

જૈન

—
ભ
—

આ પુસ્તકમાં આવક
રક અનેક લાવણી
સાધર્મી લાભાચારને લ

આવક બીમ

શ્રી :

“ નિર્ણયસાગર ”

સંવત્ ૧૯૪૫ ના મ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૧૮૨ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જૈન લાઘવગુણ સંગ્રહ-૧

વિષય પૃ ૩૪ : ૪૪૭

॥ અનુક્રમણિકા ॥

અંક.	પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.	પૃષ્ઠાંક.
૧	અરે તુમ જપો મંત્ર નવકાર૦ ધન.	૧
૨	સરક જા કુમતિ નાર કાલી તેરી૦ ધન.	૧
૩	શીશ નિત નમું નાભિનંદન ચરણ૦.	૧
૪	ખોલત હૈયા મેરા હસકર ચઢાવું૦....	૧
૫	સમજ મન મેરા મતવાઝા તુઝે નહીં૦.	૧
૬	કીયા મેં ગણુધર પ્રેમપતિ, મુઝે વરદા૦.	૨
૭	ખિકટ ઘટ દુરગતકા ભારી નીર જ્યાં૦.	૨
૮	ચેત નર નિગોદકા પાસી કરાઈ જગમેં૦.	૨
૯	અફઝ નર તેરી જિંદગાની શીખ સૂત્રોંકી૦.	૨
૧૦	સફલ નર તેરી જિંદગાની શીખ સૂત્રોંકી૦.	૨
૧૧	ચલ ચેતન અખ ઊઠકર અપને જિન મં૦.	૨
૧૨	તુમ બજે જિનેસર દેવ મુગતિ પદપાઈ....	૩
૧૩	કય દેખું જિનવર દેવ જગત ગુરૂ ગ્યાની.	૪
૧૪	એક જિનવરકા નિજ નામ હૈયામેં લેના.	૫
૧૫	ખખર નહીં આ જુગમેં પલકી રે...	૬
૧૬	હારે તું કુમતિ કલેસણ નાર લગી કયું કેડે.	૬
૧૭	તુમ તજે જગતકા ખ્યાલ હસકકા ગાનાં.	૭
૧૮	સુગુરૂકી શીખ હૈયે ધરનાં રે સુ૦.	૮
૧૯	તું ઊલજ્યો હે જંજાલ જગતમેં, વિકલમધ સખ૦.	૯
૨૦	સુકૃતકી પાત તેરે હાથ રતિ નારહીરે.	૧૦
૨૧	અને હારે લાભ નહીં લીયો જિનંદ બજકે રે.	૧૧

अंक.	प्रत्येक लावणीनुं प्रथमपद.	पृष्ठांक.
२२	तज्जे काम भद मान लाल जिनवर गुणुगानां....	१२
२३	अगम पंथ जनां हे भाईरे अगम० ...	१२
२४	सुरग आस मत करे क्लेसी कुमति संग छाये...	१३
२५	अरी अरी भाध मेरो नेम गयो गिरनार, किसें जध०...	१४
२६	सज्जन समजवो अपने मनकुंरे, सज्ज०...	१५
२७	में अमला हुं अमलु लाल तेरे दरसनकी लूणी०...	१६
२८	अने छारे पिया पिन गुर गुर में गुर गुर लुध पूनी...	१७
२९	सज्जन पिन गुना तज्ज हभकुं सती रागु०...	१८
३०	तुम तज्जकर रागुल नार, तज्ज्या सज्ज०...	१९
३१	दे गया दगा दलदर सुनो मेरी भाई, ...	२०
३२	श्री आदिनाथ निरवाणी नमुं ऐसे ध्यानी...	२१
३३	अथ सदा नमुं सरसती तेरी कीरतकुं...	२२
३४	श्री शंभेश्वर पास जिनेसर अरज सुनो०...	२३
३५	भूलक गिय भगसी पारसका यज रदा उंका...	२३
३६	मन सुलुरे तेरी सकल धडी श्रावक की०...	२४
३७	सिद्ध सशपी सदा पद तेरो तूं भूरय कदा०...	२५
३८	आप समजका धर नदी पाया दूजकुं कया०...	२५
३९	पीत गयो नरभवको अवसर नडिं सु०...	२६
४०	ओगुणु कथ लग कहुं दल तेरा...	२७
४१	गई सज्ज तेरी शील समता, लपट रडी नार०...	२७
४२	सदा नमुं जिनराज यरनकुं कीयो जगतमें०...	२८
४३	कृपा करो संभेसर साहेब, गुणुधामी०...	२९
४४	बंदत हे कोठ समेत शिपरकुं दुरगति की०...	२९
४५	सुलुजे पातां राव सदाशिव मत यड जनां धूलेवे...	२९
४६	जगत भविक कज महेर अनंत गुन तेज०...	३०
४७	तुम समुद्र विजयका तज्ज अरज सुन लीजें...	३२

अंक.	प्रत्येक लांवणीनुं प्रथमपद.	पृष्ठांक.
४८	आनंद वरते मंगल प्रभु नाम लीला.	३३
४९	दुःख दुष्टा लुगता दुष्टो नरकवासी.	३३
५०	अल पदवी जत दुःख भेषधारी.	३४
५१	कुलप जपतां धरो काल जोयो.	३५
५२	नेमनाथ जिनवरको पदन भुष निरखुं कैसेरी.	३५
५३	सुखो सप्पारी रंग महेलमें में शीरतीथी दीवानी.	३५
५४	मेरे द्विजके महेरम तुंडी श्रीनाबिनंदन.	३६
५५	अपल देव तुं पडा देव हे देवनेकी गत हेन्यारी.	३७
५६	पडा पडा प्रभु अरज करता सभरखु करता सभ तेरा... ..	३८
५७	अरिहंतके सभवसरखुमें जोशहंहर आनपडे.	३९
५८	गिरिवरकुं गये गुह्यानी, राणुल मन०	४०
५९	पारस पूजन जोग जगतमें भगसीके भ्याने.	४०
६०	दगा दे गया पति गिरनारी कहारे भाई कैसे०.... ..	४१
६१	में नित्य नभावुं शीश साध संतनकुं.	४२
६२	अनंत पत्नी जिनराज जगतपति अरन०.... ..	४२
६३	भरखु भय कूप कोन जने द्विरे तज भूल०.	४४
६४	पल जवारे मुसादर यार प्रीत सभ तेरी.	४४
६५	आयो अय सभकितके घरमें, पडे नहीं०.	४५
६६	नभुं नभुं में गुह निबंधकुं वे जिनमुद्राधारी है.	४६
६७	तणुं तणुं में जिन कुगुरकुं कनक कामिनी धारीहै०.	४६
६८	अतुर परनारी मत निरजो आवखु केरी देन०.	४६
६९	कोन जगतमें तारा येतन, कोन जगतमें०.	४७
७०	जगतमें नवपद जयकारी पूजतां रोग टले लारी.	४७
७१	शहुर जुनेमें शांति बिराजे अंग भर०.	४८
७२	घर सुभतिसें ध्यान येतन संवरमें रचनां.	४९
७३	अपल देव महाराज कैसरीया जेहा पाछाडोमें.	५१

અંક.	પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.	પૃષ્ઠાંક.
૭૬	શાયણ મહીના ફાગમે હોરી ખેલનાં.	૫૧
૭૫	કુમતિકી સંગત નાહિ કરિયે રે કુમતિં.	૫૨
૭૬	શાંતિનાથ મહારાજ બિરાજે માંડવગઢ માંહે.	૫૩
૭૭	તેરી સુરત સોહેણી દેખ, મેરા મન હરખે.	૫૩
૭૮	સિદ્ધ નમો અરિહંત નમો વલી આયં.	૫૪
૭૯	માતા ત્રિશલા મૂલાવે નંદનકું રે.	૫૪
૮૦	ભિત્તમ જીવ જદ જિદર આયે.	૫૫
૮૧	બાધ કલકી ખખર નહીં કીસી ધડીમેં.	૫૭
૮૨	સિદ્ધગિરિ રે સિદ્ધગિરિં.	૫૮
૮૩	ભવ દવ દહન નિવારવા.	૬૦
૮૪	અજિત જિન ઊપમા ભારી, ધનં.	૬૦
૮૫	ચેત ચતુર નર કહત સદ્ગુર કિસિવિધં.	૬૦
૮૬	તુમેં નિરંજન નાથ હમારા....	૬૨
૮૭	શ્રીકુંથુનાથ કરમકાઠ મુક્તિ મોજપાયા.	૬૨
૮૮	શ્રીનેમિ નિરંજન ખાલપણે બ્રહ્મચારી.	૬૨
૮૯	ગુણવંતા શ્રી જિનરાય સભાયેં આવે.	૬૩
૯૦	હરખ્યો હરિ નિજ ચિત્ત સભામેં આવે....	૬૩
૯૧	મલ્યો જાદવ કેરો વૃન્દ છપન કુલ કોડે.	૬૪
૯૨	અગડખમ્ અગડખમ્ વાજે ચોધડા સવાઈડંકા સાહેબકા...	૬૫
૯૩	શ્રીવીતરાગ જિન દેવ નમું શિરનામી.	૬૭
૯૪	પ્રભુ કરો સેવ ચિત્ત લાય જાય અધ તેરા.	૭૦
૯૫	મંજન ચીર તિલક આઘંત ચતુર સણગારં....	૭૧
૯૬	સુણો શ્રી જૈનધર્મ ભવિષ્યાણી આતમવાણીં	૭૨
૯૭	આદિકરન આદિજગત આદિ જિણુંદજિનરાજ, કેસરીયાજીની મહોટી લાવણી દીપવિજયજીની કરેલી.	૭૪
૯૮	નેમ નાથ મોરી અરજ સુનીજે મેં હું દાસી ચરનોકી.	૮૦

અંક.	પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.	પૃષ્ઠાંક.
૯૯	તેના ગાવત રંગચંગશું, જ્ઞાનધ્યાનમેં ખૂબ ખડા...	૮૧
૧૦૦	પારસનાથ વિખ્યાત જગતમેં.	૮૧
૧૦૧	પ્રભુપારસ ભજલે ભાઈ, જ્ઞાન ધ્યાન સમ૦.	૮૩
૧૦૨	પ્રભુપાસજિણુંદા, દરિસન દેખી આણુંદા....	૮૪
૧૦૩	સત્યધર્મકું છોડ અધર્મમેં પડનાં નાં ચહિયેં.	૮૬
૧૦૪	મેરો વાલમ વનમેં ગયોરી, મા મેરો વાલમ૦.	૮૬
૧૦૫	નિર્દનકા ધનવાન હુવા તખ. દાન પુણ્ય કરનાં ચહિયેં.	૮૭
૧૦૬	મેરા હઠમત કર રે જનની, મેં જાગી ગિરનાર.	૮૮
૧૦૭	કહે બિભીષણ સુન ભાઈ રાવણ, અરજ કરું૦.	૮૮
૧૦૮	સુણિયો રે સુણિયો સુગુણ તમેં, જે ચાહો ભવજલ૦....	૮૯
૧૦૯	સુણો સયાણે ઐસે સાંઈ સલૂણા, ધડી ધડી૦ ...	૯૦
૧૧૦	ગયો મહેલકો ખેલ, સખી મોહે ઊજડ હોય લાગે.	૯૧
૧૧૧	નેમજી જન બની ભારી, દેખનકું આયે નર નારી.	૯૨
૧૧૨	સરસતી માતા સુમતિકી દાતા, તુંહી વિધાતા૦....	૯૪
૧૧૩	અરજ હમારી સુનો દિનપતિ, કૌન ભાંતિ તિરનાં.	૯૫
૧૧૪	સદગુરુજી મહારા સરણે આયાકી લગ્ન૦.	૯૬
૧૧૫	દેખ પરાઇ રીત રોવે ક્યું હોસું રે.	૯૬
૧૧૬	બે કર જોડી શીશ નમા કે ગુન ગાઈ અખ મેં તેરે.	૯૭
૧૧૭	સુનિયોરે પ્યારે બાત હમારી સખ કોઝી નરનારી.	૯૭
૧૧૮	સકલ સુખદાયક નરનારી. નવપદજીની લાવણી... ..	૯૮
૧૧૯	આરતિ કરું શ્રીપાર્શ્વ પ્રભુકી.	૯૯
૧૨૦	આદિ જિનેસર કિયો પારણો.	૧૦૦
૧૨૧	છાહી ઘટા ગગનમેં કારી.	૧૦૦
૧૨૨	શ્રી અજિતનાથ મહારાજ....	૧૦૧
૧૨૩	કંકરકું શંકર કર માને.	૧૦૨
૧૨૪	શ્રી શંખેશ્વર ગામ બિરાજે અદ્ભુત મહિમા હે જિનકા... ..	૧૦૨

અંક.	પ્રત્યેક લાવણીનું પ્રથમપદ.	પૃષ્ઠાંક.
૧૨૫	હુરમતિ દ્વર ખડી રહોરી.	૧૦૨
૧૨૬	ચતુરનર દિલકું સમજનાં.... ..	૧૦૪
૧૨૭	સુગુણનર શ્રીજિન ગુણ ગાનાં.	૧૦૪
૧૨૮	પીયા ચલા ગિરિવરકું એ લાવણી પાઠાંતરે ૮૮ માં પૃષ્ઠમધ્યે છે. ૧૦૪	
૧૨૯	પોઢો પોઢોજી ઋષભ વિહારે.	૧૦૫
૧૩૦	સાહિબા શ્રી સીમંધર સાહિબા સ્તવન.	૧૦૫

અથ

શ્રી લાવણી સંગ્રહ પ્રારંભ.

પ્રથમ શ્રી જિનદાસજી કૃત ધન.

॥ અરે તુમ જપો મંત્ર નવકાર, ઉનસેં ઉતરોગે ભવપાર ॥ હોય
તેરી કાયાકો ઓધાર, સફલ કરવે અપનો અવતાર ॥ ધ્યાન તુમ
મનમેં ધરો નરનાર, ખાણુ દુઃખકી એ હે સંસાર ॥ કરો પ્રભુ ન્યાલ
અખ જિનદાસ, રખો પ્રભુ મુઝ ચરણોંકે પાસ ॥ ૧ ॥

॥ સરકજી કુમતિ નાર કાલી, તેરી સંગતસેં ગઈ લાલી ॥ સોખત
સમતાકીમેં ટાલી, આતમા તપમેં નહીં ધાલી ॥ અનંત ભવ વીત
ગયા ખાલી, વેદના નિગોદકી જાલી ॥ અમરપદ જિનદાસ માગે,
સદા પદ પ્રભુજીકું લાગે ॥ ૨ ॥

॥ શીશ નિત નમું નાભિનંદન, ચરણુ પર ચડે કેસર ચંદન ॥
કરત સખ ઈંદ્રાદિકબંદન, કટત હે કરમોંકા ફંદન ॥ સાધ્યો તેં શિ-
વપુરકો સાધન, સર્વ જીવનકું સુખકંદન ॥ જિનંદ ગુણુ જિનદાસ
ગાવે, શીશ ચરણોંસેં નમાવે ॥ ૩ ॥

॥ બોલત હૈયા મેરા હસકર, ચઢાવું ચંદન ચૂવા ધસકર ॥ પેઠા
મેં ધર્મોંમેં ધસકર, પાપ દલ દૂર ગયા ખસકર ॥ ચેતન હુવા ખડા
કમર કસકર, હઠાયા કરમોંકા લસકર ॥ શ્રી જિનરાજ જિહાઝ ખાસા,
શરણુ જિનદાસ લીયા ખાસા ॥ ૪ ॥

॥ સમજ મન મેરા મતવાલા, તુઝેં નહિ કોઈ હટકણુવાલા ॥
વચ્ચા તેરે હૃદયે કુગુર કાલા, દિયા તેં સુર ગતિકું તાલા ॥ ફેરતો
મમતાકી માલા, વાલતો ભગવંત પર ભાલા ॥ દયાસેં દે દિયા તાલા,
દેખો જિનદાસકા ચાલા ॥ ૫ ॥

॥ ક્રીયા મેં ગણુધર પ્રેમપતી, મુઝે વરદાયક હે સરસતી ॥ કરી
નિર્મલ નિર્ઐથ મતિ, પૂંઠ પર ખડે જગતા જતિ ॥ મુઝે બલવંત
ભઈ સોલસતી, મિટી મેરી દુર્ગતકી સખગતિ ॥ ઐસા ધન જિન-
દાસ ગાવે, અચલ પદ ભક્તિસેં પાવે ॥ ૬ ॥

॥ બિકટ ઘટ દુરગતકા ભારી, નીર જ્યાં ભરતિ કુમતિ નારી ॥
બરછી ઉન નૈનોંકી મારી, કુળ્યા કેઈ કામી સંસારી ॥ ઈનોંકી હો
રહી ખૂઆરી, હંત્યા કોઈ સત્ય ધરમધારી ॥ પ્રભુ તુમ પરમારથ
પાયા, શરણુ અખ જિનદાસ આયા ॥ ૭ ॥

॥ ચેત નર નિગોદકા ખાસી, કરાઈ જગમેં તેં હાંસી ॥ કુમ-
તિકી પડિ ગલે ફાંસી, સુમતિસું રખી હે ઉદાસી ॥ કુમતિ બસી
સેજ ખાસી, માન રહ્યો મમતાકું માસી ॥ હીયો ખોલ અરિહંતકો
પરખો, કરો જિનદાસ આપ સરખો ॥ ૮ ॥

॥ અક્લ નર તેરી હંદગાની, શીખ સૂત્રોંકી નહીં માની ॥ ક્રીયા
નહીં ગુરુ નિર્ઐથગ્યાની, કાનસેં લગી કુમતિ રાની ॥ જગતમેં ઉતર
ગયા પાની, ગતિ તેરી દુરગતકી ઠાની ॥ સેવક તોરા જિનદાસ
ખાજે, સુધારોગે તુમહી કાજે ॥ ૯ ॥

॥ સક્લ નર તેરી જિંદગાની, શીખ સૂત્રોંકી તેં માની ॥ ક્રીયા
નિજ ગુરુ નિર્ઐથગ્યાની, કાનસેં લગી સુમતિ રાની ॥ જગતમેં અ-
ધિક ચઢ્યો પાની, ગતિ તેરી દુરગતકી ઠાની ॥ સેવક તેરા જિ-
નદાસ ખાજે, સુધારોગે તુમ હી કાજે ॥ ૧૦ ॥

શીખામણની લાવણી.

॥ ચલ ચેતન અખ ઊઠકર અપને, જિનમંદિર જઈયે ॥ કિસીકી
ભૂંડી ના કહિયે, કિસીકી ખૂરી ના કહિયે ॥ ચલ ॥ એ આંકણી ॥
ચરણુ જિનવરણકા ભેટો ॥ ચર ૦ ॥ ભવભવ સંચિત પાપ કરમ
સખ, તન મનકા મેટો ॥ સુકૃત કીજે મહારાજ ॥ સુકૃત ॥ જિ-

નવરકા ગુણુ ભજ લીજે, સમકિત અમૃત રસ પીજે, લાભ જિન
ભક્તિકો લહિયે રે ॥ લાભ૦ ॥ ચલ૦ ॥ ૧ ॥ કરોજી મત મુખસે
બહાઈ ॥ કરો૦ ॥ તજ તામસ તન મનકી સુમતા, સે રહેનાં ભાઈ ॥
રીતસે બોલો, મેરી જાન ॥ રીત૦ ॥ આતમ સમતામેં તોલો, મત
મરમ પારકા બોલો, મૌન કર તન મનસે રહિયે રે ॥ મૌન૦ ॥
ચલ૦ ॥ ૨ ॥ જોખન દિન ચાર તણો સંગી રે ॥ જોખન૦ ॥ અંત
સમય ચેતન ઊઠ ચાલે, કાયા પડિ નંગી ॥ પ્રીત સખ તૂટી, મેરી
જાન ॥ પ્રીત૦ ॥ આજીખાકી ખરચી ખૂટી, ચેતનસે કાયા પૂટી, મુખ
દુખ આપ કિયા સહિયે રે ॥ મુખ૦ ॥ ચલ૦ ॥ ૩ ॥ જગતસે રહેનાં
ઊદાસી રે ॥ જગ૦ ॥ પરખ્યા મેં જિનરાજ હરો, મેરી દુરગતકી
કાંસી ॥ તજે સખ ધંદા, મેરી જાન ॥ તજે૦ ॥ જિનવર મુખ પૂ-
નમ ચંદા, જિનદાસ તુમારા બંદા, મેરે એક જિનદરશન ચહિયે
રે ॥ મેરે૦ ॥ ચલ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૧ ॥

શીખામણીની લાવણી.

॥ તુમ ભજે જિનેસરદેવ, મુગતિપદપાઈ ॥ મુગતિ૦ ॥ અખ
અચલ અખંડિત જ્યોત, સદા મુખદાઈ ॥ એ આંકણી ॥ મેં રૂલ્યો
ચારાસીમાંહે, ભૂલ્યો મેં ભરમ ॥ ભૂલ્યો૦ ॥ મહારે ઊદયે અનંતાં
દુઃખ, બાંધ્યાં જખ કરમ ॥ મેં કદિયેક હુઆ રંક, ફિર્યો તજ
શરમ ॥ ફિર્યો૦ ॥ અરૂ કદિયેક રાજ ભયો, ગરથકો ગરમ ॥ જખ
ગરવ આણુકર બોલ્યો, પારકા મરમ ॥ પાર૦ ॥ પણુ નિરમલ
જુગમેં જૈન, કીયો નહીં ધરમ ॥ અખ મનખ જનમમેં ચેત, ધડી
મુલ આઈ રે ॥ ધડી૦ ॥ અખ૦ ॥ ૧ ॥ મેં સુર નરકા મુખ વાર,
અનંતી પાયા ॥ અનં૦ ॥ મહારે શિવ સમતાકા સૂખ, હાથ નહીં
આયા ॥ મેં કુચુરને કુદેવ, ભક્ષા કર ધ્યાયા ॥ ભક્ષા૦ ॥ મેં ઊલજ્યો
અનાદિ અગ્યાન, વિષય ભોગ ભાયા ॥ મેં પડ્યો લોભકે દંદ, જોડતો
માયા ॥ જોડ૦ ॥ પણુ લગ્યો અંત જખ આપ, કાલને ખાયા ॥

અથ પરિહર સથ પરમાદ, ધર્મ કર ભાઈ રે ॥ ધર્મં ॥ અથ ॥ ૨ ॥
 અથ દુરલભ અવસર લાહી, તું સુકૃત કર રે ॥ તું સુકૃં ॥ અથ
 દાનશીયલતપભાવ, હીયામેં ધર રે ॥ તું કરમકી માલા કાઢ, પાપ
 પરિહર રે ॥ પાપં ॥ અથ વારવાર કહું તોહે, જગતસેં તર રે ॥
 તું નિરમલ નયણું દેખ, નરકસું ડર રે ॥ નરં ॥ તું શીખ સુગુરકી
 માન, અગ્યાની નર રે ॥ અથ પરત્રીયા કર જાન, બેનને માઈ રે
 ॥ બેનં ॥ અથ ॥ ૩ ॥ અથ જિનવર મુઝ મન ભાયો, સદા
 ગુણુ ગાઊં ॥ સદાં ॥ અથ ઇતની કિરપા કરો, નરક નહીં જાઊં ॥
 અથ ભવ ભવમાંહીં દેવ, જિનેસર પાઊં ॥ જિનેં ॥ મેં મન વચ
 કાયા કરી, ચરણુ ચિત્ત લાઊં ॥ એ દયા ધરમ હિતકાર, સદા મેં
 આઊં ॥ સદાં ॥ એ ચોરાસીકે માંહે, શેર નહીં આઊં ॥ યું અરજ
 કરે જિનદાસ, કીરત એ ગાઈ રે ॥ કીરતં ॥ અથ ॥ ૪ ॥ ॥ ૨ ॥

શીખામણની લાવણી.

॥ કથ દેખું જિનવર દેવ, જગતગુરુ ગ્યાની ॥ જગં ॥ કોઈ
 આપ સમો નહીં ઓર, જો અંતરધ્યાની ॥ એ આંકણી ॥ અથ
 વિષમ વન સંસાર, જગતમેં ભટક્યો ॥ જગં ॥ મુઝે અનમત ને
 લેજાય, નરકમેં પટક્યો ॥ અથ લહું દરિશન જિનવરકા, એ દિન
 કથ જોગે ॥ ઓં ॥ મુઝ મનકી વંછિત આસ, અધિક સથ પૂગે ॥
 અથ જિન દરશન બિન નયન, ઝરે મુજ પાની ॥ ઝરેં ॥ કોઈં ॥ ૧ ॥
 થારે કુગુરકો જોપદેશ, હીયામેં છાયો ॥ હીયાં ॥ પણુ સરસ ભેદ
 સમકિતકો, જીવ નહીં પાયો ॥ અથ જૈન ધર્મ નિજ માલ, મૂરખ
 મત ખોવે ॥ મૂરખં ॥ એ સુમતિ સુરગકો પંથ, અમરગત હોવે ॥
 અથ દુર્લભ જિન ભક્તિકી લાહિ નિજ ટાની ॥ લહીં ॥ કોઈં ॥ ૨ ॥
 અથ સુરનર ગાવે ગીત, અજબ જડ લાગી ॥ અજબં ॥ જિહાં
 નાચત નૃત્ય અનેક, આલસકું ત્યાગી ॥ અથ મોહત મન નરપતિકા,
 જગતધુનિ ગરજે ॥ જગં ॥ એ જિનવર મહિમા અનંત, ધ્યાન

દિલ ધરજે ॥ એસી અધિક છપી જિનજીકી, મેરે મન માની
 ॥ મેરેં ॥ કોઇં ॥ ૩ ॥ અખ જિન ચરણોસેં રંગ, અધિક દિલ લાગે ॥
 અધિકં ॥ મેં પેચો જિન ગુણુ અજખ, સુરંગી વાઘો ॥ આ સફલ
 ધડી સમકિતકી, હાથ અખ આઇ ॥ હાથં ॥ મેં ગગન ગમનકી
 પાંખ, અમૂલક પાઇ ॥ અખ બોલત યું જિનદાસ, સુનો જિનબાની
 ॥ સુનોં ॥ કોઇં ॥ ૪ ॥ ॥ ૩ ॥

શીખામણની લાવણી.

॥ એક જિનવરકા નિજ નામ, હીયામેં લેનાં ॥ હિયાં ॥
 અખ લગી લગન જિનવરસેં, આપ ખુશ રહેનાં ॥ સદા ખુશ રહેનાં
 ॥ એ આંકણી ॥ અખ નિરખું જિન દીદાર, દરસ કખ પાઠાં ॥ દરં ॥
 જગમેં જિનવર નિજનામ, નિરંજન ધ્યાણાં ॥ અખ રહે નયન લો-
 ભાય, હિયો નિત ફરકે ॥ હિયોં ॥ મોહે જિનદર્શનકી આસ, પાપ
 સખ સરકે ॥ અખ સુરપતિ નિરખત રૂપ, નજર ભર નેનાં ॥ નજરં ॥
 અખં ॥ ૧ ॥ અખ મિટયો મરણુ ભવ ભવકો, આસ મુઝ પૂરો
 ॥ આસં ॥ મેં જપું જિણુંદકો નામ, મેલું નહીં દૂરો ॥ એ ધન-
 ઘાતિ ઘાલે ઘેર, કરમ સખ ચૂરો ॥ કરં ॥ મેં દુરગતિ ભમતાં
 આયો, આપ હજૂરો ॥ અખ શુભ નજરાં મુઝ નિરખ, મુગતિ
 પદ દેનાં ॥ મુગં ॥ અખં ॥ ૨ ॥ અખ હે હીરાકી ખાન, ગ્યાન
 નિજ કરણી ॥ ગ્યાનં ॥ એ મુગતિ પંથ દાતાર, સુમતિકી ધરણી
 ॥ અખ શુક્લ ધ્યાનકી પેડી, ચઢા નીસરણી ॥ ચઢાં ॥ એસા જ-
 ગમેં સંત સુજન, મુક્તિ પદ વરણી ॥ અખ આપો મયા કર કરકેં,
 અમર સુખ ચેનાં ॥ અમરં ॥ અખં ॥ ૩ ॥ અખ જૈક કંઠે મેં
 મોજ, આનંદ કે ધરમેં ॥ આં ॥ મેં પરખ્યા શ્રીજિનરાજ, જગત
 કુણુ ભરમે ॥ મેં દુઃખ લોગતાલું અનંત, કરે કુણુ લેખો ॥ કરેં ॥
 મેં અરજ કંઠે તન મનસેં, નજર ભર દેખો ॥ અખ બોલત યું જિ-
 નદાસ, સરવ રસ ખેનાં ॥ સરવં ॥ અખં ॥ ૪ ॥ ॥ ૪ ॥

ઊપદેશ લાવણી.

॥ ખબર નહીં આ જુગમેં પલકી રે ॥ ખબર૦ ॥ સુકૃત કરનાં
 હોય તો કરલે, કોન જાને કલકી ॥ એ આંકણી ॥ યા દોસ્તિ હે જ-
 ગવાસકી, કાયા મંડલકી ॥ કાયા૦ ॥ સાસઊસાસ સમર લે સાહેબ,
 આયુ ઘટે પલકી ॥ ખબર૦ ॥ ૧ ॥ તારામંડલ રવી ચંદ્રમા, સખ
 હે ચલનેકી ॥ સખ૦ ॥ દિવસ ચારકા ચમત્કાર જયું, વીજલિયા જ-
 લકી ॥ ખબર૦ ॥ ૨ ॥ કૂડ કપટ કર માયા જોડી, કરિ ખાતાં છ-
 લકી ॥ કરિ૦ ॥ પાપકી પોટલી બાંધી સિરપર, કેસેં હોય હલકી
 ॥ ખબર૦ ॥ ૩ ॥ યા જુગ હે સુપનેકી માયા, જૈસી બુંદા જલકી
 ॥ જૈસી૦ ॥ વિશુસંતાં તો વાર ન લાગે, દુનીયાં જાય ખલકી ॥ ખ-
 બર૦ ॥ ૪ ॥ માત તાત સુત બંધવ બાઈ, સખ જગ મતલબકી
 ॥ સખ૦ ॥ કાયા માયા નાર હવેલી, એ તેરી કબકી ॥ ખબર૦ ॥ ૫ ॥
 મન માવત તન ચંચલ હસ્તિ, મસ્તિ હે બલકી ॥ મસ્તિ૦ ॥ સ-
 તગુર અંકુશ ધરે શીસપર, ચલ મારગ સતકી ॥ ખબર૦ ॥ ૬ ॥
 જબલગ હંસા રહે દેહમેં, ખુસીયાં મંગલકી ॥ ખુસી૦ ॥ હંસા છોડ
 ચલ્યા જબ દેહી, મટીયાં જંગલકી ॥ ખબર૦ ॥ ૭ ॥ પર ઊપકાર
 સમો નહી સુકૃત, ધર સમતા સુખકી ॥ પાપ નહી પર પ્રાણી પીડન,
 હર હિંસા દુખકી ॥ ખબર૦ ॥ ૮ ॥ કોઈ ગોરા કોઈ કાલા પીલા, નયણે
 નિરખનકી ॥ એ દેખી મત રાચો પ્રાણી, રચના પુદ્ગલકી ॥ ખબર૦ ॥
 ॥ ૯ ॥ અનુભવજ્ઞાને આતમ બૂજ, કર ખાતા ધરકી ॥ અમરપદ
 અરિહંતકું ધ્યાયાં, પદવી અવિચલકી ॥ ખબર૦ ॥ ૧૦ ॥ દયા ધરમ
 સાહેબકો સમરન, એ ખાતાં સતકી ॥ એખાતાં ॥ રાગ દ્વેષ ઊપજે
 નહીં જિનકું, બિનવી અખમલકી ॥ ખબર૦ ॥ ૧૧ ॥ ॥ ૫ ॥

સુમતિ કુમતિની લાવણી.

॥ હારે તું કુમતિ કલેસણુ નાર, લગી કયું કેડે ॥ લગી૦ ॥
 ચલ સરક ખડી રહે દૂર, તુએ કુણુ છેડે ॥ એ આંકણી ॥ હારે તું

સુમતિકો ભરમાયો, મુઝે ક્યું છોડી ॥ મુઝેં ॥ મેરી સદા શાશ્વતી
 પ્રીત, છીનકમેં તોડી ॥ તુજ બિન સૂની મેરી સેજ, કહું કર જોડી
 ॥ કહું ॥ ઊઠ ચલો હમારે સંગ, સુખે રહો પોહોડી ॥ શું જૂર
 જૂર કુમતિ આંસુ, આંખસેં રેડે ॥ આંખ ॥ તું કુમતિ ॥ ચલ ॥
 ॥ ૧ ॥ હારે તેરી નરકનિગોદકી સેહેજ, સંતિ મેં રૂઝો ॥ સંતિ ॥
 પકડ્યો સાચો જિનરાજ, સંગ તેરો છૂટ્યો ॥ તેરી મૂરખ માને
 ખાત, હૈયાકો પૂટ્યો ॥ હૈયા ॥ મેં સહેજ હુવો હું દૂર, તાર તેરો
 તૂટ્યો ॥ તું કર દૂરસેં ખાત, આવ મત નેડે ॥ આ ॥ ચલ ॥ ૨ ॥
 મેરી અનંતકાલકી પ્રીત, પલક નહાં પાલી ॥ પલક ॥ સુમતિકે
 લાગો સંગ, મુઝે ક્યોં ટાલી ॥ તું સુમતિકો સિરદાર, સુણાવે ગાલી
 ॥ સુ ॥ તેરી હમ દોનું હે નાર, ગોરી આર કાલી ॥ તૂં હમકું ઠે-
 લેદૂર, સુમતિકું તેડે ॥ સુમ ॥ ચલ ॥ ૩ ॥ અખ કુમતિકો લલ-
 આયો, રતિ નહાં ડગીયો ॥ રતિ ॥ સુન કર સૂત્રકી શીખ, સાચ
 હોય લગીયો ॥ ચેતન કુમતિકે સેહેજ, દૂરસું ભગીયો ॥ દૂર ॥
 જિનરાજ બચનકો ગ્યાન, હૈયેમેં જગીયો ॥ જિનદાસ કુમત તું
 ખાત, ખોટી મત ખેડે ॥ ખોટી ॥ ચલ સરક ॥ ૪ ॥ ॥ ૬ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ તુમ તજો જગતકા ખ્યાલ, ઈસકકા ગાનાં ॥ ઈસ ॥ તેરી
 અલ્પ ઊમર ખુટ જાય, નરક ઊઠ જાનાં ॥ તેં દિનાં ચાર જુગ
 ખીચ, લિયા હે વાસા ॥ લિયા ॥ તેરે સિરપર બેઠા કાલ, કરત હે
 હાંસા ॥ મેં બોલું સાચી ખાત, જૂઠ નહીં માસા ॥ જૂઠ ॥ તું સૂતા
 હે કુણું નિદ, કિસી કર આસા ॥ અખ સેવ દેવ જિનરાજ, ખલ-
 કમેં ખાસા ॥ ખલ ॥ તેરા જોખન પતંગકા રંગ, જૂઠ સખ
 આસા ॥ અખ હીયે ધરો મેરી સીખ, સમજરે ઠીવાના ॥ સમ ॥
 ॥ તુમ ॥ ૧ ॥ અખ ખૂરી ભલી સખ ખાત, મૂન કર રીજે ॥ મૂન ॥
 એ મુખ મીઠા સંસાર, ભેદ નહીં ઠીજે ॥ કર વીતરાગ વિસવાસ,

હીયે ધર લીજે ॥ હિયેં ॥ પણ નીચનારકા સંગ, માહે મત લીજે ॥
 અથ સાત વિસનકો સંગ, પ્રીત મત કીજે ॥ પ્રીતં ॥ તોહે દુર-
 ગત દે પહોંચાય, તેરો તન હીજે ॥ તું સુખ દુખકા સિરદાર, રંક
 નહીં રાણા ॥ રંકં ॥ તુમં ॥ ૨ ॥ તું બિસર ગયા જુગ બીચ,
 નામ જિનવરકા ॥ નામં ॥ પચ રહ્યા કુર્કુબકે કાજ, કીયા ફંદ ધ-
 રકા ॥ તે દયા ધરમ બિન ખોયા, જનમ સખ નરકા ॥ જનમં ॥
 તે પહે બાંધ્યા પાપ, કસાઈ સરખા ॥ અથ લીયા નહીં તે લાભ,
 અખત પર કરકા ॥ અખતં ॥ તેરી વીતિ બાત સખ જન્ય, જનમ
 જું ખરકા ॥ અથ સુણો સીખ સૂતરકી, સુલટ રે રાણા ॥ સુલં
 ॥ તુમં ॥ ૩ ॥ તેરી સરણુ સેજપર પોઢ્યા, આનંદ દિલ આયા
 ॥ આનં ॥ મેરી ભગી બૂખ સખ પ્યાસ, સુધારસ પાયા ॥ મેરે
 સિરપર તુમ સિરદાર, જિનેસર રાયા ॥ જિનેં ॥ મેં ચાહિં ચર-
 ણકી સેવ, સફલ કર કાયા ॥ અથ ઘો દોલત દરસનકી, મેરે એહી
 માયા ॥ મેરેં ॥ યું અરજ કરે જિનદાસ, અલપ ગુન ગાયા ॥ અથ
 ખુરા કુચુર ઊપદેશ, ધરો મત કાના ॥ ધરેં ॥ તુમં ॥ ૪ ॥ ॥ ૭ ॥

ઊપદેશ લાવણી.

॥ સુચુરકી શીખ હીયે ધરનાં રે ॥ સુચુરં ॥ અમરાપુરકો પંથ
 સદા, શ્રીજૈનધર્મ કરનાં ॥ સું ॥ પરમ પરમારથતે ટાલો રે ॥ પરં ॥
 સાર જગતમેં જૈન ધરમ, જુગતિસેં નહીં પાલો ॥ પ્રભુકો નામ
 નહીં લીનો રે ॥ પ્રભું ॥ મહા હલાહલ વિષય વિકટ, મિથ્યામતસેં
 લીનો ॥ ચેતન યું બહુવિધ દુખ પાવે રે ॥ ચેતં ॥ લપટ્યો લા-
 લચમાંહે પાંચ, ઇંદ્રીકે સુખ ચાવે ॥ જીવ અથ પાપ પરિહર-
 નાં રે ॥ જીવં ॥ અમરાપુરં ॥ ૧ ॥ દયા ચેતનકું સુખકારી રે ॥ દયાં ॥
 શ્રીજિનરાજ પડપી જૈસી, કેસરકી ક્યારી ॥ જગતમેં તીરથ હે
 ચારી રે ॥ જગં ॥ સાધુ સાધવી આવકે આવિકા, હુઆ વ્રતધારી ॥
 ઇનૂંકું કહિયેં બ્રહ્મચારી રે ॥ ઇનૂંં ॥ સમતા સંયમ સાર કરીને,

કર્મ હજુમાં ભારી ॥ ઇતુંને મેટયા જનમ મરણાં રે ॥ ઇતું ॥ અ-
મરાં ॥ ૨ ॥ પંચ ઇન્દ્રિયસે લપટાયો રે ॥ પંચ ॥ દુઃખ અનંતાં
સલાં રે બહુલાં, પ્રાણી પછતાયો ॥ બહુ દુરગતિમેં ભભિ આયો રે
॥ બહુ ॥ શુભ મંત્ર નવકાર સાર, દુર્લભ અખ મેં પાયો ॥ મેરો
મન જિનવરસું ભાયો રે ॥ મેરો ॥ કુચુરકો સખ સંમ અશુભ,
મિથ્યા મત છટકાયો ॥ ઇનવિધ ભવજલસે તરણાં રે ॥ ઇન ॥
અ ॥ ૩ ॥ રહો જિનવાણી મેં રાતા રે ॥ રહો ॥ અનંત સુખોંકી
ખાણુ, સદા શિવ મંગલકી દાતા ॥ સદા જિનવર ભક્તિ કરજો રે
॥ સદા ॥ ચિત્ત ધારી હૈયામેં ભવિ તુમ, પાપ પરાં હરજો ॥ અદ્ય
જિનવરકા ગુણુ ગાયા રે ॥ અદ્ય ॥ કર જોડિ જિનદાસ કહે,
જિન ભક્તિસે નહાયો ॥ સદા મેં આહું જિન ચરણાં રે ॥ સદા ॥
અમરાપુરકો પંચ સદા ॥ ૪ ॥ ॥ ૮ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ તું ભલજ્યો હે જંનલ જગતમેં, વિકલ ભઈ સખ તેરી
મતિ ॥ આપ મુવા અભિમાની જીવડા, આગેં કિણુવિધ હોયે ગતિ
॥ તું ॥ એ આંકણી ॥ સુલજ સીતાબિ સાય સમકિતકું, સુચર શીખ
દિલમેં આણો ॥ તને સકલ મિથ્યાત ખાતકું, કુચુર તણો પખ મત
તાણો ॥ ખાધિક સમકિત ખરા ખજના, સો અપના કર કર જાણો ॥
કઠણુ પુણ્યસેં આણુ મિલ્યો તો હે, દુર્લભ નરભવકો ટાણો ॥
આન નજર કર દેખ જીવડા, જીત ગયા હે સાધ સતી ॥ તું ॥
॥ ૧ ॥ યેર યેર નરભવકો અવસર, ફિર ફિર હાથ નહીં આવે ॥
ખાત ખીત ગઈ ખાલી મૂઠિ રહી, જખ પરભવમેં પછતાવે ॥ દાન
શીખલ તપ ભાવ ભૂલકર, નહીં ખીવ પાણી પાવે ॥ સતગુરકી સુણી
શીખ માનવી, મનમેં રીશ અધિકી લાવે ॥ એસા કરમ કર દુર-
ગતિ પહોંચે, વાકી વખત જખ આન ખતી ॥ તું ॥ ૨ ॥ એસો જાન
કર સમજ જીવડા, સમકિત અમૃત રસ પીજે ॥ નરભવ હે નિર-

વાણકો મારગ, નિષ્કલ જીનકું મત કીજે ॥ તુઝ જિંદગાની મુણ અ-
ભિમાની, જગતભલમેં ક્યો રીજે ॥ સુકૃત હે સરગકો મારગ, અનિ
આવે તો કર લીજે ॥ તજ ભક્તિ સખ ઓર દેવકી, કર શિર પર
જિનરાજ પતિ ॥ તું ॥ ૩ ॥ જિન આગમકી શીખ સુની તોહે,
ગણધર સૂતરમેં અટકે ॥ વાંકો વાંકો કયું ફિરે જીવડા, જીવાની જો-
અનકે મટકે ॥ પરખે નહીં પરભવકું પ્રાણી, કાલ આત પલમેં
ધટકે ॥ શીખ દેત જિનદાસ ઓરકું, આપ પથર પર પગ પટકે ॥
મેં અપનો પીંડ ભરથો પાપસેં, પુન્ય કીયો નહીં એકરતિ ॥ તું ॥ ૪ ॥ ૬ ॥

ઉપદેશની લાવણી.

॥ સુકૃતકી આત તેરે હાથ, રતિ નાં રહીરે ॥ રતિનાં ॥ પુદ-
ગલમેં માન્યો મુખ, કલપના કહી રે ॥ સુકૃત ॥ જીગ માંહે જૈન
નિજ સાર, સંધાતેં આવે ॥ સંધા ॥ ઈનકું તજ કર કયું બેઠો, વિ-
ષય ગુણુ ગાવે ॥ અમરતકું અલગો ઢોલ, વિસન વિષખાવે ॥ વિસન ॥
મુગતિકો મારગ મેટ, જીવટમેં જાવે ॥ થારી તુઝ જિંદગાની માંહે,
વિકલ બુદ્ધિ ભઈ રે ॥ વિકલ ॥ પુદગલ ॥ ૧ ॥ થારે ધન દો-
લત ભંડાર, ભસ્યા હે મોતી ॥ ભસ્યા ॥ શત્રુ સજ્જન સખ બને,
જગત હોય ગોતી ॥ કોઈ મસલે તેલ પૂલેલ, ઘોવે કોએ ઘોતી
॥ ઘોવે ॥ સન્મુખ જીઠ આવે અબલા, તેરો મુખ જોતી ॥ એસી
સંપત એક છિનમાંહે, સરવ ક્ષય ભઈ રે ॥ સરવ ॥ પુદગલ ॥
૨ ॥ તેં ખટરસ ખાયા ખૂખ, ખજના ખોયા ॥ ખ ॥ નિસિદિન
મુખભર સુંદરિકી, સેજમેં સોયા ॥ સજિયા સોલ સણુગાર, નારસેં
મોઢા ॥ નાર ॥ તેં અંતર ઘટકા મેલ, રતિ નહીં ઘોયા ॥ યા ન-
રક નિગોદકી વાટ, પકડ કર લહી રે ॥ પકડ ॥ પુદગ ॥ ૩ ॥
મન માતો આઠ મદમાંહે, ગરવસેં જોલે ॥ ગર ॥ મેં મુખ સંપ-
તકો નાથ, મેરી કુણુ તોલે ॥ દુર્બલ કરતા પોકાર, પલક નહીં
જોલે ॥ પલ ॥ ચાકર હોય રહ્યા હજૂર, ચમર શિર ઢોલે ॥ અખ

અવસર આયો હાથ, ચેત તું સહી રે ॥ ચેત૦ ॥ પુદગલ૦ ॥ ૪ ॥ કા-
ચાસેં કીયો લાડ, બનાઈ ચંગી ॥ બના૦ ॥ પલ ભર પર વાચ્યો પુન્ય,
તણો તિહાં લંગી ॥ પકડી પર ભવકી વાટ, હોય કુણુ સંગી ॥ હોય૦ ॥
તેરો હંસ ગયો આકાશ, કાયા પડિ નંગી ॥ જિનદાસ કહે કરમોસું,
જેર તેરો નહીં રે ॥ જેર૦ ॥ પુદગલમેં માન્યો ॥ ૫ ॥ ॥ ૧૦ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ અને હારે લાલ નહીં લિયો જિનંદ ભજકે રે ॥ લાલ૦ ॥
સુમતિકી સેજ ગયો તજકે ॥ એ આંકણી ॥ પાપમેં રાતિ દિવસ
જતા રે ॥ પાપમેં ॥ ધરમ મારગમેં નહિ આતા ॥ અને હારે બો-
લતા મુખસેં મીઠી આતાં રે ॥ બોલ૦ ॥ માલ પારકા ઠગ ઠગ ખાતા ॥
અને હારે બનાયાદીલ બોત માતા રે ॥ બના૦ ॥ સદા વિષયા ર-
સસેં રાતા ॥ અને હારે કર્મ તેં કિયા ખૂબ રચકે રે ॥ કર્મ૦ ॥ સુ-
મતિકી સેજ ગયો તજકે ॥ અને હારે ॥ ૧ ॥ અને હારે ખલકકા
ખ્યાલ ખૂબ જોતા રે ॥ ખલ૦ ॥ નિદભર સેજમેં સોતા ॥ અને હારે
જાણુ જંજલ સખ થોથા રે ॥ જાણુ૦ ॥ ગગન ઊડ ગયા હંસ તોતા ॥
અને હારે સજન સખ, લેલા હોય રોતા રે ॥ સજન૦ ॥ એકેલા આપ
ખાયા જોતા ॥ અને હારે ચલત ચડ પૂઠ ગરવ ગજકે રે ॥ ચલત૦ ॥
સુમતિ૦ ॥ અને હારે ॥ ૨ ॥ અને હારે ખાવતો ખીર હાથ રાંધી
રે ॥ ખાવ૦ ॥ ઘણા ધરમેં સોના ચાંદી ॥ અને હારે આતમા હુઈ હે
તેરી ચાંદી રે ॥ આ૦ ॥ સુરગકી કીરતિ નહીં સાંદી ॥ અને હારે કા-
લને આયે ફાંસી ફાંદી રે ॥ કાલ૦ ॥ આડી કુણુ હોય બીબી બાંદી ॥
નરક ઊઠ ચલે પાપ સજકે ॥ નરક૦ ॥ સુમતિ૦ ॥ અને હારે ॥ ૩ ॥
રોપી અખ આય કાલ ખૂટી રે ॥ રોપી૦ ॥ પ્રીત સખ દેહીકી દૂટી ॥
અને હારે ઊઠકર ચલ્યો બોલ મૂઠી રે ॥ ઊઠ૦ ॥ ખાત કર ગયો
જગમેં જૂઠી ॥ અને હારે લોભને કાયા તેરી લૂટી રે ॥ લોભ૦ ॥
કહે જિનદાસ આસ મૂટી ॥ અને હારે કિયા રે ભવ ધૂલ કુશર

ભજકે ॥ ક્રિયાં ॥ મુમતિં ॥ અને હારેં ॥ ૪ ॥ ॥ ૧૧ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ તજે કામ મદ ખાન લાલ જિનવર ગુણુ ભજ લીજે, કમાઈ
મુકૂતકી કીજે ॥ કમાં ॥ તજેં ॥ એ આંકણી ॥ તેં નહીં પરખ્યા
જિનરાજ, ધંધેમે હોય રહો વીતો ॥ મુખદાઈ સંવર સમતાકો, રસ
ક્યો નહિ પીતો ॥ લાલ તુમ મનુખ્યાતન હંતો રે ॥ લાલં ॥ દાન
શીલ તપ ભાવ બિના તેરો, જન્મ જાયે રીતો ॥ ધર્મબિન કારજ
નહીં સીઝે રે ॥ ધર્મં ॥ તજેં ॥ ૧ ॥ નિશિદિન ઊઠ્યે નયન મેરો
દિલ, જિન દરિસન આવે રે ॥ મેરોં ॥ હણ્યો જગતજંભલ લાલ,
જિનવર ભક્તિ ભાવે ॥ સખિ સુર નર મંગલ આવે રે ॥ સખિં ॥
મુગડ કંઠ સુરપતિકો અજખ ધુનિ, અંખર ગરબવે ॥ ભજન ધન
લાલચમેં રીજે રે ॥ ભજનં ॥ તજેં ॥ ૨ ॥ જિનગાની દિન ચાર
જીવ તું, મનમેં કયું મેલો રે ॥ જીવતું ॥ જોખનકી ગુમરાઈ ગરવમેં,
ખૂબ અન્યો ઘેલો ॥ ખાણુ જિન વાણીકા જીલો રે ॥ ખાણું ॥ તપ
તરવાર ભાવ કર ભાલા, વૈરી કરમ યું ઠેલો ॥ કરમકું દાવાનલ
દીજે રે ॥ કરમં ॥ તજેં ॥ ૩ ॥ જિન મુખ વરસેં મેઘ, મિટ્યો
ભીજત ભવભવ શેરા ॥ ભીજતં ॥ દરિસન ઘો અરિહંત પ્રભુ,
તરસે તન મન મેરા ॥ મેટો મુજ ધન ઘાતિકા ઘેરા ॥ મેટોં ॥ અ-
રજ કરે જિનદાસ દીયા તુમ, મુગતિમાંહેં ડેરા ॥ મેરો તન દર્શન
બિન છીજે રે ॥ મેરોં ॥ તં ॥ ૪ ॥ ॥ ૧૨ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ અગમ પંથ જાનાં હે ભાઈ રે ॥ અગમં ॥ ગ્યાન ધ્યાન
સમકેત સંજમસેં, સુધરે કમાઈ ॥ અગમં ॥ એ આંકણી ॥ મેલ
મન અંતરકી આંદી રે ॥ મેલં ॥ કર્મ હિદય ચેતનકું પડી હે,
નિગોદકી ધાંદી ॥ મહા દુઃખ પાયા ॥ મહારાજ મહા દુઃખ પાયા ॥

શ્રીજિનવર મુખસેં નહીં ગાયા ॥ નિજ પ્રાણીકું નહીં સમજયા
 ॥ નહીં તિલ ભર સાતા પાઈ ॥ નહીં તિલ ભરં ॥ ગ્યાનં ॥ ૧ ॥
 તન ધન જ્યેષ્ઠન નહીં અપનાં રે ॥ તનં ॥ કુકુંબ કળીલા ખેન ભા-
 નેજ, રજનીકા સપનાં ॥ સખી વિરલાવે ॥ મહારાજ સખી વિર-
 લાવે ॥ ફિર ચેતન મન પછતાવે ॥ કહ્યું સંપત સંગ નહીં આવે ॥
 ધર્મ નિજ કરલે મુખદાઈ રે ॥ ધર્મં ॥ ગ્યાનં ॥ ૨ ॥ ભરમ તુજ
 અંતર ઘટ લાગોરે ॥ ભરમં ॥ હૃદય હેત કુમતિ સંગસેં, વિષય પ-
 વન લાગો ॥ પાપ સંગ ચાલે ॥ મહારાજ પાપ સંગ ચાલે ॥ ચેતન
 કું નરકમેં ધાલે ॥ જિન મારગ મુઝ નહીં પાલે ॥ જપો જિનવરકું
 લય લાઇરે ॥ જપો ॥ ગ્યાનં ॥ ૩ ॥ પાપ મેરો ભવભવકો કાપો
 રે ॥ પાપ મેં ॥ મુગતિદાન અમર ફલ પદવી, સેવકકું આપો ॥
 વીનતી માનો ॥ મહારાજ વીનતી માનો ॥ અરદાસ હીયામેં આનો ॥
 સેવકકું અપનો જનો ॥ દેવ દીઠા જિનવર ન્યાઈ રે ॥ દેવ દીઠાં ॥
 ॥ ગ્યાનં ॥ ૪ ॥ અરજ અખ સેવક યું કરતા રે ॥ અરજં ॥ ભવજ-
 લસેં પાર જિતારો, નિગોદસેં હે ડરતા ॥ શ્રીજિન બાની ॥ મહારાજ
 શ્રીજિન બાની ॥ અમૃતસેં અધિકી જની ॥ જિનદાસ હીયામેં આની ॥
 કીરતિ જિનવરકી મેં ગાઇ રે ॥ કીરતિં ॥ ગ્યાનં ॥ ૫ ॥ ॥ ૧૪ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ સુરગ આસ મત કરે કલેશી, કુમતિ સંગ છાયો ॥ જિનંદ
 જસ જગમેં નહીં ગાયો ॥ સુરગં ॥ કીયો લોક પર રાજ જમાઈ,
 જગત ખીચ તોજી ॥ લઈ તેં કપટખાન ખોજી ॥ બન્યો રહે દિન-
 રાત માન મદ, મિજલસકો મોજી ॥ ખુલેંગી તેરી નરકમેં રોજી ॥
 વિલસ રહો મુખ સેજ નહીં, ચિત્ત ચરચાકો ચોજી ॥ આતમા
 અનમતમેં ઓજી ॥ સુરગં ॥ ૧ ॥ “ દોહા ॥ ભૂલ્યો ધરમ અનાદિકો,
 (અરે) પૂટા હૈયાકા નેણુ ॥ સાચે મુદ્દગુર તજ દીયા, કીયા કુગુરકા
 વેણુ ॥ ૧ ॥ ” વિકટ નરક દુઃખ સહા શીશ પર, ચેતે નહીં પાજી ॥

જીવડો અન્યાયસે રાજી ॥ પરધન આયો લૂંટ લોકસે, આતમ નહીં
લાજી ॥ કરી તે દેહી ખૂબ તાજી ॥ ક્રીયો નરકમે વાસ આતમા,
અગનીસે ધાજી ॥ જોર ક્યા કરે કહો કાજી ॥ ક્રીયો સખ કરમ ઉ-
દય આયો ॥ સુરગ ॥ ૨ ॥ “હોહા ॥ આપ ક્રીયા ફલ લોગવે, (અરે)
નહીં ક્રીસિકા દોસ ॥ રાખસ રૂપ વિકરાલસો, દેખત ઊડિયા હોંસ
॥ ૧ ॥” મુખસે આવે પાન પતાસાં, મેવા ખૂબ આવે ॥ વિષય મુખ
રમણી રસ આવે ॥ ચલે નિરખતો છાય, ગરવકેમાંહે નહિ આવે ॥
જમી પર વાંકો વાંકો જાવે ॥ ગરવ વચન મુખ કહે મેરે કોઇ,
સામો કુણુ આવે ॥ તમાસા તુરત પુરૂષ પાવે ॥ ધણો અખ મનમે
પછતાયો ॥ સુરગ ॥ ૩ ॥ “હોહા ॥ ક્રીયો માન જગમે ધણો, ‘અરે’
પરભવ દીયો ખોય ॥ જા્ય જમકે પાને પડ્યો, ખેઠ રહ્યો જા્ય રોય
॥ ૧ ॥” ઐસી કરમકી રીત, નિરખત મન જગસેતિ કરે ॥ મેરો
કારજ તુમ બિન ન સરે ॥ મુઝ શિર ઉપર ધણી જિનેશ્વર, નાથ
ઐર નહીં કુણુ કરે ॥ જિનંદ ગ્યાનાદિક ગુણુસે ભરે ॥ પાર નહીં
સંસાર સમુદ્રકો, સીતાળી તિનસે તરે ॥ ભવિકજન ધ્યાન તેરો દીલ
ધરે ॥ અનંદસે અનુભવ પદ પાચો ॥ સરગ ॥ ૪ ॥ “હોહા ॥ તું
ચિત્તમે નિસદિન વસે, (અરે) ઐર નહીં મુજ ધ્યાન ॥ હાથ જોડ
જિનદાસ કહે, સો પાવત પદ નિરવાણુ ॥ ૧ ॥” ॥ ૧૫ ॥

નેમનાથજીની લાવણી.

॥ અરી અરી માર્ઘ મેરો નેમ ગયો ગિરનાર, કિસે જઈ કેના ॥
કિસે ॥ વાકે દરશ વિના તરસે હમારે નેનાં ॥ ઐ આકણી ॥
અરી ॥ જાદવકી જાન જોરાવર, સખ ચલ આઈ ॥ સખ ॥ પ-
સુઅનસે લગાયો હેત, હમે છટકાઈ ॥ અરી ॥ હમ વિલખી મેલી
મેહલ માંહે, ગયા વન માંહી ॥ ગયા ॥ સખી બેઠી મેં મન માર,
ખરી ગમ ખાઈ ॥ અખ લહું હુંગરકી ઐટ, ધરે નહીં રેનાં ॥ ધરે ॥
॥ વાકે ॥ ૧ ॥ અરી ॥ મોહે જાવન દે વન માંહે, મમત તજ મેરી ॥

॥ મમત૦ ॥ મોહે મસિલા મારે લોક, જગત મેરા વૈરી ॥ અરી૦ ॥
 જુગમેં કાયા કુમલાય, જયું કાચી કેરી ॥ જયુ૦ ॥ તપ જપ સંજમકી
 લકું, સાંકડી સેરી ॥ મેરો પતિ વસે પરબતમેં, પહેરેં નહીં ચેનાં ॥
 પહે૦ ॥ વાકે૦ ॥ ૨ ॥ અરી૦ ॥ કુચુરસેં કીયો વ્યાપાર, ગમાયો કીનો ॥
 ગમા૦ ॥ તેરી ભગતિ બિનાં હુ હુઓ, બહોત મતિ હીનો ॥
 કણ હીન હુઓ વસતરકું, જિસે ક્યા સીનો ॥ જિસે૦ ॥ કામધેનુ મેરે
 ધરમાંહે, દૂધકો ધીણો ॥ અરી૦ ॥ હમ દુઃખી કાલકે જીવકું, દરસન
 દેનાં ॥ દર૦ ॥ વાકે૦ ॥ ૩ ॥ અરી૦ ॥ નવભવકો નવલ નેમિનાથ
 પતિ હે મેરો ॥ પતિ૦ ॥ બન રશ્મો હીયાકો હાર, શીરાકો સેરો ॥
 અરી૦ ॥ જિન તજી શોલ સિણુગાર, દીયો વનડેરો ॥ દીયો૦ ॥ મેરી
 સુણી નહીં પોકાર, કાનકો ઐરો ॥ અરી૦ ॥ ઇણુ મેલનમેં નહીં
 પાંજી, રતિ સુખ ચેનાં ॥ રતિ૦ ॥ વાકે૦ ॥ ૪ ॥ અરી૦ ॥ ક્યા ભયો
 બડો અચરીજ, જગતમેં આયો ॥ જગ૦ ॥ મેરે પહે લાગો પાપ,
 સુજસ નહીં પાયો ॥ અરિ૦ ॥ બુદ્ધિ હીન ભયો મેરો જીવ, ન જિ-
 નગુણુ ગાયો ॥ ન જિન૦ ॥ જિમ તિમ કર કરને પાર, સરણુ તેરી
 આયો ॥ અરી૦ ॥ બોલે મજલસમેં મલજી, ગ્યાનકી પેનાં ॥ ગ્યાન૦ ॥
 વાકે૦ ॥ ૫ ॥ અરી૦ ॥ ॥ ૧૬ ॥

નેમનાથજીની લાવણી.

॥ સજન સમજવો આપને મનકું રે, સજન સમજવો અપને
 દિલકું ॥ મત જવો ગિરનાર નેમ ફિર, ક્યા કરનાં ધનકું ॥ એ
 આંકણી ॥ સતી રાજીલ મન નહીં માને રે ॥ સતી૦ ॥ આંક બિન
 જીકમયે ગિરવરકું, બન બેઠે ધ્યાને ॥ જૂરતી ચૂકી, મહારાજ ॥ જૂર૦ ॥
 રાજીલ શીલ નહીં ચૂકી, મેરી દેહી નેમ વિના સૂકી, મિલું કિણુ
 વિધ નેમ જિનકું ॥ મિલું૦ ॥ મત૦ ॥ ૧ ॥ મમતા કિણુ વિધસે
 માંરે ॥ મમ૦ ॥ દીલ દાજત અસિસેં નગીના, નેમ દરદ દાર ॥
 અરજ સુણુ એતી, મહારાજ ॥ અર૦ ॥ રાજીલ કર જોડી કહેતી, મં-

દિરમેં નહીં રેતિ, રખું ક્યોં કર જોખન ધનકું ॥ મત૦ ॥ ૨ ॥ નેમ
 નિરમલ જિન અવિનાસી રે ॥ નેમ૦ ॥ કયા તારીફ કંઈ જિનવ-
 રકી, ગિરિવરકે વાસી ॥ માન મદ માસ્યા, મહારાજ ॥ માન૦ ॥
 સુદ્ધ સંયમ દિલમેં ધાસ્યા, કારજ અપના સખ સાસ્યા, સેવતો ગિ-
 રિવરકે વનકું રે ॥ સેવ૦ ॥ મત૦ ॥ ૩ ॥ અરજ સેવકકી સુન લી-
 જોરે ॥ અર૦ ॥ સુદ્ધ તન મનસેં કંઈ વીનતિ, મુક્તિ દાન હીજો ॥
 ઓર નહીં ભાવે, મહારાજ ॥ ઓર૦ ॥ અરિહંત ચરન ચિત્તલાવે,
 જિનદાસ નેમ ગુન ગાવે, ચાહાતા નિત જોઠ દરશનકું ॥ ચા૦ ॥
 ॥ મત૦ ॥ ॥ ૪ ॥

નેમનાથજીની લાવણી.

॥ મેં અબલા હું અબણુ લાલ, તેરે દરસનકી ભૂખી ॥ સજન
 તેરે દરસનકી ભૂખી ॥ કિસીસેં ચિત્તસેં નહિ ચૂકી ॥ એ આંકણી ॥
 ગયો મહેલકો ખેલ, સખી મેરે જોગડ હોય લાગે ॥ સખી૦ ॥ બિ-
 રહ બાલમકો હિયે જાગે ॥ કીયો હિયાકું હાથ, નાથ દુર્ગતિ દુઃખકું
 દાગે ॥ નાથ૦ ॥ દૂર અબલાસેં જોઠ ભાગે ॥ ધસ્યો અચલ તુમ ધ્યાન,
 જોપનોહે નિર્મલ ગ્યાન, નેડી કીની હે નિર્વાન, પ્રભુજી દુર્ગતિ હીની
 ધૂંકી ॥ પ્રભુ૦ ॥ કીસી૦ ॥ દોહા ॥ શ્યામ સલૂનો સાહિબો, જઈ
 ખેઠો ગિરનાર ॥ વિલસે શિવપુર સેજકું, સો તજ કર રાજીવ નાર ॥
 બલાંજી સો તજકર રાજીવ નાર ॥ ૧ ॥ પડે પલક નહિ ચેન, સ-
 લૂણો મોહે સુપનામેં દરસે ॥ સલૂ૦ ॥ પુરૂષ દૂજને કુણુ દરસે ॥
 પતિ બસે પરબતમેં, સખીરી અખ મન મેરો તરસે ॥ સખી૦ ॥
 નેમ બિના નયણાં નીર વરસે ॥ બોલ્યા નહિ હંસકર બોલ, મેરો
 ઘટ ગયોરે સખ તોલ, કયા કુટું જગતમેં ઢોલ, સજન તેરે ડુંગરકું
 દૂકી ॥ સજન૦ ॥ કીસી૦ ॥ દોહા ॥ અબર ન પૂછી ખૂનકી, ગુનો
 કિયો મેં કોન ॥ સદાય દુર્બલ વેલપર, સોહો લાધે ગુણુ ॥ બલા૦ ॥
 ॥ સો૦ ॥ ૨ ॥ કિહાં વસ્ય કિહાં ઠંડી છાયા, કિહાં મિલસે રે અજ

પાણી ॥ સખી કિહાં ॥ નાથ મેરો એસો નિર્વાણી ॥ તજે કાંચલી
 નાગણી વિધ, કાયારે કર જાણી ॥ સખીરી વિધં ॥ ગણતી મેરી મનમે
 નહિ આણી ॥ કેસેં રહું અખ ધરમેં, કોઇ નર દીસે નહિ નરમેં, મેરી
 આત રહિ નહિ કરમેં, સજનબિન ગુના ગયે મૂકી ॥ સજનં ॥ ક્રીસીં
 ॥ દોહા ॥ ઈણુ ભવમેં ઉપજી નહિ, ઓર પુરૂષકી આસ ॥ નેમ મુઝકું
 તજ ગયા, સો મેંબી લહું વનવાસ ॥ ભલાં સોં ॥ ૩ ॥ જલો જગત-
 કી જલ, સખી સંપતકું કયા કરની ॥ સખીં ॥ નેમ તજ ગયે હે અ-
 થપરની ॥ દીની મુઝે છટકાય, જાણુ કર જંગલકી હરની ॥ જાણું ॥
 આદરી મુક્તિકી કરની ॥ ઇચ્છા નહિ ઉનકી ડગી, મુક્તિસેં મમતા
 લગી, મુમતિકું કીની સગી, વાલમ મોહે બીડી ચાખ થૂંકી ॥ વાલમના
 ક્રીસીં ॥ દોહા ॥ મનકુંજરકું વશ કરી, સેઢો પકડયો શીલ ॥ શુદ્ધ
 મુનતિ હિરદેવસી, સો નાખ્યા પાપકું પીલ ॥ ભલાં સોં ॥ ૪ ॥ હઠયો
 પીયરકો ખાર, ભાર મેરેશિર પર સખ ધરતા ॥ ભારં ॥ મેરો આદર
 નહિ કોય કરતા ॥ બિના કંથકી નાર, દેખ જગ સઘલા જલ મરતા ॥
 દેખં ॥ આંખમેં આંસુ પીયા ભરતા ॥ પખ દોનું હુવા દુઃખદાય,
 મહેલોમેં નહિ રહેવાય, ચાર દિસેં જગત પણ ખાય, ખલકમેં લાલન
 બિન લૂખી ॥ ખલં ॥ ક્રીસીં ॥ દોહા ॥ મહેલોમેં રહેતાં થકાં, જગત
 હુવા દુઃખદાય ॥ જૂકાં આલ સિરપર ધરે, મોસેં સલાં ન જય ॥
 ભલાં મોં ॥ ૫ ॥ જખર જોર જોખનકો દેખ, લોક મિસલા મોહે બોલે
 ॥ લોકં ॥ મેરો નિરણો કહો કુણુ બોલે ॥ નેમનાથ સિર પતી, રતિ
 મેરી ઇચ્છા નહિ રોલે ॥ રતિં ॥ વસુંગી હુંગરકી બોલે ॥ જલો એ
 મુખભર સેજ, જગપતિને નાખી જેજ, જિતદાસ મુગતકું લેજ, મેરી
 જુર જુર કાયા સૂકી ॥ મેરીં ॥ ક્રીસીં ॥ દોહા ॥ આગ લગો મુખ
 સેજકું, માલક દીની મૂક ॥ કુલ પરમેં કાયમ રહિ, સો રતી પડી નહિ
 ચૂક ॥ ભલાં સોં ॥ ૬ ॥ ॥ ૧૮ ॥

નેમજની લાવણી.

॥ અને હારે પિયા બિન જુર જુર, મેં જુર જુર હુઇ પૂની ॥ મુઝે

कर गयो दुःख भर दूनी ॥ पिया भिन० ॥ ये आंकण्णी ॥ अने डारे
 मुजे सुख सज्या, सुख सज्या नहि लावे ॥ पति भिन दिन दुःखमें
 जवे ॥ जेर जेअनको, अने डारे जेर जेअनको संतापे ॥ डियो कुणुबिध
 डार्ये आवे ॥ सभि सुमतासें, अने डारे सभि सुमतासें, लयलावे पार
 खुं लवजलको पावे ॥ जगत सभ जन्यो, अने डारे, जगत सभ जन्यो
 हे भूनी ॥ मुजे कर गयो दुःख भर दूनी ॥ १ ॥ अने डारे विजेग
 वालमको, विजेग वालमको पड्यो साथे ॥ जगतमें भिगड गछ आतें
 ॥ रक्षा नहि नेमछ, अने डारे रक्षा नहि नेमछ मेरे डार्ये ॥ वि-
 लभतां जये दिन रातें ॥ यलो सभ सजनी अने डारे, यलो सभ
 सजनी मेरे साथे ॥ जन्म कर वेडें संजम साथे ॥ प्रीत नहि तूटे,
 अने डारे प्रीत नहि तूटे मेरी जूनी ॥ मुजे० ॥ २ ॥ पति परअतका,
 अने डारे पति परअतका हुवा वासी ॥ गवे दुःख डार गया झांसी ॥
 नेम भिन नर सभ, अने डारे नेम भिन नर सभ छे राशी ॥ तेरी
 सूरतकी में थासी ॥ आतमें जोखुं, अने डारे आतमें जोखुं अहु आ-
 सी ॥ अनी तेरी नव लवकी दासी ॥ नेमविना जगमें, अने डारे
 नेम विना जगमें सेज सूनी ॥ मुजे० ॥ ३ ॥ नेम राजुलका, अने डारे
 नेम राजुलका धन लया ॥ मडेल मुगतिका जय लीया ॥ सङ्ग नर
 लवकुं, अने डारे सङ्ग नर लवकुं कर दीयां ॥ अमर आवा प्रभुछसें
 पीया ॥ करो मेरा निर्मल, अने डारे करो मेरा निर्मल सभ लीया ॥
 शरणु तेरा जिनदासें लीया ॥ एवे नहि लागे, अने डारे एवे नहि
 लागे पवन छिनी ॥ मुजे कर० ॥ ४ ॥ ॥ १८ ॥

नेमछनी लावणी.

॥ सजन भिन गुना, मेरी जन सजन भिन गुना, भिन गुना
 तछ लमकुं ॥ सती राजुल कहेती तुमकुं ॥ ये आंकण्णी ॥ झिकर मोहे
 लगी, मेरी जन झिकर मोहे लगी, झिकर मोहे लगी मेरे तनमें ॥ नगीने
 नेम जये अनमें ॥ आत किन आगल, मेरी जन आत किन आगल,
 आत किन आगल कहुं सजनी ॥ पिया भिन देहीकुं तजनी ॥ पिया

પરબતમેં, મેરી જન પિયા પરબતમેં, પિયા પરબતમેં દુઃખ ખમતા ॥
 મહેલ મંદિર મુઝે નહિં ગમતા ॥ શ્યામમેં ખડી, મેરી જન શ્યામમેં
 ખડી, શ્યામમેં ખડી ખાય ગમકું ॥ સતી૦ ॥ ૧ ॥ સતી રથ સંજમ, મેરી
 જન સતી રથ સંજમ, સતી રથ સંજમમેં ખેડી ॥ ભ્રમના અંતરકી મેડી
 ॥ સતી સખ સોનાં, મેરી જન સતી સખ સોનાં, સતી સખ સોનાં
 તજ દેતી ॥ જગતમેં રાખી નહિં રેતી ॥ કરી જુગ ખીચ, મેરી
 જન કરી જુગ ખીચ, કરી જુગ ખીચ ક્ષમા ખેતી ॥ લગી હે આસ
 સરગસેંતી ॥ સતી બસ કિયા, મેરી જન સતી બસ કિયા, સતી
 બસ કિયા અપને મનકું ॥ સતી૦ ॥ ૨ ॥ સાજ શિવપુરકા, મેરી
 જન સાજ શિવપુરકા, સાજ શિવપુરકા આજ સજ્યા ॥ કરમસેં
 ખૂખ કીયા કજ્યા ॥ મેરે શિરપતિ, મેરી જન મેરે શિરપતિ, મેરે
 શિરપતિ શ્યામ સૂજ, નેમ બિન વાંકું નહિં દૂજ ॥ આબૂપાણુ ચીરે,
 મેરી જન આબૂપાણુ ચીરે, આબૂપાણુ ચિરે મોહે ખુચતા ॥ જગતકા
 ભોગ નહિં રચતા ॥ જબર જંગ હત્યા, મેરી જન જબર જંગ હત્યા,
 જબર જંગ હત્યા જગ જમકું ॥ સતી૦ ॥ ૩ ॥ પતિ ગિરનારે, મેરી
 જન પતિ ગિરનારે, પતિ ગિરનારે હુવા ધ્યાની ॥ બાત સખ જુગમેં
 એ જાની ॥ જગત જસ ગાવત, મેરી જન જગત જસ ગાવત, જસ
 ગાવત હે તેરા, સફલ કારજ કર દો મેરા ॥ જપ તેરો જપતાં,
 મેરી જન જપ તેરો જપતાં, જપ તેરો જપતાં પાર પાવે ॥ અ-
 લપ જિનદાસ ખ્યાલ ગાવે ॥ મુગતિ પદ દીજે, મેરી જન મુગ-
 તિ પદ દીજે, મુગતિ પદ દીજે પ્રભુ હમકું ॥ સતી૦ ॥ ૪ ॥ ૨૦ ॥

નેમજની લાવણી.

॥ તુમ તજકર રાજુલનાર, તજ્યા સખ ઘર રે ॥ તજ્યા૦ ॥ મેં
 નમું નેમકે પાય, ગયા ગિરિવર રે ॥ મેં પ્રીત પ્રીયાકી કર કર પહે
 લાગી ॥ પહે૦ ॥ તુમ ત્યાગ ચલે બન ખંડ, હુવે વૈરાગી ॥ અબ
 રાજુલ સરખી સતી, ભાવસેં ત્યાગી ॥ ભાવ૦ ॥ થારે અંતર ઘટ-
 મેં જ્યોત, જ્યાનકી જાગી ॥ યું રોતી રાજુલ નાર, નયણુ ભર ભરે

॥ નય૦ ॥ મેં નમું ॥ ૧ ॥ મેં અરજ કરે કર જોડ, કરો મન પરસન
 ॥ કરો ॥ મેરે શિરપર તુમ શિરદાર, દેજો મોહો દરશન ॥ અખસુખ
 સખીયનકા દેખ, લગ્યો મન તરસન ॥ લગ્યો ॥ મેરે આયો નયણમેં
 નીર, લગ્યો નિત્ય ઘરસન ॥ મેરે નેમ મિલનકી આશ, મિલું કિમ
 કરે ॥ મિલું ॥ મેં ॥ ૨ ॥ મેં નહિ કીની તકસીર, ચલે ક્યું રહે
 ॥ ચલે ॥ મેરે ઘરમે કુટુંબ પરિવાર, ચાર દિસ ચૂટે ॥ મેં જો રહું
 ઘરકે માંહે, જોખન સખ લૂટે ॥ જોખ ॥ મેં ચકું પીયાકે સાથ, પ્રીત
 ક્યું તૂટે ॥ મેરે નેમ વિના નહિ આર, જગતમેં વરે ॥ જગ ॥ મેં
 ॥ ૩ ॥ તુમ તારી રાણુલ નાર, મુગતિમેં મેલી ॥ મુગ ॥ પીછે નેમ
 ગયે નિરવાણુ કરમ સખ ઠેલી ॥ મેં નિત જોગે પરભાત, નમુ પદ
 પહેલી ॥ ન ॥ શ્રી જિનવર બિન જુગમાં હે નહી કોઈ બેલી ॥
 પાઠાંતરે ॥ મેરે નેમ વિના નહિ આર, જગતમેં બેલી ॥ યું અરજ
 કરે જિનદાસ, સુણો જિનવર રે ॥ સુણો ॥ મેં ॥ ૪ ॥ ॥ ૨૧ ॥

નેમજની લાવણી.

॥ દે ગયા દગા દિલદાર, સુણો મેરી માર્ક રે ॥ સુ ॥ લગ
 રહી નેમ દરશનકી, સરસ અસનાઈ રે ॥ એ આંકણી ॥ અખ અ-
 જખ અલિજો નેમ, મેરે શિરછાજે ॥ મેરે ॥ જદવકી દેખી જાન,
 જગત સખ લાજે ॥ એસો નેમ નવલ એક વીંદ, અનોખો બાજે ॥
 અનો ॥ સુરતર સખ ગાવે ગીત, જગતમેં ગાજે ॥ અખ દોડ દોડ
 સખ દુતીયાં, દેખન આઈ રે ॥ દેખ ॥ દે ॥ ૧ ॥ અખ ચઢ્યા
 નેમ તોરનકું, આનંદ દીલ ધરકર ॥ આનં ॥ સજ આએ સુરંગી
 સાજ, કીલોલા કર કર ॥ મેં પાયો પરમાનંદ, હરખ હીયો ભરકર ॥
 હરખ ॥ લે ગયો પતિ નેમનાથ, મેરો ચિત્ત હર કર ॥ સખી
 સુખ સંપત આંગતમેં, આજ ચલ આઈ રે ॥ આ ॥ દે ॥ ૨ ॥
 અખ ઇણુ અવસરમેં સૂરત, શ્યામકી લાગી ॥ શ્યા ॥ પશુઅનકી
 સુણી પોકાર, દયા દીલ જાગી ॥ જિત લહી પરવતકી વાટ, તૂળ્યાકું
 ત્યાગી ॥ તૂળ્યા ॥ શિવરમણીકે શિરાઈંદ, અન્યો વૈરાગી ॥ અખ

બેલ ચઢી રાજીલકું ખડી છટકાઈરે ॥ ખડીં ॥ દેં ॥ ૩ ॥ અખ
રેતીકે સરવરમેં, ટીકે નહીં પાની ॥ ટીકેં ॥ જિન ગુણુ ગાયા નહીં
જય, અલપ જિંદગાની ॥ અખ કઠણુ ઇવ દુરગતકો, બન્યો મેં દાની
॥ જિનદાસ કરો ભવપાર, દયા દીલ આની ॥ અખ સરાણુ સતીકે
બેક, લાવણી ગાઈ ॥ લાં ॥ દેં ॥ ૪ ॥ ॥ ૨૨ ॥

શ્રી આદિનાથની લાવણી.

॥ શ્રી આદિનાથ નિર્વાણી, નમું સં ધ્યાની ॥ નમુંં ॥ ભવ
ઇવ તરનકે કાજ, બનાઈ વાણી ॥ તુમ નાભીરાય કુલધારી, બરે
અવતારી ॥ બરેં ॥ ખુલ રહી ખલકમેં ખૂખ, કેસરકી ક્યારી ॥ તુમ
મમેંતા મનકી મારી, આતમા તારી ॥ આતં ॥ તજ દીની પ્રીત
વિષયનકી, જાણુ કર ખારી ॥ તુમ કરી મુગતિ પટરાણી, જગતમેં
જતની ॥ જગં ॥ ભવં ॥ ૧ ॥ જણ્યા સુરનર સુખરાસી, હુઆ હે
ઉદાસી ॥ હું ॥ જલ ગઈ જખર જંબલ, જગતકી ફાંસી ॥ તુમ જ-
ગતપતિ અવિનાસી, મુગતકે વાસી ॥ મુગં ॥ શિવ મંદિરમેં મુખ
સેજ, બિછાઈ ખાસી ॥ તુમ કરી સફલ જિંદગાની, મેરેં મન માની ॥
મેરેં ॥ ભવં ॥ ૨ ॥ બરેં જ્યોતવંત જિનરાજ, જગતમેં બાજે ॥ જગતં ॥
તેરો દરશન હે સુખદાયિ, મુધારે કાજે ॥ તેરી ધુની ગગનમેં ગાજે,
બે સુરપતિ લાજે ॥ બે મું ॥ ગલ ગયા ગરબ પાખંડ, કામના
ભાજે ॥ નાટક નાચે મંદ્રાણી, અધિક ધુનિ આણી ॥ અધિકં ॥
ભવં ॥ ૩ ॥ તેરી મહિમા કહિય ન જાવે, પાર નહીં પાવે ॥ પારં
॥ ગંધર્વ સુરપતિ સખ દેવ, તેરે ગુન ગાવે ॥ તેરે ચરનમેં લપટાવે,
સરસ લય લાવે ॥ સરસં ॥ નર નાર હીયાકે માંહે, ભક્તિ તેરી
ચાવે ॥ તેરી તૃણા સખ વિરલાણી, મુગતિકું કાણી ॥ મુગં ॥ ભવં
॥ ૪ ॥ મરૂદેવી કુખકા જયા, અમર પદ પાયા ॥ અમરં ॥ છપત્ત
કુમારી નારી, મિલી જસ ગાયા ॥ દુરગતિકા દુઃખ બિરલાયા. સ-
ફલ કરી કાયા ॥ સફલં ॥ જિનદાસ નિરંજન દેખ, સરન તેરે

આયા ॥ સમકિતકી સહેજ પીછાની, મીલી મોહે ટાણી ॥ મિલીં ॥
ભવજીવ તરનં ॥ ૫ ॥ ॥ ૨૩ ॥

ગણધરજીની લાવણી.

॥ અખ સદા નમું સરસતિ, તેરી કીરતકું ॥ તેરીં ॥ ગણધ-
રકે લાગું પાય, માગું મેં મતકું ॥ તેરે મુખ ઉપર સરસતિ, સુસોભા
હેતી ॥ સુસોભાં ॥ મિજલસમેં મોતી ખિરે, તેરે મુખસેંતી ॥ કોઈ
વીણુ બાંધતા રત્ન, પડી રહી રેતી ॥ પડીં ॥ ધન ધન ગણધરકો
ગ્યાન, સભા યું કેતી ॥ ધન ધન ઉડ લાગે અંગ, જિનગુણકા વર-
સતા રંગ, કોઈ કરે વરત સહુ સંગ, સુરપતિ બહુ વાસવ ઈગ, નમે
તેરી ગતકું ॥ નમેં ॥ ગણધરં ॥ ૧ ॥ તુમ લોક અલોક સરપ,
કીયો સખ કર મેં ॥ કીયોં ॥ ભવ જીવ દિયા પહુચાય, મુગતિ મં-
દિરમેં ॥ તુમ કરી કલોલા ખૂબ, ગ્યાન સરોવરમેં ॥ ગ્યાનં ॥ પડ
રહ્યા પાખંડીકી ડાઢ, કોઈ બિચ કમેં ॥ જિનરાજ કરી હે સાલ,
ભવિ જીવ લિયા સુલટાય, બુડ ગઈ હે વિષયકી લાય, દુર્ગતિ દુઃખ
દિયો ચૂકાય, ફાડીયા ખતકું ॥ ફાં ॥ ગણધરં ॥ ૨ ॥ તુમ કટયો
કાલકો ફેદ, કરમ સખ ચૂરે ॥ કરં ॥ તુમ રિધ સિધકે ભંડાર,
લખિધકે પૂરે ॥ સખ વિસન વિનાસ્યા વીર, બડે તુમ સૂરે ॥ બં ॥
દીની દૂરગતિકું દાગ, કીયા દુઃખ દૂરે ॥ વિષયનકે ખીજકું બાલે, અં-
તરકી આંટ સખ ટાલે, ક્ષય ગઈ હે રીસકી જાલે, તેં દીની મૂલસેં
ગાલ, લોભકી લતકું ॥ લોભં ॥ ગણં ॥ ૩ ॥ થારે અનુભવ રસકી
સહેર, ઉઠી હે ભારી ॥ ઉઠીં ॥ કમોંકો કિયો બિનાસ, આતમા
તારી ॥ કુલમેં દીપક તુમ બન્યા, ખલક તજ ખારી ॥ ખલં ॥
સુર પતિ સખ હોવે હજૂર, બડે જસધારી ॥ ગણધરજી ગ્યાનકે
ખાસે, તુમ કિયા કરમકા નાસે, ચાકર હું ચરણકે પાસે, જિનદાસ
કરે અરદાસ, રખો મેરી પતકું ॥ રખોં ॥ ગણધરં ॥ ૪ ॥ ॥ ૨૪ ॥

શ્રીસંખેશ્વરજીની લાવણી.

॥ શ્રી સંખેસર પાસ જિનેસર, ચરજ સુનો કરો મહેરબાની ॥
 તારક બિરદ સુનિ મેં આયો, તુમ ચરના સરના જાની ॥ શ્રી સંખેના
 એ આંકણી ॥ ૧ ॥ શોલ સહસ્ર સુનિ આદિ જગત જન, તારે
 તુમ અમૃત બાની ॥ બિનકું હુઆનીમ સુદ્ધ ભઈ સિદ્ધ, પાયે પરમ
 ચુરજ દાની ॥ શ્રી સંખે ॥ ૨ ॥ પન્નગ પાવક જરતો નિકાલ્યો, જ્ઞાન
 દેશના તુમ પીછાની ॥ બિનકું દરસ સરસ ભયો તેરો, સુરપતિ પદવી
 ઠહેરાની ॥ શ્રી સંખે ॥ ૩ ॥ મેં આયો એહિ કીરતિ સુનકે, વીનતિ
 એક સુનીયે જ્ઞાની ॥ ભવ ભવ ચરન કમલકી સેવા, દેવ દીજ્યે
 દીલ માની ॥ શ્રી સંખે ॥ ૪ ॥ અશ્વસેન વામાજકે નંદન, વંદન જ-
 ગકે સુલતાની ॥ અખ તો લેહેર મેહેર મોહિ કીજે, રંગ સદાશિવ
 સુખદાની ॥ શ્રી સંખેશ્વર ॥ ૫ ॥ ॥ ૨૫ ॥

મગસી પારસનાથની લાવણી.

॥ મુલક બીચ મગસી પારસકા, બાજ રહા ડંકા ॥ મુગતિ-
 ગઢ હંત લીયા બંકારે ॥ મુગ ॥ મુલક ॥ એ આંકણી ॥ કરમ-
 દલ બલકું ક્ષય કીયા રે ॥ કર ॥ મુગતિ મહેલમેં કેલિ કરે, અનુ-
 ભવ અમૃત પીયા ॥ સાસતા હયા, મહારાજ ॥ સા ॥ કલ્યાણુક કા-
 રજ કીયા, અમરાપુર પદકું લીયા ॥ કમક જસકા કરગયે ફંકા રે ॥
 કમક ॥ મુલક ॥ ૧ ॥ પ્રભુ પારસ ભજ લે ભાઈરે ॥ પ્રભુ ॥
 ભાવ ભરમકા મેટ જોત, તેરી જગમેં સવાઈ ॥ ટેકું ટાલો, મહારા-
 જ ॥ ટેક ॥ ચંચલ ચિત્તસેં મત ચાલો, ગુમાન ગરવકું ગાલો, ગ-
 રવસેં ધૂલ મલી લંકા રે ॥ ગર ॥ મુલક ॥ ૨ ॥ મેરે સુમ ભાગ્ય
 ઉદય આયારે ॥ મેરે ॥ ઇણુ પંચમ આરામાંહેં પ્રભુ, મગસી પાસ
 પાયા ॥ પાપસેં ડરતા, મહારાજ ॥ પાપ ॥ ભવ્ય હવ ધ્યાન દીલ
 ધરતા, શ્રાવક સખ સમરણુ કરતા, મરણુ દુઃખ મેટો મેરે અં-
 ગકા રે ॥ મરણુ ॥ મુલક ॥ ૩ ॥ મહીમા મગસીકી અખ જાનીરે ॥

મહીં ॥ નહીં ઉધડી મેરી આંખ બિલોયા, પ્રબવિના પાણી ॥ મેં
જિનવર જાન્યા, મહારાજ ॥ મેં જિનં ॥ જિનદાસ જિનંદસેં રાન્યા
॥ મગસી પારસ હે સાચા ॥ કરો મત મનમેં કોઈ શંકા રે ॥ કરોં
॥ મુલકં ॥ ૪ ॥ ॥ ૨૬ ॥

ઝિપદેશ લાવણી.

॥ મન સુણુરે તેરી સફલ ઘડી, શ્રાવકકી હાથસેં જાવે ॥ હાથં ॥
સૂત્રકી ન માને શીખ, પીછેં પછતાવે ॥ એ આંકણી ॥ તું પરભવ-
કો ડર રાખ, પ્રાણુ મત લૂટે ॥ પ્રાણું ॥ તું કુચુરસેં કરે હેત, સુચુ-
રસેં રહે ॥ તારી જોખનીયાંકી છોલ, છીનક નહીં છૂટે ॥ છીનકં ॥ ઇં-
દ્રિયસું લગાયા તાર, કહો કેમ તૂટે ॥ તારે હીયે વધિ વિષવેલ
નહીં કુમલાવે ॥ નહીં કુમં ॥ સૂત્રકીં ॥ ૧ ॥ તેં સુણી સીખ સૂતર-
કી, હિયેં નહીં આણી ॥ હિયેં ॥ તારો ખરો ખજાનો ખાય, કુચુ-
રકી વાણી ॥ તારી કુમતિ કલેસણુનાર, લીયો તોયે તાણી ॥ લીયોં ॥
દુરગતિકી બિચ્છાઈ સેજ, બની પટરાણી ॥ તું સુતો કુમતિકી સે-
હેજ, પાર નહીં પાવે ॥ પારં ॥ સૂત્રં ॥ ૨ ॥ તારા ગફલતમેં દિન
ગયા, ગરવ તેં રાખ્યો ॥ ગરવ તેં ॥ કીધી જિનવાણી દૂર, વ્યસન
રસ આખ્યો ॥ તેં ગ્યાન ગાંઠકો ખેયો, રતનકયું નાખ્યો ॥ રતનં ॥
સત વચન દીધો તેં છોડ, જૂઠું મુખ ભાંખ્યો ॥ એસો વાર વાર
નરભવ, હાથ નહીં આવે ॥ હાથં ॥ સૂત્રં ॥ ૩ ॥ પોસાક પા-
પકી પેર, માનતો ખૂળી ॥ માનં ॥ તારે મદ મોતિકી માલ, શી-
શપર લૂંળી ॥ તારે હરામ હુરતમાં હસી, હજૂરી હભી ॥ હજૂં ॥
શિર આંધ્યો મિથ્યા મોડ, ખાત તેરી રૂળી ॥ તારે હિસા હિયાકો
હાર, જેર કયું ખાવે ॥ જેરં ॥ સૂત્રં ॥ ૪ ॥ સુકૃત સંપત સુપનમેં,
રતિ નહીં સૂજે ॥ રતિં ॥ મેરો કોણુ ગતિકો જીવ, દાજ કુણુ બૂજે ॥
મેરે ઘર ખૂટે દુરગતિ, કામ નહીં દૂજે ॥ કામં ॥ અલપ દુનિયા
મહોખત, મુજેકું પૂજે ॥ જિનદાસ કપટકી ખાણુ, માન નહીં માવે
॥ માનં ॥ સૂત્રં ॥ ૫ ॥ ॥ ૨૭ ॥

ઊપદેશ લાવણી.

॥ સિદ્ધ સરૂપી સદા પદ તેરો, તું મૂરખકાં ભૂલે રે ॥ આજ
નરો પદે નહિ બાંધ્યો, ખામી લગાઇ મૂલે રે ॥ એ આંકણી ॥ નરક
નિગોદ કુમતકા શિરપર, આપ બન્યો હે દૂલેરે ॥ સિદ્ધ ૦ ॥ ૧ ॥
સખ સંપતકા સુખ દેખકર, ચેતનમનમેં ધૂલેરે ॥ જિનદાસ તેં દુનિ-
યામાંહે, જનમ ત્રિયો સો ધૂલેરે ॥ સિદ્ધ સરૂપી સદા ॥ ૨ ॥ ॥૨૮॥

ઊપદેશ લાવણી.

॥ આપ સમજકા ઘર નહીં પાયા, દૂબકું કયા સમજાવે ॥ બાકા
ફિરે જિનદાસ જગતમેં, હીયો હાથમેં નહીં આવે ॥ એ આંકણી ॥
દરસ સવાદ ચાહનકી ચિત્તમેં, ચાનક અધિકી આય લગે ॥ ઇંદ્રીકા
પરવસમે પડિયો, ચાનકલા કહો કૈસેં જગે ॥ તૃણાને જગ લૂંટ
લીયો હે, કપટ કરી પરધનકું ઠગે ॥ ખાય ખાય લોહી માંસ
વધાચો, પ્રાણી કિસવિધ ચલે પગે ॥ વિષય વિપતકી કરે ચૂંથણી,
ચરચાસું ચિત્ત નહીં લાવે ॥ આ ૦ ॥ ૧ ॥ અપને અવગુનકું નહીં દેખે,
દૂબકા અવગુણ ભાંખે ॥ હિંસાહીમેં હૂઓ હજૂરી, દયા દૂર દિલસે
નાખે ॥ ગુણવંતકા ગુણુ લોપે મેરો મન, અવગુણુકે રસકું ચાખે
॥ તિનુહી પ્રણમે રાગધરા મેં, સરણે જિનવર કિમ રાખે ॥ ઠગ-
ફાંસીગર ચોર અન્યાઇ, ધનમીસેં ઇનકું ધ્યાવે ॥ આ ૦ ॥ ૨ ॥ અ-
વગુણુકી મેરી ખાન આતમા, અજ્ઞાન હોયસો મોહેપૂજે ॥ નહીં ગા-
મમેં રૂખ અંબકો, એરંડ અંબ સરિખો સૂજે ॥ પારખ નહીં હે
હીયે ચાનકી, ગુન અવગુનકું કુણુ ખૂજે ॥ ગાડર દેખ કહે મુજ
ધરમેં, કામધેનુ ઇતની દૂજે ॥ એસી મેરી અવનીત આતમા, અ-
વગુન કિમ ગાયા જાવે ॥ આપ ૦ ॥ ૩ ॥ ક્રોધ માન માયામેં માતો,
લોભ માંહે લપટયો રહેતો ॥ ગરથ ગુમાની ગમકો ગરજ, પીડ પા-
રકી નહીં સેતો ॥ ભગતિ નહીં ગુરુ દેવ ધરમકી, કઠાણુ વચન મુ-
ખસેં કેતો ॥ અંતર આંટ ન ખુલે હીયાકી, ખૂંઠ પરમ પદકું દેતો ॥ સ્વાંગ
સજ જિનદાસ જૈનકો, માલ મુલકકો ઠગ ખાવે ॥ આપ ૦ ॥ ૪ ॥ ૨૯ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ ખીત ગયો નરભવકો અવસર, નહીં સુકૃતકોં કાળ કસ્યો ॥
 મનકો મેલ મિટ્યો નહીં મૂરખ, ઉપર સાધકો સ્વાંગ ધસ્યો ॥ અલ્પ
 ઊમર ઓલખ લે અપની, નિગોદમેં કયું નીમ ધરે ॥ કંઠ નહીં યા-
 કો જીવ હમારો, પાપ કરમ કર પિંડ ભરે ॥ દયા દાન તપ જપ સમર-
 નકું, દિલસેંતિ સખ દૂર કરે ॥ કામ ક્રોધ ક્રુમતિમેં કાલો, પાપખિના પલ
 ભર ન સરે ॥ ઘોલા આય લગા અખ શિરપર, દુરગતિકા દુઃખસેં
 ન ડરે ॥ અથાગ પૂર સમુદરમેં પડિયો, ભવજલસેં કહો કૈસે તરે ॥
 જિલ્યાકા પરવસમેં પડિયો, સરસ પરાયો માલ ચર્યો ॥ મનકો મેલ
 મિટ્યો નહિં મૂરખ, ઉપર સાધકો સ્વાંગ ધસ્યો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી
 ॥ પેટ પોષતા ફરે પીડમાંહીં, હાડ માંસ વધિઓ લોહી ॥ માત-
 પિતા સખ કુટુંબ કબીલો, કામ નહીં આવે કોઇ ॥ મુખપર મીઠી
 મનમેં ચીડી, સ્વારથકી દુનિયાં જોઈ ॥ પચ પચ મરે ઇનોકે કારણુ,
 માનવ જનમ દીનો ખોઈ ॥ મેં મતહીન બુદ્ધિકો વિણુકો, ઇતસેંતિ
 મનચ્છા મોઈ ॥ સસ્યો ન સીજ્યો કામ રતીભર, એક રહ્યો મનમેં
 રોઈ ॥ કુચુરકો રંગ લાગ રહ્યો હે, જૈનધર્મ દીલમેં ન જસ્યો ॥ મ-
 નકો ॥ ૨ ॥ ભેખ પેર મનમાંહેં મગન મેરે, પડિયા પોખારે પાસા ॥
 અનમતકોં કોઇ વિરલો પરખે, કંચન નહીં પીતલ ખાસા ॥ કનક
 કામિનીકી મનમાંહેં, લગ રહી હે અધિકી આસા ॥ મુખ ઉપર લો-
 કોંકો કહે મેં, મહાવ્રતમાંહેં કીયા ખાસા ॥ મેં કિરિયા પાકું મુનિ-
 ચરકી, દોષ નહીં લાગે માસા ॥ કીયો કપટ એ પેટ ભરાણુ, રોટાકા
 લગ રહ્યા સાંસા ॥ એસો કપટમેં કર્યો આકરો, રતિ નહીં પરભવસેં
 ડસ્યો ॥ મનકો ॥ ૩ ॥ અન્નવસ્ત્રકું ખાય પેરકર, અપને તનકો પોખ
 કીયો ॥ પહે આંધ્યા પાપ પ્રાણીયાં, નહીં મુજસકો લાલ લીયો ॥
 ભગતિ કરી નહીં સાત ખેત્રકી, નહીં નિઝંથકું દાન દીયો ॥ નિંદા
 કીની જૈન ધરમકી, સાત વિસનકો જેર પીયો ॥ સાધુ શ્રાવક સંવર
 કર કર, નિર્મલ કરતા આપ હીયો ॥ જિનદાસ આસ તૃણાકી લા-

બી, કોણુ ગિનતમેં મેરો જીયો ॥ આણુ નહીં માની અરિહંતકી મેં,
આગમસેતી અલગ ફર્યો ॥ મન ॥ ૪ ॥ ॥ ૩૦ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ ઓગુણુ કય લગ કહું દિલ તેરા ॥ ચેતન જખર જંજીર
જડ્યો, તન મન માઠા મેરા ॥ ગુરુ ગુણુવંતકા ગુણુ ગાવો, તજ કુ-
ગુરુકો સંગ, સૂલટ સુમતિ કે ધર આવો ॥ પ્રાણી પરગુણુ કયું નહીં
ગાવો ॥ તું ઓગુણુકી ખાણુ જીવ મન, મેં મત પોચાવો ॥ મિટે
જખ દુરગતિકા ફેરા ॥ ચેતન ॥ ૧ ॥ જીવ દુરગતિમેં રડવડિયો,
જગત ખીચ નર નીચ બિસનકે, બિચ આઈ પડિઓ ॥ શીખ સૂ-
ત્રકી તેં ઠેલી, કુદેવતાકું સેવત સરધા, સમકિતકી મેલી ॥ દિયા જખ
નરક ખીચ ડેરા ॥ ચેતન ॥ ૨ ॥ સેજ સુમતિકી તેં છોડી, અંતર-
ગતકી પ્રીત જય કર, કુમતિસેં જોડી ॥ કરી નહીં જિનવરકી ભક્તિ,
પર ગતિકા પરવશમેં દખ ગઈ, ચેતનકી સક્તિ ॥ કરમ મુજે ધાલ
રહ્યા ઘેરા ॥ ચેતન ॥ ૩ ॥ જિનેંદ્ર દેવ સદા ભજ રે, મોહ કરમકી
ખોલ પલકમે, આલસકી સેજ તજ રે ॥ જોખન ધન દેખ દેખ ફૂલે,
બોધ ખીજ નિજ ચિત્તશ્રી, જિનવાણી કયું ભૂલે ॥ કહે જિનદાસ
મુજો બેરા ॥ ચેતન ॥ ૪ ॥ ॥ ૩૧ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ ગઈ સખ તેરી શીલ સમતા, લપટ રહી નાર ગલે મમતા
॥ ગઈ ॥ એ આંકણી ॥ નહીં સમતાકી કરી કરણી, કુમતિ કુખજકું
કયું પરણી ॥ કરો કરતુત જગત તરણી, સમજ દેખ દુર્ગતિકી હ-
રણી ॥ જીવ તન મનકું નહીં દમતા ॥ ગઈ ॥ ૧ ॥ કરી સુખ સ-
હજ માંહે ખૂખી, હાથ જોડી અખલા ઊભી ॥ દોડકે નાર ગલે
લૂંખી, વાત તેરી જગતમેં સખ ફૂખી ॥ રતિ દુઃખ તનમેં નહીં
ખમતા ॥ ગઈ ॥ ૨ ॥ શીખ સદ્ગુરુકી નહીં લાગી, વિષય અંતર
જલમ જાગી ॥ સ્વર્ગ સુખસેતી ગયો ભાગી, હુઓ દુરગત મતકો

રાગી ॥ ભોગકા ભાત તુજે ગમતા ॥ ગઈ૦ ॥ ૩ ॥ પડિ જગજલ
ગલે ફાંસી, ગયા ઉનસેં કહો કુળુ નાસી ॥ કહે જિનદાસ ખાત
ખાસી, સુણુત ભવિ જનકે મન ભાસી ॥ જીવ જિનરાજ વિના
ભમતા ॥ ગઈ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૩૨ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ સદા નમું જિનરાજ ચરનકું, કીયો જગતમેં જાહાર ॥ સદલ
કર દીયો મેરો અવતાર ॥ જીડી જાંઘ મેરી અનંતકાલકી, હુઓ
જૈનકો જન ॥ જિન તેરા વચન વસ્યા મેરે કાન ॥ સતવાદી મુખ
સદા સુહાવે, ચઢ્યો રંગ વિન પાન ॥ વસ્યો અનુભવ પદ હિરદે
આન ॥ તનમનસું સખ ત્યાગ દીયો, અધરમ અનમતકો ધ્યાન ॥
હુવો ઇણુ માંહેં ઘણો હેરાન ॥ કુચુર દલકું દીયા સખ માર ॥ સદા૦ ॥
॥ ૧ ॥ દોહા ॥ વીતરાગ રવિ જીગીઓ, અરે મોઝે હિરિદેમેં જાણુ ॥
અંધકાર અલગો રહ્યો, સો નિરખ લીયો નિજ ગ્યાન ॥ ૧ ॥ નિ-
સિદ્ધિન ફરકે નયન હમારા, ભઈ દરસનકી આસ, હીયો ખસ રહ્યો
ચરનકે પાસ ॥ નિપટ હુઓ લય લીન નામમેં, વીસરે નહીં એક
માસ, લગી યું મનમેં એસી ખ્યાસ ॥ નાટક નાચે કરે કીરતન,
રચે કીસનકો રાસ ॥ હીયાકી અકલ ગઈ સખ નાસ ॥ ભૂલેં પડ્યો
જગત સંસાર ॥ સદા૦ ॥ ૨ ॥ દોહા ॥ જગત પડ્યો જંજલમેં, અરે
જૈન ધર્મ દીયો છોડ ॥ કુચુરકા ઉપદેશમેં, તેં કીની માયા દ્રોડ ॥ ૨ ॥
જિજલ રહ્યા સખ જીવ જગતકા, ચલે કુચુરકી ચાલ ॥ સીસ પર
ઝપટ રહ્યો તેરે કાલ ॥ મુજ રૂચતી નિજ છખી જિનંદગી, તજ્યો
જગત જંજલ ॥ વસ્યો જિન નામ હીયામેં લાલ ॥ વદ્ધલ લાગે ચ-
રણુ તુમારા, એહી ખરો હે ખ્યાલ ॥ કરોગે મેરી પ્રભુ પ્રતિપાલ ॥
જિતારો જિમ નિમ મોઢે ભવપાર ॥ સદા૦ ॥ ૩ ॥ દોહા ॥ દેવ
જગતકા નેહ્યા, અરે નહીં સરનકો ઠામ ॥ જિનરાજ આજ આ-
નંદકો, મેં પાયો વિસરામ ॥ ૩ ॥ ઓર ન સૂજે છોડ, દોડ તુમ
ચરનોમેં આયો ॥ ગ્યાનકો ભેદ ભલો પાયો ॥ અધિક હુઓ આનંદ

આજ, મેરે જિનવર જસ ગાયો ॥ બચન તેરો રોમ રોમ છાયો ॥
ખુસ બખતીમેં મોજ કરે મન, અનુભવસેં ન્હાયો ॥ કુચર તજ વી-
તરાગ ધ્યાયો ॥ કીયો જિનદાસ જિણુંદ કિરતાર ॥ સદાં ॥ ૪ ॥
હોહા ॥ એહીજ મોકું દીજ્યેં, અરે જૈન ધરમકો જ્યોત ॥ આર
ધંધો રચત નહીં, મેં કુચર જોયા જોત ॥ ૪ ॥

શ્રીશંખેશ્વરજીની લાવણી.

॥ કૃપા કરો સંખેસર સાહેબ, ગુણધામી અંતરજમી ॥ સંખે-
શ્વર પુરમાંહેં બિરાજે, છાજે તખતપર શિવગામી ॥ કૃપાં ॥ ૧ ॥
પરમજ્યોત પરમાતમ પૂરણુ, પૂર્ણાનંદ મયી સ્વામી ॥ પ્રગટ પ્રભા-
કર ગુણુમણી આગર, જગ જનના છો વિશરામી ॥ કૃપાં ॥ ૨ ॥
મહાનંદ પદદાયક નાયક, પરમ નિરંજન ધનનામી ॥ તું અવિનાશી
સહેજ વિહારી, જીતકાસી ધ્રુવ પદ પામી ॥ કૃપાં ॥ ૩ ॥ કાલ
અનાદિ અનંતે સાહેબ, તુમ મૂરતિ પુણ્યે પામી ॥ અબ હો તુમ
અમૃતપદ સેવા, રંગ કહે નિજસિર નામી ॥ કૃપાં ॥ ૪ ॥ ॥ ૩૪ ॥

શ્રી સમેત શિખરની લાવણી.

॥ અંદત હે કોઈ સમેત શિખરકું, દુરગતકી દૂર નાશી રે ॥
કોડ ભવોંકા કરમ કટત હે, હોય શિવપુરકો ખાસી રે ॥ અંદં ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ કુચર કુદેવ કુધર્મ જગનકા, મેં જાણ્યા સખ રાશી
રે ॥ ખીસ જિણુંદ મુગતપદ પાયા, કાટી કરમકી ફાંસી રે ॥ અંદં
॥ ૨ ॥ એ તીરથ જે ભાવ કરી ભેટે, બિનકી સમકિત ખાસી રે ॥ બિકલ
બન્યો જિન દાસ જગતમેં, ખૂબ કરાઈ હાંસી રે ॥ અંદં ॥ ૩ ॥ ॥ ૩૫ ॥

અથ કેશરીયાજીની લાવણી.

॥ સુણુજો ખાતાં રાવ સદાશિવ, મત ચડ જનાં ધૂલેવા ॥ ગ-
ઢપતિ બિનકા બડા અટકા, મત છેડો તુમેં બિન દેવા ॥ એ આંકણી ॥
સક્રાવત ચૂડાવત બોલે, અમહીં નોકર બિનહીંકા ॥ હિંદુપતિ વાકું

હાથ જોડે, ત્રીન ભુવન શિર હે ટીકા ॥ સુ૦ ॥ સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ
 સખેહી, સુર નર વાકું ધ્યાવત હે ॥ ઇંદ્ર ચંદ્ર મુનિ દર્શન આવે, મન-
 ક્રી મોજાં પાવત હે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ ગયા રાજ ઉનહીંકું આપે, નિર્ધ-
 નિયાકું ધન દેવે ॥ ખાજાં ખિલાવે સુંદર લડકા, સદા સુખી જે પ્રભુ
 સેવે ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ તારે જિહાજ સમુદ્રમેં જઈ, રોગ નિવારે ભવ-
 ભવકા ॥ ભૂપ ભુજંગમ હરિ કરી નદીયાં, ચોરન બંધન અરિ દવકા ॥
 સુ૦ ॥ ૪ ॥ ઘૌં ઘૌં ઘૌં ઘૌં ઘૌંસા ખાજે, દસો દિસામેં હે ડંકા ॥
 ભાઉ તાતીયા નહીં ભલાઈ, મત બતલાવો ગઢ બંકા ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥
 રાણાજ કે ઉમરાવજીકોં, માનત નાહીં વે ખાતાં ॥ થાકી કિધી
 ચેહિંજ પાવે, મેં નહીં આવું થાં સાથાં ॥ સુ૦ ॥ ૬ ॥ મૂછ મરોડે ચડે
 અભિમાને, જહેર ભચ્યા હે નજરમેં । ઋષભ દાસકા સાહેબ સચ્યા,
 દેખ તમાસા ફજરમેં ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥ મયારામ સુત ભણે મૂલચંદ, બડે
 સીતાંબર તુમ દેવા ॥ દ્રોજ વિખર ગઈ ધરધર ઘોડા, લજ્જત રાખો
 તુમ દેવા ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥ ॥ ૩૬ ॥

શ્રી ગોડી પારસનાથની લાવણી.

॥ જગત ભવિકકજ મહેર અનંત ગુણ, તેજ તપત હે શ્રી
 જિનકો ॥ પ્રગટ પ્રબલ પ્રતાપ પરમ ગુણ, સુણતાં સુખ દિયે તન
 મનકો ॥ નીલ કમલ દલ નવકર દીપે, દેહ હે ગુણ ગણકે વૃંદા ॥
 નમો નિરંજન કૃષ્ણપતિ સેવિત, પાસ ગોડીયા સુખકંદા ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ મોહકરી કુંભસ્થલ ભેદન, કંકે રવ પ્રભુ તું સચ્યા ॥
 હરિ હર ઇંદ્ર વિરંચિ દેવ ગણ, કર્મ ક્રીયમેં પડ કચ્યા ॥ તુજ સમ
 આર ઠોર કુણુ જગમેં, દેવ દૂસરો જે વંદા ॥ નમો ॥ ૨ ॥ તું અ-
 કલંક સરૂપી અરૂપી, પરમાનંદ પદ તું દાઈ ॥ તું શંકર બ્રહ્મા જગ-
 દીશ્વર, વીતરાગ તું નિરમાઈ ॥ અનુપમ રૂપ દેખ તુજ રીજ્યા, સુર
 નર નારીકે વૃંદા ॥ નમો ॥ ૩ ॥ જલ હલજલ બલત ચિહું કોરે,
 ધૂમ ઘટા ગગનેં ચાલી ॥ જલત કાઠ કોટર સર સર્પન, ડરપત
 મરણુ દિશા આલી ॥ જગત સરણુ દુઃખ હરણુ પ્રબલ પ્રભુ, કહત

કમઠ સુણુ જોજિંદા ॥ નમો ૦ ॥ ૪ ॥ તપ જપ કરત ધરત નહીં
 કરણા, વાસેં દુઃખ હોહગ પાવે ॥ કહત કમઠ તપ અરણુ નયણુ
 કરી, જોગ ખાત તુમકું નાવે ॥ પાવક અંતર જલત નાગકું, સેવક
 હાથેં નિકસંદા ॥ નમો ૦ ॥ ૫ ॥ સુણી નવકાર નાગ જિન મુખસેં,
 ધરણિ દર પદવી પાવે ॥ ચંદ કીરણુ ઉજલ જસ પસરિત, પાસ પ્રભુ
 નિજ ધર આવે ॥ તજ સંસાર ચરણુ પ્રભુલીનો, ધ્યાન ધરત મન
 આનંદા ॥ નમો ૦ ॥ ૬ ॥ ધ્યાન ધરત પ્રભુ દેખી કમઠ સુર, આય
 કરી પરિસહ ભારી ॥ ગગન ભાગ ચિહું ઓર ધના ધન, ઘોર ઘટા
 ઉલટી ધારી ॥ ચંચલ ચપલા હોત ચિહું કોરેં, ચંચલ ચપલા કે
 વૃંદા ॥ નમો ૦ ॥ ૭ ॥ કટક કાટકા હોત ગગનમેં, ગડડ ગડડ ચિહું
 દિસિ ગાજે ॥ ફરર ફરર ધન પવન કુરત હે, તરવર કરડ મરડ
 ભાંજે ॥ છનન છનન પાવસ જડ લાગી, મૂશલ ધારે વરસંદા ॥
 નમો ૦ ॥ ૮ ॥ ખલલ ખલલ જગતીજલ પસરત, છિનભર નાક
 તોરે આલા ॥ મેર પરેં પ્રભુ ધીર રહી તવ, ધ્યાનરસેં રહે મત-
 વાલા ॥ તતક્ષણુ ધરણુ રાયકો આસન, કપટી ધ્યાન જ્યું ચાલંદા ॥
 નમો ૦ ॥ ૯ ॥ તતક્ષણુ ધરણુ રાય અનુ ધરણી, આય નમત જિનકું
 રંગે ॥ શિરપર છત્ર ધરે ફણી ગણુકો, શેષ નાગ ડોલતઅંગે ॥ હાંક્યો
 કમઠ સરણુ કરી પ્રભુકો, ગયો નિજ સ્થાનક હર્ષદા ॥ નમો ૦ ॥
 ૧૦ ॥ નાચત ધરણુ રાયકી લલના, ઠમક ઠમક પદ ઠમકંતી ॥ છ-
 મક છમક વીંછુઆ છમકાવત, ધમ ધમ ધુધરી ધમકંતી ॥ તાલ
 તાન લયમાન પ્રકારેં, નવ નવ છંદે નાચંદા ॥ નમો ૦ ॥ ૧૧ ॥ ધપ
 મપ ધપ મપ માદલ ધમકે, કરડ કરડ કરતાલ કરે ॥ રણુ રણુ ર-
 ણુકે રણુ રણુકંતી, જહ્લરી નાદ રસેં પસરે ॥ દડડ દડડ દુઝડાં વાજે,
 ભૂંગલ ભેરીના વૃંદા ॥ નમો ૦ ॥ ૧૨ ॥ વાજે શ્રીમંડલ સરણુધ, વીણા
 તાલ કંસાલ છટા ॥ ટુક ટુક મિલત મિલત એક એકસેં, જોર બની તવ
 રંગ ઘટા ॥ પ્રભુ પણુ ગ્યાન ધ્યાન લય લીના, મોડે કર્મ અરિવૃંદા
 ॥ નમો ૦ ॥ ૧૩ ॥ કેવલ જ્ઞાન લહી પ્રભુનિર્મલ, સ્થાપન ચઉવિહ સંધ

કરે ॥ ચરણુ કમલ સુરરચિત કમલશિર, ધરત ધરણી જિન તિમિર હરે ॥
 શત સમ આયુ કરી પ્રભુ પૂરણુ, સિદ્ધ વધુ કર પકરંદા ॥ નમો ॥ ૧૪ ॥
 અજર અમર અવિનાશિ નિરંજન, સિદ્ધ બુદ્ધ સમરો રંગે ॥ પરમ
 મહોદય પરમાતમ પદ, લહીયે જિન સેવન સંગે ॥ રોગ સોગ દો-
 હગ દુષ્ણ જાવે, પાવે સોહગ સુખકંદા ॥ નમો ॥ ૧૫ ॥ અરિકરિ
 જલણુ જલોદર જલ ભય. નામ જાગ્યાં સહુ દૂર ટલે ॥ પ્રભુપદ પદ્મ
 સેવનસે કમલા, રંગ રસાલા આય મિલે ॥ રૂપવિજય કહે સુનત
 લાવની, પામે ચિત્ત પરમાનંદા ॥ નમો ॥ ૧૬ ॥ ॥ ૩૭ ॥

નેમીશ્વર ભગવાનની લાવણી.

॥ તુમ સમુદ્ર વિજયકા તત્ત અરજ સુન લીજે ॥ અરજ ૦ ॥
 મેરી ઇતનીસી એકે ચાહ, દરસ મોહે દીજે ॥ એ આંકણી ॥ તુમ
 વીતરાગ શુભધ્યાન, અડે તુમ સૂરે ॥ અડે ૦ ॥ તુમ રિદ્ધ સિદ્ધકે ભંડાર,
 લખિયકે પૂરે ॥ તુમ સાત વ્યસનકા સંગ, ક્રિયા સખ દૂરે ॥ ક્રિયા સ-
 ખ ૦ ॥ તુમ પહોતે મુક્તિ મહેલ બિચ, જ્ઞાનકે પૂરે ॥ મેં હું સંગી કં-
 ગાલ, કૃપા મોહે કીજે ॥ કૃપા ૦ ॥ મેરી ઇત ૦ ॥ ૧ ॥ મેં ઘડી ઘડી
 મહારાજ, ભજન નહીં ભૂલું ॥ ભજન ૦ ॥ મેં પડયા વિષમ ભવ દૂપ,
 કુચુર સંગ જૂલું ॥ મેં હુઓ દુષ્ણી જિનરાજ, તેરેસું બોલું ॥
 તેરે ૦ ॥ અખ ભવસાગરથી તાર, ભરમ મેં બોલું ॥ અખ સુનો
 અરજ મહારાજ, જગત જસ લીજે ॥ જગત ૦ ॥ મેરી ૦ ॥ ૨ ॥ મેં
 આય પડા જિનરાજ, સરણુ અખ તેરે ॥ સરણુ ૦ ॥ તોરે દરશનકી
 અભિલાખ, લગી રહી મેરે ॥ મેં ભમ્યો અનંતો કાલ, મોહકે પૂરે ॥
 મોહ ૦ ॥ અખ સરને સીજે મોહું, કરન દુષ્ણ દૂરે ॥ અખ આઠ કર્મકે
 માહે, મેરો તન સીજે ॥ મેરો ૦ ॥ મેરી ઇત ૦ ॥ ૩ ॥ મેં હુઓ બહુત
 ધનવંત, કરમકે ભમાવે ॥ કરમ ૦ ॥ અખ સુદ્ધ અસુદ્ધ બિચાર, ધ્યાન
 નહીં પાવે ॥ અખ ચેતન જીવ જિનરાજ, ધર્મમે આયો ॥ ધર્મ ૦ ॥

અખ આઠ કર્મકે માંહે, સુગતિ ફલ પાચો ॥ તુમ સુમુદ્રબિજયકા
તન્ન, અરજ સુન લીજે ॥ અરજ ૦ ॥ મેરી ઇત ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૩૮ ॥

લાવણી કાવ્યરૂપે.

॥ આનંદ વરતે મંગલ પ્રભુ નામ લીલા, કરસો ઇષ્ટ ધરમ કરો
કરમ ડીલા ॥ આરાધો અચલદેવ ત્રેલોક્ય નાથ, અરિષ્ટ નેમિપદ્મ
પ્રણમ્ય પ્રભાતં ॥ ૧ ॥ મહાનિષ્ટ અનાદિ કરમ ખીજ આલ્યો, અ-
તિહી વજર સીલ વિષય ભાવ ટાલ્યો ॥ વિકટ વિરત ધારી શીલ-
રંગ રાતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ૦ ॥ ૨ ॥ વહ્નભ ઇષ્ટ લીધો પરમ જ્યોતિ
ધામં, તું વિમલ બિરાજે અચલ સિદ્ધનામં ॥ કેવલ ગ્યાને સદા મ-
ગન માતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ૦ ॥ ૩ ॥ સહિ વેદના મેં સૂક્ષ્મ નિગોદં,
કીયો પાપ પરિચય વિષયસું પ્રમોદં ॥ ઇણુવિધ મેં ભુગતિ અનંતિ
અસાતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ૦ ॥ ૪ ॥ જિનેશ્વર બિરાજે દેહ હીપમાનં,
પરમ તેજ પ્રભા અખંડ વરત ધ્યાનં ॥ નિરમલ લલ્લો કુલ ઊત્તમ
જાકી જોતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ૦ ॥ ૫ ॥ અમરાપુર પહોતા માયા જલ
મૂક્યો, ભૂલ્યો હું ભરમમેં તવ ભક્તિ ચૂક્યો ॥ અક્ષય સુખ લીયાં તેં
કરી કર્મ ધાતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ૦ ॥ ૬ ॥ અનંત બલ ઊપાયો તજ્યો
જગત સારો, અલ્પગુણુ કલ્યા મેં પ્રભુ મોહે તારો ॥ જિનદાસ વિ-
નવે તુંહિં માય તાતં ॥ અરિષ્ટ નેમિ ૦ ॥ ૭ ॥ ॥ ૩૯ ॥

લાવણી કાવ્ય રૂપે.

॥ દુઃખ દુષ્ટ ભુગતા હુઓ નરકવાસી, ચિહું દિસ ફિચ્ચો ગલે
ગેર ફાંસી ॥ કીયો કંઠ છેદન હીયે આપ છાયો, પરમ જિનધર્મ
બિન ઐસા દુઃખ પાચો ॥ ૧ ॥ પાપી નરકમેં ખુલી સેજ સોયો,
અડગ લહી હણે શિસ સૂલી માંહે પ્રોયો ॥ પડ્યો જમકે પરવશ
કુશીમેં પચાયો ॥ પરમ ૦ ॥ ૨ ॥ કુચુરકે કલેજેસું લે જય ખટકી,
જખર જંજીર કરમને નરકમાંહે પટકી ॥ ઓ પંખીને મસ્તક સખ
તોડ ખાયો ॥ પરમ ૦ ॥ ૩ ॥ બરછીસું છેદે ઘાણીમાંહે પીલે, કાઢે

દેવ નેત્ર વીંછુ લગાડી કીલે ॥ મહાલાલયંભસું મુઝે લેઈ લગાયો ॥
 ॥ પરમં ॥ ૪ ॥ નરકમેં મેરો અંગ કરવતસું ફાડ્યો, વિકટ નહી
 વેતરણી માંહે જમને પાડ્યો ॥ વૃક્ષ ખડે સામલી તલેં મુઝે ખેઠાયો ॥
 ॥ પરમં ॥ ૫ ॥ ક્યા ખિલાવે ગોલો લાલ મુખમેં, ભુંજે ભાંડ માંહે
 પડ્યો હું મહા દુઃખમેં ॥ ફરસ લઈ છોલે જમડા દાડમેં ભેડાયો ॥
 ॥ પરમં ॥ ૬ ॥ માખી દિલ ચૂટે સરપ તોડ ખાવે, એ જમ છૂંદે
 પગ તડવો લાલ પાવે ॥ અગનિમય વૃક્ષસું ઊંધો લટકાયો ॥ પરમં
 ॥ ૭ ॥ જાલીમેં પકડી સૂવરને વિણુસ્યો, શોલે રોગ ઊપજાઈ રગત
 ડીલ વાસ્યો ॥ પિંડ પ્રોવે કરમવસ તનસું વીંધાયો ॥ પરમં ॥ ૮ ॥
 કરાયો સ્નાન કુંડ તેલેં ભેકાલ્યો, વિણુસ્યો હે સિંધને દિલેં ધાવ ધા-
 લ્યો ॥ મહાખાર જમોને ઊપર ધુર ધુરાયો ॥ પરમં ॥ ૯ ॥ સહ્યા
 વાર અનંતિ સો દુઃખ અખ મેં જાન્યો, વિકટ વેદના દુઃખ અલપ મેં
 વખાણ્યો ॥ અરિહંતકે સરજે જિનદાસ આયો ॥ પરમં ॥ ૧૦ ॥ ॥ ૪૦ ॥

લાવણી કાંચરૂપે.

॥ બ્રહ્મપદવી જીત હુવા ભેખ ધારી, મુગતિ પંથકી હે સખ
 રીત ન્યારી ॥ અગનિ હોમ કરતા જરો દેત ધીકો, દયા મૂલ ધર્મો
 ખિના કામ શીકો ॥ ૧ ॥ અનેક ભેખ જગતમેં ખન્યો હે વજીતો,
 શ્રી જિનધર્મવિના જન્મ જાય રીતો ॥ હીરદે પ્રકાશ ભયો હે કુમતિકો
 ॥ દયામૂલં ॥ ૨ ॥ પરભવ સંધાતિ દયા દાન મેટે, કુદેવ કુચુરકા
 ચરણુ જાય ભેટે ॥ કીરતિ ન પાવે ધરમ માનિ નીકો ॥ દયામૂલં
 ॥ ૩ ॥ જીવારા વાવે જાંહાં અખંડ જોત ખાલે, દુર્ગતિકી નીસાની
 ગર્વકું ન ધાલે ॥ ગંગામેં નહાયો દીયો શીસ ટીકો ॥ દયામૂલં ॥ ૪ ॥
 જગત રામકીકું સતી જાણી પૂજે, ભગત ખેતી કરતો ધરે ભેંસ દૂજે ॥
 ભગત નામ જગતમેં ધરાવે જતીકો ॥ દયામૂલં ॥ ૫ ॥ ધન્ય સંત
 જગતમેં કુમતિ દૂર વર્જી, નાતિ આર ગોતિ એ કુંડખ આપ ગ-
 રજી ॥ જિનદાસ કહે ચું કોઈ ન કિસીકો ॥ દયામૂલં ॥ ૬ ॥ ॥ ૪૧ ॥

લાવણી કાવ્યરૂપે.

॥ કુળપ જપતાં ઘણો કાલ ખોયો, મોલો કરમકા નિદે અનાદિશું
સોયો ॥ લે નીમ નવકાર રત્ન જૈસો મોતી, વિના જૈનધર્મે સર્વ ભક્તિ
થોથી ॥ ૧ ॥ કુદેવ દેખી પૂજે બહુયો ભરમં, મુગતિ પંથ ચાવે જખર
ખાંધે કરમં ॥ જિસ પુરૂષકું હે દુર્લભ બ્રહ્મ જ્યોતિ ॥ વિના જૈન ધર્મે ૦
॥ ૨ ॥ બ્રહ્મ નામ ધારી કહે ગ્યાન મોમેં, છહી કાયકે જીવ અગન માંહે
હોમે ॥ સીજે નરક જાલ ઘોળી પેર ઘોતી ॥ વિના જૈન ધર્મે ૦ ॥
॥ ૩ ॥ ધરે ધરણો ધરધર કરે નરસું દગા, ભસ્મ તન લપેટી ફિરે જગમેં
નગા ॥ ધરી લેખ ભગવો ભણ્યો ખોત પોથી ॥ વિના જૈન ધર્મે ૦ ॥ ૪ ॥

શ્રી નેમજીની લાવણી.

॥ નેમનાથ જિનવરકો બદન મુખ, નિરખું કૈસેરી ॥ નેમ-
નાથ ભગવંત બનખાસિ, સિવરમણીકે રાગી ॥ સુમતાભાવ ધસ્યો
અંતરગત, રાજીલ ત્રિય ત્યાગી ॥ અકેલી બનમેં કૈસેરી ॥ નેમ ॥ ૧ ॥
જલબિન મીન છિન હોય જાવે તિમ, રાજીલ દુઃખ પાવે ॥ અંતર
આસ લગી અખ ઐસી, નેમનાથ નહીં આવે ॥ મુજે કબ દરસન દેસેરી,
કૈસેરી ॥ નેમ ॥ ૨ ॥ સરોવરકે તટ ખડે નગન હોય, મમતા મનકી
મૂકી ॥ સીત તાપ વેદન બહુ વેદે, કંચનસી દેહ સૂકી ॥ પરીસહ ભારી
સહેસૈરી ॥ નેમ ॥ ૩ ॥ બિન અનપાણી બિન બિકારી, બિન બસતર
તપ ધારી ॥ બિન આધાર નિરંજન નિર્મલ, નેમનાથ ગતન્યારી ॥ મુગ-
તિપદ વેગાં લેસેરી ॥ નેમ ॥ ૪ ॥ કર્મ ભર્મ તજ કેવલ લીનો, મુખ
સંપતિકે દરિયા ॥ સમોસરણુકે બીચ બિરાજે, અનંત જ્ઞાનગુણું ભરી-
યા ॥ સિંધાસન ઉપર બેસેરી ॥ નેમ ॥ ૫ ॥ નેમ સતી મુગતિ પદ
લીનો, હુવાં કરમસેં રીતા ॥ દુરગતિકા દુખ બહોત સહેતા, જિનદાસ
બહુ બિહિતા ॥ તુમારે સરણે રહેસેરી ॥ નેમનાથ ૦ ॥ ૬ ॥ ॥ ૪૩ ॥

શ્રી થૂલિભદ્રજીની લાવણી.

॥ મુણો સખીરી રંગ મહેલમેં, મેં ફિરતી થી હીવાની ॥ મેરા પ્રિ-

તમ કોઈ મુઝે મિલાવે, ધરી પલક દુઃખ કટ જાવે ॥ મુણે સખીરી
 મેરા દરદ હે, કુણુ પંથીસેં દુર હોતા ॥ મેરા ચારકી છપી દિખાવે, ઐ-
 સેખ્યાની કુણુ આવે ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ મહેલકે ઉપર ચડ કર દેખું, દુરખિ-
 નમેં દુનીયાં સારી ॥ દુનીયાં સારી હોત હજુરે, નાથકો રૂપ નહિ
 પાવે ॥ ધરમેં ફિરતી આંસુ ઝરતી, ખાના પણુ મેં નહીં ખાતી ॥ ધાવ
 લગા સો ધાયલ જાને, આલમ સારી ફટકાવે ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ છતીયાંસેંતી
 મેરે પીઉ નહીં, દર હોતા ગોખમેં હોતી ॥ ગોખમેં હોતી ફિર ફિર
 જોતિ, ધરમેં જાકર ફિર રોતી ॥ બાર વરસ લગેં ખેલ ખેલાઈ, વાલમેં
 છોરી વીગોતી ॥ ધાગા વિહુણુ પંથમેં ચલતે, દુનીયાં ચાંપત-પાંજી
 મોતી ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ મેરા ખાવન જોગ લેઈ કર, ધર ધર ફિરતે થૂલિભ-
 દ્રા ॥ થૂલિભદ્રકી વાત મુણુતે, છતીયાં ફાટત હે મેરી ॥ દુખભર સારી
 રેનગઈ પણુ, સોવન ખાઈ નહીં સોતી ॥ ચોમાસા પર નાથ ન આતે,
 તો મરણાં હે એક ફેરી ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ જાદુ કરણેવાલેકું કોઈ, બોલાવે
 નથકો મોતી ॥ નથકો મોતી લાખ સવાકો, મેં કુરખાન કરાદેતી ॥ મો-
 હની મંત્રેં પીઉકું મિલાવે, લેઈ બલૈયા પાઠાં પરતી ॥ શ્રી શુભવીર
 કહે મુણુ સજનાં, વેધક આત કહું કેતી ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ ॥ ૪૪ ॥

શ્રી આદિનાથજીની લાવણી.

॥ મેરે દિલકે મહેરમ તુંહી, શ્રીનાભિનંદન ભગવાન ॥ તેરે ચર-
 ણોસેં ઉલજા પ્રાણુ ॥ ઐ આંકણી ॥ કેલાસ પરવત પર મંદિર, જિહાં
 પ્રભુજી રાજે ॥ દેવ દુંદુભિ ગયણેં ગાજે ॥ સિદ્ધખેત્ર શેત્રુંજે સ્વામી,
 આભૂષણુ છાજે ॥ જ્યોતસેં ચંદ્ર સૂર્ય લાજે ॥ દોહા ॥ રત્નમાંહેં હે થિ.
 તામણિ, જ્ઞાનમેં હે કેવલ જ્ઞાન ॥ સિદ્ધગિરિ તિમ તીર્થમેં, અવર ન
 એહ સમાન ॥ ભલાજી અવર૦ ॥ આણુ એહી જુગત જિનરાજ પ્રગ-
 ડી આ ઘો સેવક સુખયાન ॥ તેરે ચરણોસેં ઉલજા ॥ ૧ ॥ અષ્ટાપદ
 શ્રી આદિ જિનેસર, શિવરમણી છાયા ॥ દરસન તુમ ઈંદ્રાદિક પાયા ॥
 સુર નર નારી તેરે દરસનસેં, કેવલ ઉપજાયા, મુનિજન જ્ઞાન ઉદય
 પાયા ॥ દોહા ॥ મુક્તિ તણેં પંથેં વહે, પામી કેવલ જ્ઞાન ॥ સિદ્ધ અનંત

આગે હુવા, કરત શત્રુંજય ધ્યાન ॥ ભલાંજી કરતો ॥ જુગલા ચારી
તેરે દરસનસે, ગએ ગએ નિરવાન ॥ તેરે ચ૦ ॥ ૨ ॥ માત માત્ર દેવા
કુખે, અવતાર રત્નધારી ॥ ચક્રેસરીકે હે કર્તે એ, જયજયકારી ॥ ધુલેવ
નગરમેં પ્રગટ પ્રભુજી, મોહા સંસારી ॥ ગલે બિચ મુકતાદલ હારી ॥
॥ દોહા ॥ પાંચ કોડ મુનિરાજસે, ભરત લહે શિવવાસ ॥ અજરામર
અજ જે હુલે, કેવલ જ્ઞાન વિલાસ ॥ ભલાંજી કેવલ ॥ પ્રાણી સુંદરી
બાહુબલ જિનકું, દીયારે કેવલ જ્ઞાન ॥ તેરે ॥ ૩ ॥ જગત ખીચ વિ-
સવાસ તેરો હે, મહા તેજ ગુણવંત ॥ પ્રભુ તુમ અરિગંજણુ અરિહંત
॥ ક્રોધ માન મદ લોભ કરો પ્રભુજી, દર કરો રે એકાંત ॥ તેરા ગુણુ
ગાઝિં એક મન ચિત્ત ॥ દોહા ॥ સુરગિરિ અષ્ટાપદ ગિરિ, ગિરનાર
આખૂ તેમ ॥ સમત શિખર એ પંચકું, વંદૂ બહુ ધરી પ્રેમ ॥ ભલાંજી
વંદૂ ॥ જિનદાસ પ્રભુચરણે તોરે, ઘો દરિસણુ ભગવાન ॥ તેરે ॥ ૪ ॥

શ્રી કેશરીયાજીની લાવણી.

॥ રિપભ દેવ તું બડા દેવ હે, દેખનકી ગત હે ન્યારી ॥
કાલાજીકી બડી જ્યોતિ હે, અંગે કેસર અતિ પ્યારી ॥ એ આંકણી ॥
આગે પીછે તોરા કોટ બનાયા, બિચમેં હે બાવન દેરી ॥ સુવર્ણકા
તોરા ઇંદા ઝલકતા, સુરત કંઠ સબસે ન્યારી ॥ રિપભ ॥ ૧ ॥ આગે
પીછે તોરી બાવન દેરી, બેઠી હે આસન વાલી ॥ માતા મરદેવિ
પિતા નાભિરાયા, હસ્તીકી તોરી અસવારી ॥ રિપભ ॥ ૨ ॥ ત્રીન
સરૂપ એક દિનમેં ધરતે, ધનદેવા તોરી માયા ॥ લાખ ચોરાસી પૂર્વ
તોરું આયુષ્યું, ધનુષ્ય પાંચસે સોવન કાયા ॥ રિપભ ॥ ૩ ॥ દેશ
દેશકા સંધજ આવે, માનતા માને સહુ તેરી ॥ કેસર સોનૈયા હુંડીઓ
લાવે, આશા પૂરે સહુ કેરી ॥ રિપભ ॥ ૪ ॥ ધુલેવા નગરમેં આપ બિ-
રાજે, દુનીયાં સહુ દર્શન આવે ॥ ઝગમગ જ્યોતિ બિરાજે પ્રભુકી, સો
કહેવેમેં નહિ આવે ॥ રિપભ ॥ ૫ ॥ કોઇક પાટે કોઇ ચઢાવે, કોઇક
કેસર લઈ આવે ॥ અતર અખીર પૂલજ્યું બહેકે, રાત દિવસ ગંધર્વ
ગાવે ॥ રિપભ ॥ ૬ ॥ કલિયુગમેંતો તુંહી દેવ હે, પ્રગટ નાથ દેખું

મોરા ॥ ચોશઠ ઇંદ્ર તોરી કરે ચાકરી, સમરણ કરતા સખ તોરા ॥ રિ-
 પભ૦ ॥ ૭ ॥ નામ લેતાં ઘટે પાપના, સંકટમાં વારે વારે ॥ વાટ ઘાટ
 બંધીખાનેથી, કાલોજી કાઢી લાવે ॥ રિપભ૦ ॥ ૮ ॥ અકબર બાદશાહ
 ચઢકર આએ, હુરમત લેને કાલેકી ॥ બાવીસ લાખ તો લસકર લાવે,
 પાર નહીં કછુ પાદલકી ॥ રિપભ૦ ॥ ૯ ॥ સખ લસકરકું કીએ અંધલે,
 ફોજ છૂટી ફિર ભમરોકી ॥ અલ અક્ષાકર ભાગે તુરકડા, પકડી વાટ
 ફિર દિલ્લીકી ॥ રિપભ૦ ॥ ૧૦ ॥ અવધિ જ્ઞાનમેં જોયું દેવિયેં, રાસ
 લુંટી સખ ધૂલેવેકી ॥ લીલે ઘોડે ચઢકર આએ, હલકારે સખ સિદ્ધન-
 કી ॥ રિપભ૦ ॥ ૧૧ ॥ કપૂતને તો માર દીઓ હે, ગદનસેં સખ તાતે-
 કું ॥ એસા દેવ હિંદુકા જાણી, મત ચઢજાએ ધુલેવેકું ॥ રિપભ૦ ॥
 ॥ ૧૨ ॥ નથુરામકું સરણ તુમારો, આવે ગિરિવર દર્શનકું ॥ ધ્યાન ધ-
 રાવી ચિત્ત ઠરાવી, ચાહાસે દેવન મુક્તિકું ॥ રિપભ૦ ॥ ૧૩ ॥ ॥૪૬॥

શ્રી કેશરીયાજીની લાવણી.

॥ ખડા ખડા પ્રભુ અરજ કરતા, સમરણ કરતા સખ તોરી ॥
 દીનાનાથ મોરી અરજ સુનકર, ભવકી ટાલો તુમ ફેરી ॥ ખ૦ ॥ એ
 આંકણી ॥ વિનિતા નગરીમેં તોરા જનમ હે, માતા તોરી મરદેવા ॥
 ચોશઠ ઇંદ્ર તોરી કરે ચાકરી, ચંદ્ર સૂર્ય કરતા સેવા ॥ નાભિરાયાકે
 કુલમેં સોહે, ઋષભ દેવજી નામ તોરી ॥ દીના૦ ॥ ૧ ॥ ધૂલેવાનગર
 તેરા ખૂબ બના હે, વાંહે દેવલ જિનવરકા ॥ ફિરતિ આવન દેહરી
 સોહે, હસ્તી ખડા મરદેવીકા ॥ હોનું હાથી જીલે ગિરવા, દરવાજે
 પ્રાક્રમ ભારી ॥ દીના૦ ॥ ૨ ॥ આંગી તેરી ખૂબ બની હે, ખૂટી સોભે
 જડાવનકી ॥ ગલે મોતિનકો હાર બિરાજે, સોભા દીસે કુંડલકી ॥
 ચમરી તોરે ઉડે સિરપર, રિપભ દેવકી બલિહારી ॥ દીના૦ ॥ ૩ ॥
 ઠમક ઠમક તોરો માદલ જમકે, ઝણુણુ ઝણુણુ નાદ ઝાલરકા ॥
 ધનન ધનન તોરા ઘંટા બાજે, ડંકા બાજે નોખતકા ॥ સમી સાં-
 જકી હોવે આરતિ, મંડપમાંહે ભીડ ભારી ॥ દીના૦ ॥ ૪ ॥ નિત
 નિત તોરી આંગી સોહે, મૂગટકી ગત હે ન્યારી ॥ સિરપર તોરે છત્ર

બિરાજે, સામલી સુરત હીસે ખારી ॥ એક દિનમેં ત્રણ રૂપજ હોતા,
 દેખત હે સખ નર નારી ॥ દીનાં ॥ ૫ ॥ ચાર ખંડમેં નામજ તોરા,
 સંધ આવે સખ દેસનકા ॥ છત્રીશ ખાવિંદ આણા માને, તુમ સમ-
 રણુ અરિહંતોકા ॥ સર્ગ લોક પાતાલ લોકમેં, મૃત લોક માને ભારી ॥
 દીનાં ॥ ૬ ॥ રિષભ દેવકા દરસન કરતા, પાપ ભવે ભવે ભવકા ॥
 સમરણુ કરતાં બેડી ભાંજે, બંધ પૂટે સખ કમોંકા ॥ બિલડા તોરી
 આણુજ માને, ઐસો પરતો હે ભારી ॥ દીનાં ॥ ૭ ॥ સંવત અઢાર
 ઓગણસાઠ આસાઠ, શુદ્ધબીજે દિન બુધવારી ॥ ઈંડર ગઢકા સંમજ
 આયા, જત્રા કરે સખ નર નારી ॥ માનતા તોરી સહુકો માને, ઐ-
 સો પરતો હે ભારી ॥ દીનાં ॥ ૮ ॥ દરિસન કરતાં બેડી લાવણી,
 સુન લ્યો ઉનકા ઠિકાના ॥ રાવ મલારકા કડી પરગણા, ગામ ઉનુંકા
 મેસાણા ॥ રૂપવિજયજી સેવક તુમારો, સુનલ્યો પ્રભુ અરજ મેરી
 ॥ દીનાં ॥ ૯ ॥

॥ ૪૭ ॥

લાવણી.

॥ અરિહંતજીકે સમવસરણુમેં, ચોરાઠ ઈંદર આન ખડે ॥ ધ-
 મચકીકા દરસન દેખત, ચોરાસી મત છૂટ પડે ॥ કેવલ જંડે ધડે
 ગ્યાનસેં, દરસનસું દરસાવ પડે ॥ પરમ ધરમ સમકિત ગુણુ દેખે,
 પચરંગી નીસાન ચડે ॥ સુર નર મુનિવર સ્તુતિ કરત હે, પ્રભુ
 હે સખદેવનમેં ખડે ॥ અરિં ॥ ૧ ॥ ઐ આંકણી ॥ સોના રૂપા-
 કે ગઢજ બનાયા, રતન સિંધાસન કમલ જડે ॥ પૂરવ મુખસેં બેઠે
 પ્રભુજી, કેવલ દરસન ગ્યાન ઝરે ॥ સુણુકર દેવ માનવ ધરણીધર,
 ગણુધર સાધુ ગ્યાન વડે ॥ સંધ ચતુર્વિધ દેવ દેવતા, ગ્યાન ક્રિયા
 મુધ ભાવ ચઢે ॥ હાથ જોડ બિનતિ કરે તોફું, ભવિકજીવ ગુણુ
 ઠાણુ ચઢે ॥ અરિં ॥ ૨ ॥ અશોક વૃક્ષકી છાયા મનોહર, ચોજન-
 મેં વિસ્તાર કરે ॥ ભૂમિ સુદ્ધ કર અધિર અરગજી, પાણીકા છટકાવ
 કરે ॥ પંચરંગ બાદલ પૂલ મુગંધિત, પૂલનકે બરસાત કરે ॥ જોજન
 ભૂમિ મુગંધ વેદિકા, તીર્થકર પદ આપ વરે ॥ દેવ કોટિ કોટિ કરે પ્ર-

દક્ષિણા, જયજય મંગલ મુખસે પડે ॥ અરિં ॥ ૩ ॥ ત્રણ કમ મ-
 ન્તકપર સોહે, ભામંડલ મુખસે તપતે ॥ ધર્મચક્ર-જેજનગત ઉજત,
 હુંદુભિ નાદ બાજ જડતે ॥ સુર નર કિનર અસુર વિદ્યાધર, ચઉ-
 વિહ સંધ પૂજા કરતે ॥ ચોશઠ ઈંદ્ર સખ કરે આરતિ, ગણધર વાણી
 મુખ પઠતે ॥ જૈનધર્મ પાયે નર ભવમેં, મુક્તિ નીસેની તબહીં ચડે ॥
 અરિં ॥ ૪ ॥ ચાર પરખદા ધર્મ સભામેં, ધર્મરાજકી સેવ કરે ॥
 ધાતી અધાતી કરમ ખપા કર, શુદ્ધાતમ શુભ ભાવ ધરે ॥ લોકા-
 લોક પ્રકાશ કરતહે, સાત નવ નવ તત્ત્વ ભાસે ॥ ઉત્પાદ વ્ય ધ્રુવ
 સત્તામેં, નવપદ નીચેંશુભ ભાસે ॥ મનુગમ ઉદય જિનરાજ સભામેં,
 હાથ દોયમેં ચક્ર બડે ॥ અરિં ॥ ૫ ॥ ॥ ૪૮ ॥

શ્રી નેમનાથજીની લાવણી.

॥ ગિરિવર ક્યું ગયે ગુરૂ ગ્યાની, રાજુલ મનમેં નહીં માની ॥
 ગિરિં ॥ નવ ભવકો નેહ મેરો જૂનો, તજ ગયો મેરો શ્યામ સલૂ-
 નો ॥ મેરે સીરપેં પડ્યો દુઃખ દૂનો, મેરો હીરદો હુવો સખ સૂનો ॥
 નિત નેન ઝરે મુઝ પાની ॥ ગિરિં ॥ ૧ ॥ શુધ સંજમ સમતા
 પાલે, દૂષણ મનકા સખ ટાલે ॥ સખ ગાંઠ ગરવકી ગાલે, મુગતી-
 કે મારગ ચાલે ॥ એસે નેમનાથહે ધ્યાની ॥ ગિરિવરં ॥ ૨ ॥ રા-
 જુલ કેતી સુન પીયા, જુગમેં એસા ક્યા કીયા ॥ અબલાકું દોસ ક્યું
 દીયા, જુગમેં ધિગ ધિગ મેરા જીયા ॥ પરવતકું ચલું રે દિલ જાની
 ॥ ગિરિં ॥ ૩ ॥ શુધ સતિને સંજમ લીનો, આતમકો કારજ કી-
 નો ॥ પરમાતમ પદકું ચીનો, અનુભવ રસસેં દિલ લીનો ॥ જિન-
 દાસ પડપી બાની ॥ ગિરિં ॥ ૪ ॥ ॥ ૪૯ ॥

શ્રી મગસીનાથજીની લાવણી.

॥ પારસ પૂજન જોત જગતમેં, મગસીકે મ્યાને ॥ માલવા મુલ-
 ક ખલક જાને ॥ એ આંકણી ॥ ખરચ લે સુકૃતમેં માયા, પૂરવ
 ભવકે પુણ્ય જોગસેં, મગસીનાથ પાયા ॥ કરો તુમ સેવા, મિલસે

મુગતિકા મેવા, એ અગમ નિરંજન દેવા ॥ ખડે હે સખ સંવર ક્યાને
 ॥ પારસં ॥ ૧ ॥ ભાવ ધર દરસનકું આવે, માણિભદ્ર રખવાલી ક-
 રતા, આવક સુખ પાવે ॥ પ્રભુગુણ ગાતા, જિન ચરણોસે લય લાતા,
 સુખ સંપત લે ધર આતા ॥ લગ્યો જિનવરણસે ધ્યાને ॥ પારસં ॥
 ॥ ૨ ॥ અતિશય પારસકા ભારી, દેશ દેશકા ભેલાં હુવે, દરસનકું
 નર નારી ॥ ભાવસે પૂજે, જિણુ ધર કામધેનુ દૂજે, મુરગતિ બવ-
 લુકી સૂજે ॥ સૂત્રકી સીખ હીયે આને ॥ પારસં ॥ ૩ ॥ પાર જિ-
 નજસકો નહીં પાવે, મગસીનાથકી મહિમા કિમ, સેવકસે કહી બવે
 ॥ સદા પગે લાગે, મેરે ગ્યાનકલા એક જોગે, જિનદાસ એહી વર
 માગે ॥ હરો દુઃખ દૂર સુણો કાને ॥ પારસં ॥ ૪ ॥ ॥ ૫૦ ॥

શ્રી નેમણની લાવણી.

॥ દગા દે ગયા પતિ ગિરનારી, કહો રે માધ કૈસે લગે કારી
 ॥ એ આંકણી ॥ બિધિ બિન તોરણકું આયા, સખી સખ મિલ મં-
 ગલ ગાયા ॥ પશુ કંદમેસે છુડાયા, સતીને દરસન નહીં પાયા ॥ તોડ
 ગયે નવ ભવકી ચારી, મેરી દિલ દયા નહીં ધારી ॥ વિલખતી હે
 રાણુલ નારી, આતમા અપનીકું તારી ॥ કહોં ॥ ૧ ॥ પતિ મેરા
 પરવત પર ચઢિયા, કરમસે સનમુખ જઈ અડીયા ॥ ગ્યાનકા ઘાટ હીયે
 ઘડીયા, પાપ સખ તનમનકા જડીયા ॥ વેદના તન પર ખમ લેતા,
 મુનિ બન બનમેં વસ રહેતા ॥ કિસીસે સુખ દુઃખ નહીં કેતા, પ-
 રીસહ સહે બોત ભારી ॥ કહેં ॥ ૨ ॥ ઇણુવિધ ધનધાતી તોડ્યા,
 નેહ સખ સંજમસે જોડ્યા ॥ કરી હે સમકિત પટરાણી, હીયે રચ
 રહી જૈન બાની ॥ મમતા એક મુગતિકી તાણી, રહ્યા સખ પર ભિ-
 દાસ આની ॥ સંસારકું બહોત અસાર જાની ॥ પ્રભુ તુમ મમતા
 સખમારી ॥ કહેં ॥ ૩ ॥ સતી મન મનમુખા સોચ્યા, કેસ અપના
 સિરકા લોચ્યા ॥ દીયા દુરગતિકે સિર ઘોચ્યા, સીતાબી શિવપુરકું
 પોહોચ્યા ॥ અખય સુખ પ્રભુજીને લીના, મરણુ દુખ મેટ સખે દીના ॥
 ઈચ્યા જિનમારગમેં જાના, કરે જિનદાસ સેવ તારી ॥ દગાબાજી ॥ ૫૧ ॥

દેવ ગુરુ અને ધર્મ આશ્રયી લાવણી.

॥ મેં નીત નમાવું શીસ, સાધ સંતનકું ॥ સાધ૦ ॥ જુગમાંહે
 ઇંદ્રિજીત, ક્રીયા બસ મનકું ॥ એ આંકણી ॥ અથ જિન ચંદા જુગ
 જાણુ, જપો જિનવરરે ॥ જપો૦ ॥ એ અચલ બિરાજે દેવ, દરસ
 દિલ ધર રે ॥ અથ જિનવાણી નિજ નીર, ભચો સરવર રે ॥ ભચો૦ ॥
 કોઈ નહાવે સંત સુજાણુ, સુધડ જન નર રે ॥ અથ ઇતની સુનકર
 સીખ, કરમ ક્ષય કર રે ॥ કરમ૦ ॥ ઇણુવિધ શિવ સમતા સુખસે,
 અમર પદ વર રે ॥ અથ ભજ ભવ માનવ માહે, નાલિ નંદનકું ॥
 ॥ નાલિ૦ ॥ જુગમાંહે૦ ॥ ૧ ॥ તુમ જગ જંજીરા તોડ, તજ્યા ધર
 દંદા ॥ તજ્યા૦ ॥ કોઈ ઊલજ રહ્યો અગનાની, આંખ બિન અંધા ॥
 મેં રહ્યો વિષય ભર પૂર, ગરવમેં ગંધા ॥ ગર૦ ॥ મેં બોત હુઝો હે-
 રાન, જબર જુગ ધંધા ॥ મેં કુચુર જોયા જોર, જોગી ઝોર જંદા ॥
 જોગી૦ ॥ મેં જિનવર પરખ્યો આજ, હુવો આનંદા ॥ અથ જિન
 ભજનાં સો લાભ, લૂટ નિજ ધનકું ॥ લૂટ૦ ॥ જુગમાંહે૦ ॥ ૨ ॥ અથ
 જપ પરમેષ્ઠી પંચ, પરમ પદ ધારી ॥ પરમ૦ ॥ એ જપતાં જયજ-
 ચકાર, નરક હોય ન્યારી ॥ અથ લે ગુરુ ગૌતમ નામ, લખિધ ભંડારી
 ॥ લખિધ૦ ॥ એ જુગમેં સાચા સંત, સદા સુખકારી ॥ તુમ ભવજલ
 પામ્યા પાર, સમુદ્ર મહા ભારી ॥ સમુદ્ર૦ ॥ તુમ તાર્યા બહુ નર
 નાર, બહોત સંસારી ॥ તુમ કાટ ક્રીયો મેદાન, કરમ સખ વનકું
 ॥ કરમ૦ ॥ જુગમાંહે૦ ॥ ૩ ॥ અથ અંતરદષ્ટિ લગાય, સુનો જિન-
 વાણી ॥ સુનો૦ ॥ એ સુખ સંપતકી ખાન, મુગત નીસાની ॥ અથ
 અમરત સી કરતુત, હીયે નહીં આણી ॥ હીયે૦ ॥ મેં દુરગત રક્ષીયો
 બહોત, સેઝ્યો જિમ ધાણી ॥ અથ લે માનવ અવતાર, ચેત તું પ્રાણી
 ॥ ચેત૦ ॥ એ જિન દરિસન પરભાવ, નરક વિરહાણી ॥ અથ વી-
 નવે ચું જિનદાસ, ચાહું દરસનકું ॥ ચાહું૦ ॥ જુગમાંહે૦ ॥ ૪ ॥ ॥ પર ॥

વીરભગવાનની લાવણી.

॥ અનંત બધી જિનરાજ જગતપતિ, ચરણ અંગુઠ મેર કં-

પાયા ॥ દેવ દેવી મિલ કરે વીનતિ, સખ સુરપતિ આનંદ પાયા ॥
 એ આંકણી ॥ તેરે ગુણકી મહિમા અખ પાછ, ઇતનો ગુનો મગસી-
 સ કરો ॥ ખમો અપરાધ પ્રભુ પાપકો, પ્રેમ નજર હમ ઉપર ધરો ॥
 કરિ સ્તુતિ ઉઠે સુરિ સુર સખ, જન્મ મોઁછવ અખ કરણો ખરો ॥
 અધિક અધિક ધરિ હર્ષ હીયેમં, આલસ અપને તનકો હરો ॥ સુદ્ધ
 તન મનસેં કરો મહોત્સવ, શિવ રમણીકું શિતાખ વરો ॥ ભગતિસેં
 ભર ધસ્યો હીયાકું, અખ દુરગતિસું કાહેકું ડરો ॥ જનન મરનકું
 મેટ દિયા હે, સોજિન ભક્તિસેં નાહાયા ॥ દેવ૦ ॥ ૧ ॥ સુરનરકી
 સંપત સુખ દાયક, જિનવરકી એ ભક્તિ ભલી ॥ દોહિલો તું મત
 હોય જીવડા, આણુ તેડી રિદ્ધિ આવે ચલી ॥ ઉઠાય કલશ હાથોમં
 લીના, સુરપતિકા મન હુવા રલી ॥ જય જય શબ્દ મુખસેં સખ
 બોલે, વિષય ગયે તસ દૂર ટલી ॥ હરખ વદન કર સુર સખ ગાવે,
 આનંદ ધડી મુઝ આય મિલી ॥ જન્મ હમારો લેખે લગ્યો હે, સુખકી
 સેજ સુરલોક ઢલી ॥ ધન ધન હે જિનકી નિંદગાની, જિનવરકા ગુણ
 મુખ ગાયા ॥ દેવ૦ ॥ ૨ ॥ કરે નિરત જિનવરકે આગે, વાળંકી
 ધુન વાજ રહી ॥ સુરતકા સુર નર હે સખલા, મહીમા મોસેં ન
 જાય કહી ॥ અંગ મોડ હિત જોડ કરે સખ, સદ્ગ ધડી મેરી આજ
 ભઈ ॥ ઉદય આનંદ દિન કર ધર ઉગ્યો, કુમતિ કલેસણુ અલગી ગઈ ॥
 સુર નરકા સુખકી નહીં જિનતી, અમરાપુર પદ જાય લહી ॥ છ-
 પન કુમારી જિનગુન ગાવે, મુખસું કથન કર કીરતિ કહી ॥ ઐસો
 ઉલટ ધરિ કરતાં મહોત્સવ, હિરિદે હરખ અધિકા આયા ॥ દેવ૦ ॥
 ॥ ૩ ॥ મેરૂ શિખરપર કલસ ઢાલ કર, હાથ જોડ સુર આગે ખડે
 ॥ મેં ચરણુકા ચાકર તેરા, ચરજ કરે યું ખડે ખડે ॥ છત્ર ચમર
 ઢાલે જિનવર પર, લલિ લલિ સખ સુર પાય પડે ॥ હુકમ કરો તો
 નીર નમણુકો, સખ સુરપતિકે સીસ ચડે ॥ ઈણુ વિધિસેં ભક્તિ જે
 કરતા, ભવ ભવકા સખ પાપ જડે ॥ તુમ ગુનકો સુરપાર નહીં લે,

જિનદાસ કેસો કેસો રહે ॥ ફૂલ સુગંધી નીર છટકતા, સુર સખ પ્ર-
ભુકું ધર લાયા ॥ દેવ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૫૩ ॥

આતમઉપર લાવણી.

॥ મરણુમથ કૂપ કોન જાને, ફિરે તજ મૂલ ભૂલ પાને ॥ મ૦ ॥
॥ એ આંકણી ॥ લોકપત પેટ બિચ વસતી, કિસી શત્રુસેં નહીં ખ-
સતી ॥ સંત કોઈ સુરગ કરે મસતી, જિનુસેં કુગતિ દૂર ખસતી ॥
સુમાત કર લહી બોત સસતી, આતમા નિરખે નાણુ હસતી ॥ કુવે
પડવાંકું ચડ્યો ધ્યાને ॥ મરણુ૦ ॥ ૧ ॥ રાજકે સીસ લાત ધરતા,
અનંત દલ બલસેં નહીં મરતા ॥ બિના હથીયાર જોર કરતા, કિ-
સીસેં માસ્યા નહીં મરતા ॥ સુભટ બિનકાજ સખી સરતા, નિગો-
દાદિક દુઃખકું હરતા ॥ જિનંદકા બોલ વસ્યા કાને ॥ મરણુ૦ ॥ ૨ ॥
શીખ અખ સુનો લાલ મોરી, ગ્યાન બિન આતમ રહી કોરી ॥ લે-
દકી રીત લહે દોરી, જગત સખ બુદ્ધિ ગઈ તોરી ॥ જ્ઞાનસેં આદ
ચલી દોરી, સમજ ન લહે કસ્યાં ચોરી ॥ કુશુરકું ખોટા કરી માને
॥ મરણુ૦ ॥ ૩ ॥ પાણી બિન પ્રાણુ બોત જાવે, નિકલ કર બાહાર
તહીં લાવે ॥ અધોમુખ જગમેં બતલાવે, લેદ પટ દ્રવ્ય સખી પાવે ॥
ઇસ્થો જિનદાસ ગ્યાન ગાવે, બચન ભવિજનકે મન લાવે ॥ લેદ
ભવિ વિરલો કોઈ આને ॥ મરણુમથ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૫૪ ॥

કાયા ઊપર લાવણી.

॥ બલ જાવો રે મુસાફર ચાર, પ્રીત સખ તેરી ॥ પ્રીત૦ ॥ જીઠ
ચલ્યા પ્રાણુ પરદેશ, આસ તજ મેરી ॥ એ આંકણી ॥ યું બોલે ક-
રડા બોલ, કામણી કાયા ॥ કામ૦ ॥ મેં પિયા ન નિર્મલનીર, સરસ
નહિ ખાયા ॥ તેરે સંગતકે પરભાવ, નહાં સુખ પાયા ॥ નહીં ॥
પેસ્યા નહીં મખમલ ચીર, લીર લટકાયા ॥ તુજ બીનાં મેં બલજલ
હુઇ ગઈ, રાખકી ઢેરી ॥ રાખ૦ ॥ જીઠ ચ૦ ॥ ૧ ॥ મેં દુરગતિકી
કરત, પગેં કર ઠેલી ॥ પગેં ॥ હુવો કુમતિકે શિર શત્રુ, સુમતિકો

જેલી ॥ તેં સમતા શીલકી બાત, હીયામેં મેલી ॥ હીયાં ॥ સુરગતિકે
 સુખકી ખાન, ખરી કર જેલી ॥ તેં કીઓ ન હમમું હેત, બહુયો
 મેરો બેરી ॥ બહુયોં ॥ ઊઠં ॥ ૨ ॥ તેં બહોત લડાઈ લાડ, કામ
 નહીં આઈ ॥ કામં ॥ તેં છંડયો હે મેરો સંગ, પ્રીત વિરલાઈ ॥ લે
 ચલ્યા ચોરાસી માંહેં, કરમ મુઝ ઘેરી ॥ કરં ॥ મેં રૂદ્યો જગતકી
 બીચ, કંફ કિસ પેરી ॥ તેરી સંગતસેં મેં કીયા, પાપ અતિ ભારી ॥
 ॥ પાપં ॥ ઊઠં ॥ ૩ ॥ મેરો હુવો ખરાબો બોહોત, પ્રીત તેરી
 જાણી ॥ પ્રીતં ॥ ભુગતા વિગતામેં અનેક, બોહોત પછતાની ॥ મુક
 ગઈ સોચકે માંહેં, કાય કુમલાણી ॥ કાયં ॥ મોહે પડી વિપતકે
 બીચ, માંડ કર ધાણી ॥ તેં રાખી નહીં મેરી લાજ, મુગતકા લેરી ॥
 ॥ મુગતં ॥ ઊઠં ॥ ૪ ॥ સુખદાઈ સુમતિકી સેજ, સભાઈ બેઠો ॥ સં ॥
 કાયાને કીયો હેરાન, હુઓ મેં સેઠો ॥ તજ ઘો મિજલસકી મોજ,
 માનકું મેટો ॥ બને ભાવ ભક્તિ પ્રભુનામ, દુરિત સખ નેટો ॥ જિ-
 નદાસ આસ જિનરાજ, ચરણ પર ઠેરી ॥ ચરં ॥ ઊઠં ॥ ૫ ॥ ॥ ૫૫ ॥

વિનતિરૂપ લાવણી.

॥ આયો અથ સમકિતકે ધરમેં, પડે નહીં નિગોદકે ડરમેં ॥
 એ આંકણી ॥ પ્રભુજી મેં જગત સખ ડોયો, કહી જિનરાજ નહીં
 જોયો ॥ ગાંઠકો માલ સખી ખોયો, કુચુરસેં મન મેરો મોયો ॥ ય્યાન
 નહીં રહ્યો મેરે કરમેં ॥ આયોં ॥ ૧ ॥ કુચુર મોહે ઉવટમેં પટક્યો,
 જીવ જીવ દુરગતિમેં અટક્યો ॥ વિષય સુખ વિંછૂને ચટક્યો, હીયો
 દુઃખ નિગોદકો ખટક્યો ॥ કારજ નહીં કીયો આપ નરમેં ॥ આયોં
 ॥ ૨ ॥ દયા કર દરિસન મોહે દીજે, દુઃખીકું સરણે રખ લીજે ॥
 નજર સુખ મુજ ઉપર કીજે, ભવિ તુમેં વચનોસેં ભીંજે ॥ મરણુમેં
 મરે કોણુ ભરમેં ॥ આયોં ॥ ૩ ॥ પ્રભુજી તુમ મેરે મન વસી-
 યા, મેરા સખ રોમ રોમ હસીયા ॥ બન્યા મેં જિન ગુણુકા રસીયા,
 સરણુ જિનદાસ આય ધસિયા ॥ લગે નહીં મન બ્રહ્મા હરમેં ॥
 આયોં ॥ ૪ ॥

સુગુરની લાવણી.

॥ નમું નમું મેં ગુર નિમંચકું, વે જિન મુદ્રાધારી હે ॥ પુદ્ગલ ઉ-
પર પ્રેમ ન કરતા, મનકી મમતા મારી હે ॥ ત૦ ॥ ૧ ॥ મરવ ગા-
લકર ગુપતિ ગોપવે, ગત નિમંચકી ન્યારી હે ॥ કનક કામિનીકે નહિ
ભોગી, વેપૂરા બ્રહ્મચારી હે ॥ ત૦ ॥ ૨ ॥ છકાયાકે જીવ અનાથી,
ઉનકે વે હિતકારી હે ॥ કરમ કાટકર, કેવળ પાવે, જ્ઞાન અરથ ગુણ
ભારી હે ॥ ત૦ ॥ ૩ ॥ શુદ્ધ શ્રદ્ધાસે સુમતિ સેવી, નિજ આતમકું
તારી હે ॥ જિનવરકું જિનદાસ વીનવે, ઉનકે ચરણ બલિહારી
હે ॥ ત૦ ॥ ૪ ॥

॥ ૫૭ ॥

કુગુરની લાવણી.

॥ તળું તળું મેં ઉન કુગુરકું, કનક કામિની ધારી હે ॥ જ્ઞાન
ધ્યાનકી આત ન જાને, અષ્ટ કરમસે ભારી હે ॥ ત૦ ॥ ૧ ॥ કરી
કપાલે ભક્ત લપટી, શિરપર જટા બધારી હે ॥ કાન ફાડકર મુદ્રા
પહેરતા, ઉનકે ઘરમેં નારી હે ॥ ત૦ ॥ ૨ ॥ ભોગ લેઈ કર જીવ વિ-
ભાસે, વે મધ મંસ આહારી હે ॥ કૂડા પંથી જગતકું કરતા, મુખસે
કહે આચારી હે ॥ ત૦ ॥ ૩ ॥ કહું ઓગુણ કુગુરકા કબ લગ, સાધ
નહિ સંસારી હે, આપ કુખે આરકું કુખાવે, દુર્ગતિકા અધિકારી હે
॥ ત૦ ॥ ૪ ॥ સમકિત શ્રદ્ધા જૈન ધર્મકી, નહિ કુગુરકોં પ્યારી હે ॥
જિનવરકું જિનદાસ વીનવે, કુગુર સંગ ખૂવારી હે ॥ ત૦ ॥ ૫ ॥ ૫૮ ॥

પરમ્પી નિરખવા ઉપર લાવણી.

॥ ચતુર પરનારી મત નિરખો ॥ આવણુ કેરી રેન અંધેરી,
બીજલીકો ચમકો ॥ રાવણુ મહોટા રાય કહાવે, લંકા જઠ બંકો ॥
પાપ કરીને નરક પોહોંચીયો, દુઃખ પાયો અધકો ॥ ૧ ॥ ધાતકી
ખંડકો રાય પદ્મોત્તર, દ્રુપદીને હરતો ॥ કૃષ્ણ નરેશર કરે ખુવારી,
જબ પુણ્ય હુવો હલકો ॥ ૨ ॥ કીચક રાય મહા દુઃખ પાયો, ભીમેંસું
અધકો ॥ નારી દ્રુપદી નેહું બિચારી, ભવ ભવમેં ભટકો ॥ ૩ ॥ ૫-

રનારીકો રંચ પતંગ હે, પોયલકો ઝલકો ॥ ઓસ ખુંદ જખ લગે તા-
વડા, દલક જાયે દલકો ॥ ૪ ॥ પરનારીકો સનેહ કરતાં, ધન જશે
ધરકો ॥ દૂળ દેખકર કરે ખુવારી, જખ વનમેં ભટક્યો ॥ ૫ ॥ ॥ ૫૬ ॥

સ્વારથવિષે લાવણી.

॥ કોન જગતમેં તારા ચેતન, કોન જગતમેં તારા રે ॥ અપને
અપને સ્વારથકે બસ, બિન સ્વારથ હોય ન્યારા રે ॥ કોન ॥ ૧ ॥
એ આંકણી ॥ સ્વારથેં માત સપુત બોલાવે, જી કર કહે દારા રે ॥
વીર કહે ભગિની નિજ સ્વાથેં, લાગે પિતાકું પ્યારા રે ॥ કોન ॥
॥ ૨ ॥ હય ગય રથ પાયક ધન પરધન, કોઈ ન રાખન હારા રે ॥
કાલ બેહાલ સખહીકું કરતે, કરતા મુખ પોકારા રે ॥ કોન ॥ ૩ ॥ ઇ-
દ્રબલ સુપના સમ જના, જૂઠા જગત પસારા રે ॥ સેવો ચરણ
કોઈ સંત જનોકે, જીવ હોવે નિસ્તારા રે ॥ કોન ॥ ૪ ॥ ॥ ૬૦ ॥

અથ નવપદજની લાવણી.

॥ જગતમેં નવ પદ જયકારી, પૂજતાં રોગ દલે ભારી ॥ એ
આંકણી ॥ પ્રથમ પદ તીર્થ પતિ રાજે, દોષ અષ્ટાદશકું ત્યાજે ॥
આઠ પ્રાતીહારજ છાજે, જગત પ્રભુ ગુણુ બારે સાજે ॥ દોહા ॥
અષ્ટ કરમ દલ જંતકે, સકલ સિદ્ધ તે થાય ॥ સિદ્ધ અનંત ભજે
બીજે પદ, એક સમય શિવ જાય ॥ પ્રગટ ભયો નિજ સ્વરૂપ
ભારી ॥ જગત ॥ ૧ ॥ સૂરિ પદમેં ગૌતમ કેશી, બિપમા ચંદ્ર
સૂરજ જૈસી ॥ બિગાસો રાજ પરદેશી, એક ભવમાંહેં શિવ લેશી
॥ દોહા ॥ ચોથે પદ પાઠક નમું, શ્રુત ધારી બિવજાય ॥ સંવે
સાહુ પંચમ પદે, ધન્ય ધનો મુનિરાય ॥ વખાણ્યો વીર પ્રભુ ભારી
॥ જગત ॥ ૨ ॥ દ્રવ્ય ખટકી શ્રદ્ધા આવે, સમ સંવેગાદિક પાવે ॥
બિના એ જ્ઞાન નહિ કિરિયા, જૈન દરસનસેં સખ તરિયા ॥ દોહા ॥
જ્ઞાન પદારથ સાતમે, પદમેં આતમરામ ॥ રમતાં રમ્ય અધ્યાતમેં,
નિજ પદ સાધે કામ ॥ દેખતા બસ્તુ જગત સારી ॥ જગત ॥ ૩ ॥

જેગકી મહિમા બહુ જાણી, ચક્રધર છોડી સખ રાણી ॥ જતિ દસ-
ધરમેં કરી સોહે, મુનિ શ્રાવક સખ મન મોહે ॥ દોહા ॥ કરમ નિ-
કાચિત કાપવા, તપક્રઠાર કરધાય ॥ ક્ષમાશું નવમું પદ ધરે, કર્મ
મૂલ કટ જાય ॥ જાને તુમ નવપદ સુખકારી ॥ જગતં ॥ ૪ ॥ શ્રી
સિદ્ધચક્ર જાને ભાઈ, અચામલ તપ નીધિ યાઈ ॥ પાપ ત્રિહું જોગે
પરિહરજો, ભાવ શ્રીપાલ પરેં કરજો ॥ દોહા ॥ સંવત ઓગણી સત્તરા
શોમેં, જે પોષી શ્રી પાસ ॥ ચંદર ધવલ પૂનમ દિનેં, સકલ ક્લેષી
મુઝ આશ ॥ બાલ કહે નવ પદ છળી પ્યારી ॥ જગતં ॥ ૫ ॥ ૬૧ ॥

શ્રી શાંતિનાથજીની લાવણી.

॥ શહેર જીનેમેં શાંતિ બિરાજે, અંગભર ફૂલનકી માલા ॥ અ-
ગડખમ અગડખમ નોખત વાજે, ઘંટ વાજતા ચોતાલા ॥ ગજપુર
નગરીમેં તેરા જનમ હે, ઘેર ઘેર મંગલ સખ ગાવે ॥ ઇંદ્રલોકથી ઇંદ્ર
ઇંદ્રાણી, જિઅધવ કરનેકું આવે ॥ ચાલીશ ધનુષ સોવન તેરી કાયા,
મૃગલાંછન તોરે પાયા ॥ વિશ્વસેનકે કુલમેં શોભિત, માતા અચિ-
રાકે જાયા ॥ સરગ મરત પાતાલ ત્રિલોકમેં, હુવા જોતકા અજીવાલા ॥
॥ અગડં ॥ ૧ ॥ કેસર ચંદન ઘણું ધસીને, પૂજ કંઈ જિનેસરકી ॥
અનુપમ આંગી ખૂબ બની હે, જાગી જ્યોત રાજેસરકી ॥ અશરણુ
શરણુ પતિત દુઃખ વારણુ, કંઈણા સાહેબ તુમ્મ ધણી ॥ મુઝ કરણી
શુભ મતિ જો જાગે, કૃપા કરો મોરી ભક્તિ ધણી ॥ તેરે નામસેં ન-
વનિધિ પાવે, શાંતિ નાથજી મત વાલા ॥ અગડં ॥ ૨ ॥ આંગી
તેરી અજબ બની હે, શાંતિનાથ સાહેબ મેરા ॥ જડાવકી તુમ
શોહે ટીલડી, હીરા ચલકતા હે ચોરેરા ॥ અંગભર ફૂલન જટા બની
હે, ચમર જોડતા ચોરેરા ॥ ધૂપધાણુ ઓર જોત બની હે, શિર સોહે
મોતી તોડા ॥ નવરતનકા હાર ગલેમેં, જેસા ચંદ્રકા અજીઆલા ॥
લગી જ્યોત તેમ જોત જગતમેં, દીપ તેજકા અજીવાલા ॥ અગડં
॥ ૩ ॥ તેરે નામસેં સખ જીગ મહિમા, ધન્ય તુમારી કરણીકું ॥ શાં-
તિનાથજી મેં સેવક તુમારા, મેરી લાજ અપને ધરકું ॥ શાંતિ કરોને

રે શાંતિનાથજી, સમરણુ કરતા સખ તેરા ॥ સમી સાંઝકી હોતી આ-
રતી, ક્યામ મૂરત દીસે પ્યારા ॥ આરતિ ઊતારે આનંદ ગાવે, બાજે
મૃદંગ ગડતાલા ॥ અગડ૦ ॥ ૪ ॥ પૂજા કરે રે પ્રભુ સાહેબ મેરા,
ચરણ પખાલું મેં તેરા ॥ જનમ મરણુકા ભય નિવારો, તારો ભવ સા-
યર દેરા ॥ લખ ચોરાસી ભવમેં ભમિયો, જેસા ધાણીકા ફેરા ॥ શાંતિ
નાથ મોહું પાર ઉતારો, ગરીબ ચાકર મેં તેરા ॥ ભાનુચંદકે ભયનિ-
વારો, બાજે જીતકા ધડિયાલા ॥ અગડ૦ ॥ ॥ ૬૨ ॥

નવપદજીની લાવણી.

॥ ધર સુમતિસેં ધ્યાન, ચેતન સંવરમેં રખનાં ॥ નવપદ શ્રી
નવકાર મંત્ર શ્રી, ધરી ધરી જપનાં ॥ એ આંકણી ॥ ક્યા કહું મેં
તારિક નવ પદ, જવાબ બડા ભારે ॥ નહિં આદ નહિં અંત જી-
નોંકા, નહિં લગતા પારે ॥ પહેલે પદ અરિહંતા, ઓભગવંતા જય-
કારે ॥ જપો નામ તુમ ઊનકા, જિનસેં હોવે ઊદ્ધારે ॥ કટે પાપકા
મૂલ બિધન સખ, હો જાવે દૂરે ॥ અનંત અનંત કર્મકે થોકરે, હો
જાવે ચૂરે ॥ ભવો ભવકે પ્રાશ્રિત સારે, જાવે ભિટકારે ॥ શાશ્વતા
એ મંત્ર જિનોમેં, બડા ચમત્કારે ॥ જિસ દિન જપનાં જપ ધ્યાન
શ્રી અરિહંતકા ધરનાં ॥ નવ૦ ॥ ૧ ॥ નમો સિદ્ધ ભગવંતા ઓ હે,
અલેપ કિરતારે ॥ નહિં રંગ નહિં રૂપ જિનોમેં, નહિં કુછ આકારે ॥
નહિં ચક્ષુ નહિં જિભા નહિં ઓ, નાસા શ્રોતારે ॥ નહિં પાદ નહિં
પાની નહિં ઓ, કરતા ભુક્તા રે ॥ ચરિદ રાજકા અગ્રભાગમેં, હે
સિદ્ધ શિદ્ધા રે ॥ ઇષદ્ભારા નામ કહેતે, સિદ્ધાંત અંદરે ॥ એહે સિદ્ધ
શિદ્ધાકા નામ હૈ, તુમ સુનકરકે લેનાં ॥ નવ૦ ॥ ધર૦ ॥ ૨ ॥ પીસ-
તાલીશ લાખ જોજન હૈ, ઊનકા પરિભાણે ॥ જોજનકા ચોવીસ ભાગ
એક, ઊપરસેં લેને ॥ આવે જાવે ના આપ આપકી, ઓઈ જગ્યો
મ્યાને ॥ ઊઠાં રહે અધર માહારાજ નહિં, કુછ પાણી પવને ॥ નહિં
કોધ નહિં કપાય નહિં ઓ, કરતે ભગવાને ॥ એક હજાર ઓર આઠ
ગુનોસેં, બિરાજે ભગવાને ॥ ભરે સુખ ભરપૂર નહિં સંખ્યાકા પરિ-

માણા ॥ નવ૦ ॥ ધર૦ ॥ ૩ ॥ નમો પદ આચારજ પ્રાચિત, જાવે
 ભવ ભવ કે ॥ ઓ આપ બડે માહારાજ જીતતા, પાંચો ઇંદ્રીકે ॥
 નવ અક્ષયાર પાલનેવાલે, પંચ માહાવ્રતકે ॥ પંચ સમિતી ત્રીન ગુપતી
 ગુન, છત્રીસ હે જીનકે ॥ સુધર્મા સ્વામી જંબૂ સ્વામી, યોત ગિનતી
 જીનકે ॥ કરં વંદના જીનકું પ્રાચિત, જાવે ભવ ભવકે ॥ આચારજ પદ
 જપોને અવિચલ, અક્ષય સુખ પાના ॥ નવ૦ ॥ ધર૦ ॥ ૪ ॥ જીપા-
 ધ્યાયજી ભગવાન મેરા સત, ગુરુ સખસે બંકા ॥ નમસ્કાર મેં કરતા
 ચોથે, પદમે નામ જીનકા ॥ આચારંગ સુગંડગ ઠાણુંગે, સમવાયાંગ
 કરણકા ॥ ભગવતી જ્ઞાતા જીપાસગ અંતગડ અનંતરજીવવાઈકા,
 પરસન વ્યાકરણુ વિપાક નામ, સુનો બાર સૂત્રકા ॥ ચોલના ઝોર
 પ્રતિ ચોલના, અલ્યાસ હે જીનકા ॥ નવ પક્ષવ કર દેવે મૂર્ખકું, એસે
 ગ્યાન ગુરુકા ॥ આચારજ કે જોસે હોઈ, મેરે સતગુરુકું કહેનાં ॥
 નવ૦ ॥ ધર૦ ॥ ૫ ॥ નમો લોચે સંવ સાહુણું, નમસ્કાર કરનાં ॥
 સાધુ મુનિરાજ કેસે જીનકે, ગુન તુમ સુન લેનાં ॥ અઢી દ્વીપકે
 મ્યાને પંદર, ખેતર સુનલેનાં ॥ ઓ પંદર ખેતરકે સાધુ જીનકો, નિત્ય
 વંદન કરનાં ॥ પંચ સમિતિ સમતા ત્રીન, ગુપ્તિસે ગુપત રહેનાં ॥
 છઠ્ઠાચકે પીચર પંચ, મહાવ્રતકું પાલના ॥ નવ પ્રકારકે પરિ-
 અહોસો, જીનકું ત્યાગ દેનાં ॥ સ્ત્રી ઝોર લક્ષ્મી રાજ રિદ્ધિ સખકું છોડ
 દેનાં ॥ અખય પદકે ખાતર સંયમ, સાધનકું ચાહનાં ॥ નવ૦ ॥
 ધર૦ ॥ ૬ ॥ પાંચ પદ તો કહે ઝોર દૂસરે, પદ હોઈગે ચારે ॥ સુનો
 નામ તખ જીનકા કહેતા, સારા બિસતારે ॥ એસો પંચ નમુઝારો,
 નવ પદ અંદરે ॥ એ પાંચો ભગવાન કહે તજી, જીવાં નમસ્કારે ॥
 મંગલાણું ચ સર્વેસિ નિરમલ, કારી કિરતારે ॥ પદમં મંગલં હવઈ
 મંગલં, નવ પદ હુવે પૂરે ॥ જીનકે ગુન તુમ અહો ને ઉતરો, ભવ
 સાગર પારે ॥ એ પાંચોકે નામ રતનસે, પાપ હુવે દૂરે ॥ ચઝીદ
 પૂરવકા સાર મંત્ર નવ, કાર સુન લેનાં ॥ જો નર ભજે દિન રેન

હોવે, મુક્તિસે મિલનાં ॥ નવ પદ શ્રી નવકાર મંત્ર, શ્રી ધરી ધરી
જપનાં ॥ ધર૦ ॥ ૭ ॥ ॥ ૬૩ ॥

કેશરીયાજીની લાવણી.

॥ શ્રીઋષભદેવ મહારાજ કેસરીયા, બેઠા પાહાડોમેં ॥ કેસરી૦ ॥
આસ પાસ ગુલજર જડી, લગ રહી પાહાડોમેં ॥ એ આંકણી ॥
દૂક દૂક પર હે ધજ ધજ પર, ચોકી બિલ્લનકી ॥ સખ શ્રાવક મિલ
પૂજ કરતે, કેસર ચંદનકી ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥ ખાસા દેવલ બન્યા દેવલ
પર, કહ્લી ચડવાઈ ॥ અષ્ટ દ્રવ્ય લેઈ પૂજ કરતે, ઊઘોત સવાઈ ॥ શ્રી૦ ॥
॥ ૨ ॥ સેત્રુંજ ગિરનાર જીવ તુમ, અષ્ટપદ જનાં ॥ સોનગિરિકે દ-
રસન કરકે, ચંપા પુરી આનાં ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ ચંપાપુર ઓર પાવા
પુરજીવ, સમેત શિખર જનાં ॥ મુક્તાગિરિકે દર્શન કારકે, આબૂજી
આનાં ॥ શ્રી૦ ॥ ૪ ॥ રાયણુપુર ઓર ગઢ આબૂજી, માર્ગે તુંગી
ગિરિ જનાં ॥ મગસીજીકે દરિસન કરીકે, ગોડીજી આનાં ॥ શ્રી૦ ॥
॥ ૫ ॥ શ્રીશંખેશ્વર દરિસન કર ચલ, તારંગે જનાં ॥ પુરપટણુકે દ-
રસન કરકે, કહ્લીકુંડ આનાં ॥ શ્રી૦ ॥ ૬ ॥ સખ તીરથકી કરી જ-
તરા, ધરકું બી જનાં ॥ કહે શ્રી ગંગાદાસ ભાઈ વાણી, ભગવતકી
લેનાં ॥ શ્રી૦ ॥ ૭ ॥ ॥ ૬૪ ॥

જિનપૂજરૂપ હોરી ખેલની લાવણી.

॥ કાચુણ મહીના કાગમેં હોરી ખેલનાં, નાભિનંદા હો નંદકે
સરનમેં રહેના ॥ ચૂવા ચંદન ઓર અરગજ કેસર ધસનાં, કેસરસેં
કરો જિન પૂજ ॥ નાભિનંદા હો નંદ બડે મહારાજ ॥ તુહીં તુહીં
તુહીં બિના નહીં દૂજ ॥ પ્રીતમ પ્યારા તે પ્યારા પ્રાણુ જીવને,
કરતા બંદગી તેરી, બંદગી દીલકે મીયાને, ભવિજન ભાવે ભાવસેં
ને પૂજ કરનાં ॥ નાભિનંદા હો ॥ કાચુન૦ ॥ ૧ ॥ ગુણીજિન ગાવો
તુમ ગાવો જિનકે ગુણે, આસા તૃણુ તૃણુકું તને અભિમાને,
સીયલ સમતા સમતાસેં ધરનાં ધ્યાને ॥ દુર્લભ ધર્મ હો ધર્મ પાયા

પુણ્યે, એસા અવસર હો અવસર ફરિ નહીં આવે ॥ દેવગુર ભક્તિ
ભક્તિ જીગતિ નહીં પાવે ॥ ચેતન ચેત ચેત કર રહેનાં ॥ નાભિનં ॥
॥ કાચુનં ॥ ૨ ॥ અખીર ગુલાલ ગુલાલ ઝોર ખસબોધ, કુલ લેનાં
કેતકી ને જાઈ જૂઈ ॥ ચંપો ડમરો ડમરો મોગરો સહી, આંગીઆં
રચાવો રચાવો પ્રભુકે તોઈ ॥ જસુલ લેનાં તુમ લેનાં કમલ લાલે ॥
માલતી મચકુંદ મચકુંદ ચમેલી ફુલે ॥ સતર ભેદે ભેદે તુમ પૂજ
કરનાં ॥ નાભિં ॥ કાચુનં ॥ ૩ ॥ દ્રવ્યભાવે ભાવસે હોરી ખેલના,
અષ્ટકર્મ હો કર્મ જલાકર દેનાં ॥ મોહ માયા માયા મમતા પરિ-
હરના ॥ સદગુર ગુરુકે ચરન ચિત્ત ધરનાં ॥ સંસાર સુપનાં સુપનાં
માત્ર તુમ જાનો, દેવ ગુરુ ધર્મ તુમ ધર્મકું પીછાનો ॥ ભવિકા ભાવે
ભાવસે ને ભક્તિ કરનાં ॥ નાભિં ॥ કાચુનં ॥ ૪ ॥ ॥ ૬૫ ॥

ઝિપદેશની લાવણી.

॥ કુમતિકી સંગત નાહિં કરિયે રે ॥ કુમં ॥ સંગત કરિયે ઝૈસી
સદગુરુકી, ભવજલનિધિ તરિયે ॥ ગુરુ વિના ગ્યાન ધ્યાન નહીં સૂ-
જેરે ॥ ગુરું ॥ સદગુરુ સમ નાહિં કોઈ જગમેં, મૂરખ પ્રતિ જૂજે ॥
ભક્તિ બહુ ભાવો ॥ મહારાજ ભક્તિ બહુ ભાવો, મુક્તિમેં કાવો ॥
સેવન શુદ્ધ વિનય વિધ કરિયે રે ॥ સેવનં ॥ સંગતં ॥ ૧ ॥ સદ-
ગુરુ શબ્દ દીઝે ઝૈસા રે ॥ સદગું ॥ ઝો-હોં શ્રી અરિહંત જપો
જન, લહો સિદ્ધિ જગત તૈસા ॥ ચિદાનંદ ધ્યાવો ॥ મહારાજ ચિ-
દાનંદ ધ્યાવો ॥ પરમ સુખ પાવો ॥ જેમ ચોરાશીમેં ન ભમિયે રે
॥ જેમં ॥ સંગતં ॥ ૨ ॥ સદગુરુ શીખ દીઝે તે સાચી રે ॥ સ-
દગું ॥ ક્રોધ માન મમતા પરિ હરિયે, કાયા ઝે કાચી ॥ અમર
નહીં કોઈ ॥ મહારાજ અમર નહીં કોઈ ॥ જગતમેં જીવન જોઈ ॥
દયા ધર્મ દિલ બિચ ધરિયે રે ॥ દયાં ॥ સંગતં ॥ ૩ ॥ જોખન
ધન ચિર નહીં રહેનારે ॥ જોખનં ॥ ખલક ખજનાં ખીણુ નહીં
ખૂટે, હલક હોય જનાં ॥ સંચો મત કોઈ ॥ મહારાજ સંચો મત

કોઇ ॥ સુકૃત કર સોઇ ॥ કાહેકું કૃપણ ચિત્ત કરિયે રે ॥ કાહેકું ॥
 ॥ સંગત ॥ ૪ ॥ સખે હૈ સ્વારથકે મીતા રે ॥ સખે ॥ તપજપ
 દેવ ગુરૂકી સેવા, એહ પરમારથ ચિત્તા ॥ જગતપતિ જાચો ॥ મ-
 હારાજ જગતપતિ જાચો ॥ મદભરે મમતા મત માચો ॥ જિન
 સમરણ ચિત્ત ધરિયે રે ॥ જિન ॥ સંગત ॥ ૫ ॥ કહે રંગવિજય
 સુણુ પ્રાણી રે ॥ કહે ॥ ધંધા સખે સંસાર તણા, તણ સદે હો
 જિનવાણી ॥ સુણો જિન કરણી ॥ મહારાજ સુણો જિન કરણી ॥
 શિવપદ નિસરણી ॥ સેવો રે જિન ચરણા, જિમ અજર અમર પદ
 વરિયેરે ॥ જિમ ॥ સંગત ॥ ૬ ॥ ॥ ૬૬ ॥

શ્રી શાંતિનાથની લાવણી.

॥ શ્રી શાંતિનાથ મહારાજ બિરાજે, માંડવગઢ માંહિ ॥ સ-
 રવ ધાતુકી મૂરત ખાસી, દરસનકે ત્યાંહિ ॥ શાંતિ ॥ ૧ ॥ એહ
 દોહુ ખાવન દેવરા, ખીચ જિનેસરણ ॥ માનભદ્ર મહારાજ ખડા
 હે, શોભા દરશનકી ॥ શાંતિ ॥ ૨ ॥ દેશ દેશકે આવે જાતરા, દર-
 શનકે ત્યાંહિ ॥ સુંદર મૂરત ખૂબ રચના, માંડવ ગઢમાંહિ ॥ શાંતિ ॥
 ॥ ૩ ॥ દેખ સુપના તેરે દર્શન આયા, માંડવ ગઢમાંહિ ॥ શો મણુ
 તો ધી ચઢાયા, દીપકકે માંહિ ॥ શાંતિ ॥ ૪ ॥ ઊડુધ સીકા પંચ
 આયા, માંડવગઢ માંહિ ॥ અષ્ટ દરવકી પૂજ કરકે, જિનાત જમ-
 વાઈ ॥ શાંતિ ॥ ૫ ॥ સેવક અરજ કરે કર જોડી, મૂરતિ મેં માગી ॥
 શાંતિનાથ દુર્બલકે દાતા, જનમ મરણ ત્યાગી ॥ શાંતિનાથ ॥ ૬ ॥

લાવણી.

॥ તેરી સુરત સોહેણી દેખ, મેરા મન હરખે ॥ તેરે દરશનકું
 મેં, નિત્ય ઊઠ આવું તડકે ॥ તેરે મસ્તકેં મુગટ, કાનમેં કુંડલ લટકે ॥
 તેરે આજુબંધકી ઝળક, મેરે મન અટકે ॥ કોઇ પડે કરીકે જોડ, હાથ
 બિચ દમકે ॥ મેરે પાપ હુવે સખ દૂર, દેખ કર તનકે ॥ એ નંદીવર્દન
 મુરખેં કિરપા કરકે ॥ એ ધર્મદાસ તેરા ગુન ગાવે હરખેં ॥ ૧ ॥

લાવણી.

॥ સિદ્ધ નમો અરિહંત નમો વલી, આયરિયા ઊવજ્ઞાય નમો ॥
 નમો નમો સખ સાધુ નિરંજન, કેવલિ કલ્યા જિન ધર્મ નમો ॥ સિદ્ધં
 ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ આર દેવલોકે નવ ઐવેયકે, પંચ અનુત્તરે ચૈત્ય
 નમો ॥ ભુવનપતિ વ્યંતર નંદીશ્વર, શાશ્વતાશાશ્વત ચૈત્ય નમો ॥
 સિદ્ધ નમો ॥ ૨ ॥ શત્રુંજય અષ્ટાપદ ગિરનારે, પાવા ચંપા સમેત
 શિખર નમો ॥ ચતુર્વિધ શ્રીસંઘ મંગલ ભણુતા, ભક્ત ભણે નિત્ય
 નિત્ય નમો ॥ સિદ્ધં ॥ ૩ ॥ ॥ ૬૯ ॥

શ્રી માહાવીર સ્વામીના પારણાની લાવણી.

॥ માતા ત્રિશલા જુલાવે નંદનકું રે, જુલાવે માહાવીરકું ॥ તીનો
 ભુવનકે નાથ, જુલ રહે પારણેકું ॥ મણિ કંચનકે પારણે, દોરી હે
 રેસમકી રે ॥ દોરીં ॥ ધુધર બાજે છુમ છુમ, ક્યા શોભા કહું ઊ-
 નકી ॥ સો રહે આપ ભગવાન, નહિ ઈચ્છા ધાવનકી રે ॥ નહીં ॥
 અંગુષ્ઠમ્યાને અમરિત ચૂસ, રહે સ્વાદ ઊનકી ॥ એ સ્વાદકી સુગંધ,
 ચલતી પૂલ કમાનકી રે ॥ ચલં ॥ સુવર્ણવર્ણી કાયા જેસી, બન
 રહિ કંચનકી ॥ દેશી ફેંકની ॥ એસી ક્યા શોભા કહું ઊનકી, કહેતા
 નહિ લગતા પાર ॥ એસે અનંત બલકે ધણી, સો કરન હાર કિર-
 તાર ॥ ચોસકું ઇંદર, સખ નમતે હે ઊનકું રે ॥ સખં ॥ તીનોં ॥
 ॥ ૧ ॥ સૌધરમા ઇંદરને, બોલવાયે કુબેરકું રે ॥ બોલં ॥ નિરધ-
 નીયાકા ધન લે જલો, સિદ્ધારથ ધરકું ॥ ધન લાવ લાવ કરને, ભર
 દિયે ઊનકે ધરકું રે ॥ ભરં ॥ સિદ્ધારથ રાજ કિર, બિચારતે દિ-
 લકું ॥ એ સખી પુન ઊનકે, કહેતે હે ત્રિશલાકું રે ॥ કહેતેં ॥ જે
 જે હુવા મંગલ દીપક, અપને રે કુલકું ॥ દેશી ફેંકની ॥ બોત બ-
 ધારા દેખકર, ઊલટ ભયા દિલ રાજકા ॥ વરધમાન કુંવરકા નામ
 લીયા, નહિ પાર પરાક્રમકા ॥ આન બડે બડે રાજ, સખ નમતે હે
 ઊનકું રે ॥ સખં ॥ તીનોં ॥ ૨ ॥ પાંચ બરસ કે હુવે, વર્દમાન

કુંવરે રે ॥ વર૦ ॥ રમત રમતે આયે, સભાકે અંદરે ॥ સખી કે દિ-
લકું, નંદન લગતે પ્યારે રે ॥ નંદન૦ ॥ ભણુનેકે ખાતર અખ, મુ-
કનાં નીશાલે ॥ વરઘોડા ક્રીયા તૈપ્યાર, ગજઘોડે શણુગારે રે ॥ ગજ૦ ॥
નંદનકું બેઠાય, હય હસ્તીકે ઊપરે ॥ દેશી ફેંકની ॥ આર્જિત્ર ખોત
ખાજ રહ્યા, નીકલતા સુરતાન ॥ લીલે પીલે નિશાન, પંચરંગી ઊહાં
ઊડે ખોત નિશાન ॥ ભણુ રહે આપ ભગવાન, કોન ભણુવતે ઊ-
નકું રે ॥ કોન૦ ॥ તીનો૦ ॥ ૩ ॥ સખી આલક લે કર સંગ, નંદન
ચલે રમનેકું રે ॥ નંદન૦ ॥ ઇંદરકી સભામેં, વરણુવતે ઊનકું ॥ એક
દેવ ઊઠા ઊહાંસે, આયા ફિર પૃથ્વીકું રે ॥ આયા૦ ॥ બડા ભોરીંગ
બનકર, લપટાયા વૃક્ષકું ॥ આલક લગે બિહીને ॥ લગે પોકાર કરનેકું
રે ॥ લગે૦ ॥ વર્ક્કમાન કુંવરે, ફિર ફેંક દિયા ઊનકું ॥ દેશી ફેંકની ॥
ઊહાંસે આલક બન ગયા, લગા ઊસમેં રમને ॥ આપ હાથસે દાવ-
લિયા સો, કોઈ નહિ જાને ॥ રમત રમતે, ક્યા બિચારતે દિલકું રે
॥ ક્યા૦ ॥ તીનો૦ ॥ ૪ ॥ ફિર ઊસી દેવનેં, બેઠાયે અંધ પરે રે ॥
॥ બે૦ ॥ લંબી કીધી કાય, રૂપ ક્રીયાજ વિકરાલે ॥ આલક લગે બિ-
હિને, કરતે સખ પોકારે રે ॥ કરતે૦ ॥ અપને નંદનકું લે, ચલે
ગગન પરે ॥ ફિર અવધિ છોડ કરને, દેખા દિલ અંદરે રે ॥ દેખા૦ ॥
એહ દેવનકી જાત, મૂકી ઊઠાઈ ઊન પરે ॥ ફિર ક્રીયા મૂકીકા પ્ર-
હાર, દેવ ગયે સમાકરે રે ॥ દેવ૦ ॥ એ ઊનકા બલ દેખ કર, નામ
લીયાજ મહાવીરે ॥ દેશી ફેંકની ॥ એસા બલ દેખકર, દેવગયે ઇં-
દ્રાસનકું ॥ મહાવીર નામ લિયા સો, કેહેતે ઇંદરકું ॥ એ બોહોત કહે
બિસ્તાર, મેં ક્યા કહું તુમકું રે ॥ મેં ક્યા૦ ॥ તીનો૦ ॥ ૫ ॥ ॥ ૭૦ ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામીની લાવણી.

॥ જિતમ જીવ જદ ઊદર આયે, હુવે સપના ઊનકી માતાકું ॥
તેજવંત નહિ છુપકર રહેતા, માલમ પડતા હે સખકું ॥ ચાવીશી
તો હો ગઇ ચારો, જિનશાસન જિનકા ચલતા ॥ કોન પુરૂષોંકું યાદ
કરૂં મેરે, રૂવે રૂવેમેં રમ રહેતા ॥ દેવાનંદા બ્રાહ્મણુકે ધર, પ્રથમ ગ-

રભ ઊનને લીયાથા ॥ મહા સુખમેં બેઠે ઇંદર, આસન ઊનકા કં-
 પાથા ॥ ફિકર હુઇ ઇંદર રાજકું, વિચાર દિલમેં કરતાથા ॥ અવધ
 છોડ કર દેખા ઇંદરને સખ, ઊનકું માલમ પડતાથા ॥ દેશી ફેંકની ॥
 દેખા તીર્થકર આહ્વાણુ ધરકું, ફિકર હુઇ ઇંદર રાજકું ॥ બોલાવે હ-
 રણુગમી દેવતાકું, લે જાઓ ગરભ ત્રિશલા ધરકું ॥ અશુભ નિદ્રા
 ઢાલી, ગરભ હર લે ચલે ઊનકે ધરકું ॥ તેજવંત નહિ છુપકર ર-
 હેતા, માલમ પડતા હે સખકું ॥ ૧ ॥ ગરભ બદલ કર ચલે હરણુ-
 ગમી, આય બેઠે ફિર આસનકું ॥ ચઝદ સુપન ફિર માતકું દેખે,
 જૂદે જૂદે કેહેતે તુમકું ॥ પહેલે સુપન ગજવર દેખા, રિષભ સિંહ
 કહેતા તુમકું ॥ ચોથે લછમી માતા આઇ, પાંચમે પુષ્પકી મા-
 લાકું ॥ છઠે ચંદ્રમા સાતમે સૂરજ, આઠમે દેખી ધજકું ॥ નવમે
 કલસ અમીયભરેલા, પદમ સરોવર કહે તુમકું ॥ દેશી ફેંકની ॥ અ-
 ગીયારમે ખીરસાગર દેખા, બારમે વિમાન તુમ કર લ્યો લેખા ॥
 તેરમે રતનકી કરો પરીક્ષા, ચઝદમે અગ્નિશિખાકું દેખા ॥ સુપન
 દેખ કર રાણી જાગી, કહેને લગી સ્વામીકું ॥ તેજવંત નહિ છુપ
 કર રહેતા, માલમ પડતા હે સખકું ॥ ૨ ॥ બડી ફજર હુઇ ઊઠ
 સિદ્ધારથ, પૂછે સુપન પાઠકું ॥ ગ્યાન ધ્યાનસેં બોલ્યા પાઠક, ઊ-
 ત્તમ જીવ આયા ઊદરકું ॥ ત્રીન જીવનકે નાથ ચકી, હોવેગા કહેતા
 તુમકું ॥ પૂરણુ માસેં જનમ લિયાથા, સિદ્ધારથ રાજા ધરકું ॥ આ-
 ન્ધવ મોન્ધવ કારણુ ઇંદર, લે ગયે ફિર મેરૂં ॥ છોટી કાયા દેખી
 ઊનોકી, સંશય ઊપના ઇંદરકું ॥ દેશી ફેંકની ॥ ત્રીન જ્ઞાન ઊદરસેં
 આયે, પગકે અંગૂઠે મેરૂં ડગાયે ॥ ફિર તીર્થકરકું નવરાયે, પીછે
 સિદ્ધારથ ધરકું લાયે ॥ સાત હાથકી કાયા ઊંચી, ઊત્તર ફાલગુણુ ન
 ખેતરકું ॥ તેજવંત નહિ છુપકર રહેતે, માલમ પડતા હે સખકું ॥
 ॥ ૩ ॥ સોવન વરણી કાયા જિનકી, જંધપર સિંહકા લંછના ॥ મહા
 પરાક્રમ અનંત બલવંત, લોહી દૂધકા હે વરણુ ॥ માગશર સુદિ
 દશમીકે દિને, સંજમ લિયા મહાવીરને ॥ બાર વરસ લગેં મૌન

રહે ફિર, કરમ ભડા દીયા ભગવાને ॥ વૈશાખ શુદ્ધિ દશમીકે દીને,
ભયાયા કેવલ જ્ઞાને ॥ ભિસદિન દેશના ખાલી ગઈ જળ્ય, કોઈ ન
લિયે વૃત્ત પચ્ચખખાણે ॥ દેશી ફેંકની ॥ અગિયાર ગણુધર સંગ
જિનુંકે, ચઢે હજાર સાધુ હે જીનકે ॥ છત્રીસ હજાર સાધવી સખ
મિલકે, સાચે દાખલે હે સિદ્ધાંતકે ॥ કવિ ગિરધર લાલ હૈ સૂરતકે,
હુઈ સદ્ગુરૂકી મેહેર સદામેં, યાદ કરે જીન પુરૂષોકું ॥ તેજવંત નહિ
છુપકર રહેતે, માલમ પડતા હે સખકું ॥ ૪ ॥ ॥ ૭૧ ॥

સંસાર ઉપર લાવણી.

॥ ભાઈ કલકી ખબર નહિ કીસી, ધડીમેં ક્યા હોનેવાલા ॥
પણુ ચેત ચેત મન ચેતન પ્યારે, અખ અવસર મિલનાં ॥ એ આં-
કણી ॥ ભાઈ ચેત શકે તો ચેત, મૂઠી ભર લે હીરંકી ॥ પણુ રતન
ચિંતામણુ હાથ આયા હે, કર જતના જીનકી ॥ ભાઈ જીન હોત
કયું અજાણુ હોતા, એ બાતા કિનકી ॥ પણુ સ્ફટિક મણિકું છોડ,
ખરીદ કયું કરતા પથંકી ॥ દેશી ફેંકની ॥ ચેતો ચેતો મેરે ચાર,
રખો જિનજુસે પ્યાર ॥ હોજઓ ગાનોસેં તૈયાર, સુખ અનંત અનંત
પાવો ગે ॥ કરો દયાધર્મ વેપાર, લાભ હો જલે અપાર, જીનુંસેં હો-
વેગા ઉદ્ધાર, એસે ભવસાગર તરોગે ॥ એસી બાતાં હી રાખો હિરદે,
ખોલદો વજર કપાટ તાલા ॥ પણુ અષ્ટ કરમ ચકચૂર, કરત કોઈ
ચેતનનીરેઆલા ॥ ભાઈ કલકી ખબર નહિ કીસી ધડીમેં ક્યા હોને
વાલા ॥ ૧ ॥ ભાઈ ધરમ કરો કુછ ધ્યાન, બાતાં જૈનોકી જીણી ॥ પણુ
દશ બોલે સંસાર, પાવે એઈ સુકૃતકી કરણી ॥ ભાઈ જોંચ ખેત્ર જોંચ
ધર્મ દૂધ ઓર, પુત્ર મિલે પ્રાણી ॥ પણુ પાંચ ઇંદ્રિકું વશ કરે, સદ્-
ગુરૂ મીલે જ્ઞાની ॥ દેશી ફેંકની ॥ જાણુ પણુ હે અજળ્ય ચીજ, હૈ
જિનોકે બિચ ॥ ઓર સખ હે કીચ સમજે કોઈ સુરતા ॥ એ
સચ્ચી બાત માનો, મારગ શુદ્ધ પીછાનો, સમકિત ધારી હોવેગો
સાણો, એહી પ્રગટ બાત કહેતા ॥ અખ આગેં સુણુ જાઓરે ॥ અખ
આગેં સુણુ જાઓ બાત મરમકી ॥ મરમકી સમજે કોઈ બિરલા રે ॥

પણ જિનકું પાયા હે જ્ઞાન, ઓહી નર જપતા હે માલા ॥ ભાઈ
 કલઁ ॥ ૨ ॥ એક પંથી પરદેશી ફિરતા, અટવી કે મ્યાને ॥ પણ
 દૂરસેં એક હસ્તી દેખા, બડાજ મસતાને ॥ જખ ધાક લગી
 દિલકું રે, ઓહી નર લગાજ ભાગનને ॥ પણ ભરી શ્વાસ નિઃશ્વાસ
 હોડતા, ગીરાજ કૂપ માને ॥ દેશી ફેંકની ॥ દેખો કેસી ગતિ હુઈ, મૂલી
 વડકી હાથ આઈ ॥ અંદર લટકતો હે ભાઈ, ઓ નીચે દેખે ॥ અં-
 દર ચાર હે ભુજંગ, એ તો બડે બરજંગ, દેખે સો હોયે ગાડંગ,
 ગીરેગા જિનકે મુખમેં, ઓ કરે અંદેસા દીલમેં ॥ અકલ ગઈ
 હુવા રે ઘેલા, પણ કિસ તરેસેં નિકલું બહાર, મેરા કોન કરે રખ
 વાલા ॥ ભાઈ કલઁ ॥ ૩ ॥ જીપર મધુપૂડેકા ધર, માંખીઆ લગી હે
 ચટકાને ॥ પણ બડી આપદા આઈ જિસે, ફિર હોતી વેદાને ॥ જા-
 વાસેં મધકા ટીપા ગીરા, આયા ભાઈ કે મુખ મ્યાને ॥ પણ લાલચ
 ખૂરી બલા, ને અંતેં ખોવેગા જાને ॥ દેશી ફેંકની ॥ સુર વિદ્યાધર
 આવે, દુઃખ જિનકા જાવે, શીર કે કહાવે, તું ચલ મેરા સંગ, તુજે
 બાહાર નીકાવે ॥ તુજે વિમાન બેઠાવે, તુજે દેવ લોકકું લે જાવે ॥
 તું ચલે મેરી સંગ એસા બોલ જિસ મૂલાપર જાંદર એક કાલા એક
 ઘોલા, એ હોને લગે કાતરને ગફલત, મત રહેનાં લાલા ॥ ભાઈઁ
 ॥ ૪ ॥ એસા મુખી સકલ સંસાર, તુમ અમ હોનું હે ભાઈ ॥ પણ
 પિંડેસે ભરમ દેખલો, કરનાં ચતુરાઈ ॥ ભાઈ ભવરૂપી આ કૂવા,
 આઉખા રૂપી વડવાઈ ॥ પણ રાત દિન હો જાંદર સમજે, સુરતા
 નર કોઈ ॥ દેશી ફેંકની ॥ કાલરૂપી હાથી મધપૂડા કુટુંબ સહુસાથી,
 જીવ હોવેગા પંથી, અટવી સંસાર જાણો ગુરૂ વિદ્યાધર કેહેના,
 જીપદેશ વારંવાર લેનાં ॥ આપના કાનુંસેં સુનનાં, એહી પ્રગટ બાત
 કહેતા ॥ ધન ધન આગમ અરિહંતા ॥ તુમારી જ્ઞાનકી લીલા, પણ
 પીયો પ્રેમ રસ પ્યાલા, અનુભવ જાગે રે લાલા ॥ ભાઈઁ ॥ ૫ ॥ ॥૭૨॥

સિદ્ધગિરીની લાવણી.

॥ સિદ્ધગિરિ સિદ્ધગિરિ રે સિદ્ધગિરિ ॥ સિદ્ધગિરિને અમ-

રાપુરી, નહિ અધુરી, સુન જાની ॥ સૂરજકુંડોકા નિર્મલ પાની ॥
 આદિનાથ રે આદિનાથ રે આદિનાથ ॥ આદિનાથ, અજિત અજિત
 પ્રભુ સાથ, સંભવ અભિનંદન મેવા ॥ તુમ હો દેવનકે દેવા ॥
 સુમતિ ॥ સુમતિ રે સુમતિ રે સુમતિ ॥ સુમતિ આપદા મિટિ,
 નિર્મલ હુઇ ગતિ આપ મેવા ॥ ભવો ભવ કંઠે તારી સેવા ॥
 સુમતિ ॥ દેશી ફેંકની ॥ દર્શનથી દુઃખ મિટ ગયા, બોત સુખ
 પાયા ॥ ભાવસેં જાગ્યા ગયા, પાપ ગુમાયા ॥ દિલસેં રે દિલસેં રે
 દિલસેં ॥ દિલસેં શુદ્ધ ભક્તિસેં, ચોખે મનસેં, છોડ દે કપટકી બાની ॥
 સૂરજ કુંડોકા નિર્મલ પાની ॥ સિદ્ધગિ ॥ ૧ ॥ છઠારે છઠારે
 છઠા ॥ છઠા પદમપ્રભુ સ્વામી કહું શિર નામી, ॥ અંતરજામી, કંઠે
 પૂજા ॥ તરણ તારણમેં તુંઇ દ્રજા ॥ છઠા ॥ સુપાસ રે સુપાસ રે
 સુપાસ ॥ સુપાસરે પૂરો મન આશ, ભવો ભવ દાસ, બજાઈ બાજા ॥
 હાથમેં ચંદ્ર પ્રભુ રાજા ॥ સુપાસ ॥ દેશી ફેંકની ॥ સુવિધિ જિન
 નવમા, નવમા માહારાજ ॥ શીતલ જિન દશમા, કહું દશમા
 માહારાજ ॥ પ્રથમ રે પ્રથમ રે પ્રથમ ॥ પ્રથમ તલાટી ગયા, વં-
 દના કીયા, નામતો લિયા, બિનોસેં સફલ જિદગાની ॥ સૂરજ ॥
 ॥ સિદ્ધ ॥ ૨ ॥ ઐયાંસ રે ઐયાંસ રે ઐયાંસ ॥ ઐયાંસ ઐર વાસુ
 પૂજ્ય, વિમલ અનંત નાથ પ્યારા ॥ ગુણુ મેં ગાઈં આજ તોરા ॥
 ગુણુવંતા ॥ ગુણુવંતારે ગુણુવંતારે ગુણુવંતા ॥ ગુણુવંતા ધર્મનાથ ॥
 શાંતિ નાથ ॥ કુંથુનાથ ॥ મોહનગારા, કાજ આજ ભક્તનકા સારા ॥
 ગુણુવંતા ॥ દેશી ફેંકની ॥ અરનાથ જપું દિન રાત, મહારાજ ॥
 મહિ જિન મુનિસુવ્રત મહારાજ ॥ મુગતિ રે મુગતિ રે મુ-
 ગતિ ॥ મુગતિ સુન જુગતિ, કંઠે ભગતિ, નમિ નાથકી નેમ ॥ ગિ-
 રનાર નિશિઆની ॥ સૂર ॥ સિદ્ધ ॥ ૩ ॥ ઐ વીશ રે ઐ વીશ રે
 ઐવીશ ॥ ઐ વીશ, નમિ જિન ઇશ, નમાવું શીશ, સમત શિખર
 મુગતે ગયા ॥ વાસુ પૂજ્ય ચંપા પૂરી થયા ॥ નેમિનાથ ॥ નેમિ-
 નાથ રે નેમિનાથ રે નેમિનાથ ॥ નેમિનાથ પારસ પ્રભુ નાથ, જોડી-

એ હાથ માહાવીરસ્વામી પાવા પુરિ ગયા, વાસુપૂજ્ય ચંપા પુરી
 થયા ॥ નેમિનાથ૦ ॥ દેશી ફેંકની ॥ ચાવીશ જિન મન વંછિત ફલ,
 દાતારે મહારાજ ॥ સેવકને ઊતારો, ભવપારરે મહારાજ ॥ સુન
 છંદ રે સુન છંદ રે સુન છંદ ॥ સુન છંદ હરફ કરી બંધ, તુટ ગયા
 ફંદ, ઊનોસે સફલ જિંદગાની ॥ સૂરજ કુંડોકા નિર્મલ પાની ॥
 સિદ્ધગિરિ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૭૩ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ સાખી ॥ ॥ ભવ દવ દહન નિવારવા, જલદ ઘટા સમ
 જેહ ॥ જિનપૂજ જુગતેં કરી, ત્રિવિધેં કીજેં તેહ ॥ ૧ ॥ પૂજ કુગતિ
 અરગલા, પુણ્ય સરોવર પાલ ॥ શિવગતિની સાહેલડી, આપે મંગલ
 માલ ॥ ૨ ॥ સુભનૈવેધ સુભભાવસું, જિન આગેં ધરે જેહ ॥ સુર નર
 શિવપદ સુખ લહે, હલીય પુરૂષ પરેં તેહ ॥ ભલાંજી સો હલીય પુ-
 રૂષ પરેં તેહ ॥ ૩ ॥ ધન ॥ ॥ અજિતજિન ઊપમા ભારી, પુઠે
 નહી છે પરવારી ॥ સંભવ મન સેવિયેં સાતા, અભિનંદન જુગમેં ત્રાતા
 ॥ ૧ ॥ સુમતિ જિન સંત હે ભારી, પદમજી પહોતા નિરવાણી ॥
 હારે જિનરાજ મેરા સમ્યા, તેરે બિન સખી કામ કમ્યા ॥ ૨ ॥ ભજ
 જન તુંડી તુંડી૦ ॥ અરિહંત હંત ભગવંત વંત થઇતા ઘટ ઘટમેં ખેલતા
 પરમાતમા ॥ ઇતિ ॥ ॥ ૭૪ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ ચેત ચતુર નર કહત સદગુર, કીસિ વિધસેં લલયાના હે ॥
 તન ધન યૌવન સયલ કુટુંબા, એક દિવસ તુજ જાનાં હે ॥ એ આં-
 કણી ॥ મોહ માયાકી બડી જલમેં, જિસમેં તું ઊલજાણા હે ॥ કાલ
 આહેડી ચોટ આંકરી, તાક રહ્યા નીસાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧ ॥ ચિહું
 ગતિમેં તો ભટકત ભટકત, તોહિ અંત ન આના હે ॥ ચાર દિનોકી
 દેખ આંદની, તાહીમેં લોભાણા હે ॥ ચેત૦ ॥ ૨ ॥ પૂરવ ભવકે પુણ્ય
 સંયોગસેં, નરકી દેહી પાના હે ॥ નવ મહિના તું રહ્યો ઊદરમેં, દુઃખ

દેખ્યા અસમાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૩ ॥ મલ મૂત્રકી અશુભ કોથલી, તે
 માંહે સંકટ લીના હે ॥ રૂધિર સુકાયા આહારજ કીના, પ્રથમ પહે
 તો લીના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૪ ॥ જનમ સમય તો કોડ ગુણેરી, વેદન તે
 દેખાણુ હે ॥ અબતો ભલ ગયો તું પ્રાણી, એસા મૂઠ અજના હે
 ॥ ચેત૦ ॥ ૫ ॥ ઊઠ કોડ તે સુધયા સરખી, નાતિ કર ચોખાણુ હે ॥
 તેથી વેદન અનંત ગુણેરી, ઊંધે મુખ જૂલાણુ હે ॥ ચેત૦ ॥ ૬ ॥
 બાલપણે તે ખેલ ગમાયો, યૌવનમે ગસ્વાણુ હે ॥ આઠ પહોર કીની
 મદ મસ્તી, ખોટી લગન લગાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૭ ॥ રંગી ચંગી દેહી
 રાખે, ટેહેડી ચાલ ચલાના હે ॥ આઠ પહોર કીયો ધરધંધો, લગ
 રહ્યા આર્તધ્યાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૮ ॥ સાધુ સંતકી સુની નહીં બાની,
 દાન સુપાત્ર ન દીના હે ॥ તપ જપ કરણી કછુ અ ન કીની, નરભવ
 સફલ ન કીના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૯ ॥ માત પિતા સુત બેન ભાનેજ,
 ત્રીયાસું લલચાના હે ॥ તું નહીં ઈસકા એ નહીં તેરા, સ્વારથ લગે
 આધીના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૦ ॥ કૃત અકૃત કર ધનકું મેલ્યા, ધણાસું
 વેર બંધાના હે ॥ માયા તો કછુ લાર ન ચાલે, જહાંકી જહાં રહાનાં
 હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૧ ॥ ઊંચા ઊંચા મંદિર ચણાયા, કીયા ધણા કાર-
 બાના હે ॥ ધડી એક નહીં રાખત ધરમે, જલત જલઈ મસાના હે
 ॥ ચેત૦ ॥ ૧૨ ॥ છિન છિન માંહે આયુ છીજે, અંજલી કેસા જરના
 હે ॥ કોડ જતન કર એહ જીવકા, તોપણુ આખર મરનાં હે
 ॥ ચેત૦ ॥ ૧૩ ॥ ચક્રી કેશવ મંડલિક રાજ, ઈંદ ચંદ સૂર દાના હે ॥
 કાલ આહેડી હે સરવ જગતકો, તો ક્યું ધરે ગુમાના હે ॥ ચેત૦ ॥
 ॥ ૧૪ ॥ ક્રોધ માન માયા મદ માતો, પારકી પીરન જાના હે ॥
 આશા વૃષ્ટા ચડત ચઝિગની, કરતા જન્મ મરના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૫ ॥
 યૌવન ગમાયા બુઢો હોઇ બેઠો, તોહી સમજ ન લીના હે ॥ ધરમ
 રતન કછુ હાથ ન લીનો, પરભવમે પછતાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૬ ॥
 સુખાનંદજી સુખકે દાતા, હીરાનંદગુન ઠાના હે ॥ રામકૃષ્ણ ઊપદેશ
 સુનાયા, ભવજીવ સમજના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૭ ॥ સંવત અઠાર વરસ

સડસડે, સાદડી સહેર સુહાના હે ॥ કાચુનશુદ્ધિ તેરસકે દિવસે, એ
ભિપદેશ સુનાના હે ॥ ચેત૦ ॥ ૧૮ ॥ ॥ ૭૫ ॥

વિનતિરૂપ લાવણી.

॥ તુમેં નિરંજન નાથ હમારા, અરજ કરું સો માનીયેં ॥ તુમેં ॥
એ આંકણી ॥ મેં કાયર કંગાલ કુસંગી, દયા દુર્બલકી ખાણીયેં ॥
તુમેં ॥ તુમ ભગતિમાં સુરતિ અણુ બનતી, દુઃખભર તન મેરો
જાણીયેં ॥ તુમેં ॥ કહે જિનદાસ જગતમેં, નિર્મથનો મત તાણીયેં ॥
તુમેં ॥ ૧ ॥ ॥ ૭૬ ॥

શ્રી કુંથુનાથની લાવણી.

॥ શ્રી કુંથુનાથ કરમ કાટ, મુક્તિ મોજ પાયા ॥ કરણુ કર સખ
જીવનકી, કરણી કરણુ ધાયા ॥ અખ દુર્ગતિકો ખોજ ખોયો, બોધ
ખીજ પાયા ॥ શ્રી૦ ॥ ૧ ॥ સુરપતિ હોય હજૂર, ચરણે ચિત્ત લાયા
॥ અખ ભક્તિભાવ હૃદયે બસાયા, જિનવર જસ ગયા ॥ શ્રી૦ ॥
॥ ૨ ॥ ભવિ ભવ જનમ સફલ કીયો, લીયો લાભ માયા ॥ અખ નરક
દુઃખસેં ડરકર, જિનદાસ સરણે આયા ॥ શ્રી૦ ॥ ૩ ॥ ॥ ૭૭ ॥

શ્રી નેમિનાથની લાવણી. ચોક પહેલો.

॥ શ્રી નેમિ નિરંજન બાલપણે બ્રહ્મચારી ॥ પ્રભુ મુખ પૂનમ-
કો ચંદ, અતુલ બલ ધારી ॥ એ આંકણી ॥ લિયે બરાબરીકે મિત્ર,
અતિ સુરસાલા ॥ રસરંગે આવે જદુપતિ આયુધ શાલા ॥ કહે મિત્ર
સુણો પ્રભુ એ છે શંખ ભદારા, નહિ ગિરધર પાખેં એર બજાવન
હારા ॥ કરકમલે લેકર શંખ બજાવો ભારી ॥ પ્રભુ ॥ ૧ ॥ સુણી
શંખશબ્દકી ધુની અતિ વિકરાલ, બલભલિયા શેષને ફણી સમ્પા-
તાલ ॥ ચિત્ત ચમકા મનમેં ભવનપતિકા ઈશ, થરહર થરકયાં ત્યાં
વ્યંતર પતિ બત્રીશ ॥ મૂકી નિજઠામને નાસંતી સુરનારી ॥ પ્રભુ ॥
॥ ૨ ॥ સાગર ગડયા ગિરિવર ને ડુંગર ડોહ્યા મોટા, ત્રોડી બંધનને
નાઠા ગજરથ ઘોડા ॥ બિહલિયાં સાયર નીર ચડ્યાં કલ્લોલે, ભાંગી

તરવરની ડાલ થયા ડમડોલે ॥ ત્રૂટા વર મોતિહાર, ઝબુકી નારી
 ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૩ ॥ શશી સૂરજ તારા, વૈમાનિકના સ્વામી ॥ સહુ કરે
 પ્રશંસા અહો, પ્રભુ અંતર જામી ॥ પ્રભુ ચક્ર દ્રેવી, કિયો ધનુષ
 ટંકારે ॥ ગિરધરની ગદા લેઈ કરમાં, નેમ દ્રેરે ભંકારે ॥ કહે માણુક
 મુનિવર ચિંતા ભઈ મુરારી ॥ પ્રભુ ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૭૮ ॥

શ્રી નેમજીની લાવણી ચોક બીજે.

॥ ગુણવંતા શ્રી જિનરાય, સભાયે આવે ॥ પ્રણામ કરી હરિ
 હેત, ધરી બોલાવે ॥ મન મોહન પ્રાણુ આધાર, દરસન મુજ દીજે ॥
 હો બંધવ આપણુ બલની, પરીક્ષા કીજે ॥ તુમેં વાલો અમચો હાથ,
 વહે ગોપાલા ॥ પ્રભુ હરિનો વાલે હાથ, કમલ જ્યું નાલા ॥ શ્રી નેમ-
 તણું બલ દેખી, અચરિજ પાવે ॥ પ્રણામ ૦ ॥ ૧ ॥ પ્રભુ લંબાવે નિજ
 હાથ, સકલ ગુણુખાણી ॥ તિહાં કરે ખરાખર જોર, તે સારંગ પાણી ॥
 ન નમે તિલમાત્ર લગાર, ટિકાયો ભારી ॥ જાણુ હિડોલે હિંચતો, હોય
 ગિરધારી ॥ દેખી બલ અદ્ભુત તેજ, ચમક્યો આવે ॥ પ્રણામ ૦ ॥ ૨ ॥
 હરિ બોલે મધુરી વાણી, ભય મન આણી ॥ ભાંખે હલધરને એમ,
 નેમ બલ જાણી ॥ હો બાંધવ મહારા નેમ, સકતિ અતિ મોટી ॥
 મેં દીઠી નજર હજૂર, વાત નહિ ખોટી ॥ એ રાજતણાં તે કાજ,
 મેં બલા કહાવે ॥ પ્રણામ ૦ ॥ ૩ ॥ એ મહાબલિયો બલવંત છે બોલે
 વેશ ॥ મુઝ રાજ બેલાલી એક, પલકમેં લેશે ॥ ઇમ કરતો મન આ-
 લોચ, મહીનો દાણી ॥ ઇણે અવસર બોલે દેવ, ગગનમેં વાણી ॥
 કહે માણુક પ્રભુ સંયમ, લેશે ભાવે ॥ પ્રણામ ૦ ॥ ૪ ॥ ॥ ૭૯ ॥

નેમનાથજીની લાવણી ચોક ત્રીજે.

॥ હરખ્યો હરિ નિજચિત્ત સભામાં આવે, કહે રૂકમણીને નેમ
 વિવાહ મનાવે ॥ એ આંકણી ॥ અતિ સુંદર બાલા ભરજેબન મદ-
 માતી, દીપે સસિવયણી સહસ બત્રીશ સોહાતી ॥ જીનજીનો ઝાલી
 હાથ હરિજી લાવે, નિજ મંદિર સુંદર અંતેઉરમેં આવે, બોલે પ-

રાણી આઠ દેવરને ભાવે ॥ કહે ॥ ૧ ॥ કોઈ છાંટે અભિર ગુ-
લાલ કેસરનાં પાણી, કોઈ ઘાલે ગલામાં હાર પુષ્પના આણી ॥
રાધા ને રૂકમણી બોલે મધુરી વાણી, હો દેવર મહારા પરણીને એક
નારી ॥ તુમ જલદવકુલ સણુગાર સમાન સોહાવે ॥ કહે ॥ ૨ ॥
મુખ મચકોડીને પ્રભુનો પાલવ આવે, સામલિયા સુંદરી એક વિના
કિમ ચાલે ॥ બહુ મલી કૃષ્ણની નાર વરણવી કહેતી, નકરોજ
બાલક બુધ્ધ, આવંભા દેતી ॥ વિનિતાનાં સુણી વચન મુખ મલ-
કાવે ॥ કહે ॥ ૩ ॥ બાલા સહુ બોલી મુખમલપંતુ જાણી, માન્યોજ
માન્યો નેમ પરણશે રાણી ॥ શ્રીસમુદ્રવિજયને કૃષ્ણજ એમ કહેતાં,
સહુ કરે વિવાહની વાત આપણુ નથી લેતા ॥ કહે માણક પ્રભુને
પદમણી પરણાવે ॥ કહે ॥ ૪ ॥

નેમજની લાવણી ચોક ચોથો.

॥ મલ્યો જલદ કેરો વૃંદ છપન કુલ કોડે, પ્રભુ કરી સણુગાર
ને નેમ ચડયા વરઘોડે ॥ એ આંકણી ॥ તિહા ભેરી નજેરી પંચ
શબ્દ વજડાવે, મિલી બાલા કોકિલ, કંઠે મંગલ ગાવે ॥ કોઈ હાથી
ઘોડે બેઠા રથ મુખ પાલે, પાયક અડતાલીશ કરોડ, તે આગલ
ચાલે ॥ મથા દશે દસાર હલધર, હરિજી ભેડે ॥ પ્રભુ કરિ સણુગાર
ને, નેમ ચડયા વરઘોડે ॥ ૧ ॥ વાળે તંબાલુ જરી ફરકે નીશાન,
બહુ સાજન મહાજન ભેર ચલાવે જન ॥ એમ કરતાં પ્રભુજી જી-
અસેન ઘેર આવે, દેખી મુખ નાથનું રાજુલ મન મુખ પાવે ॥ તખ
કરતે પશુઅ પોકાર લાખો કરોડે ॥ પ્રભુ ॥ ૨ ॥ છોડીને પશુનો
વૃંદ રથડો વાલે, ઘર આવી પ્રભુજી દાન સંવત્સરી ચાલે ॥ સુણી
વાતને રાજુલ મૂર્છા ધરણી ઢળતી, હે નાથ શું કીધું કોડી વિલાપો
કરતી ॥ લઈ સંયમ દંપતી કરમ કઠિનને તોડે ॥ પ્રભુ ॥ ૩ ॥ અખ
જપનું કેવલજ્ઞાન મુગતિમાં જાવે, પ્રભુ સિદ્ધ બુદ્ધ અજરામર પદવી
પાવે ॥ શુદ્ધ રૂપકીરતિ ગુણુ ગાતે રંગ સવાયા, મેસાણે રહી ચૌભાસ
શ્રીજિનગુણુ ગાયા ॥ મુનિ માણક લાવણી ગાવે મનને કોડે ॥ પ્રભુ
કરી ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથજીની લાવણી.

॥ અગડબમ્ અગડબમ્ બાળે ચોધડા, સવાઈ ડંકા સાહેબકા ॥
 છનનં છનનં. અવાજ હોતા, મહેલ બનાયા ગગનોંકા ॥ શ્રીકલ્યાણુ
 પારસ નાથ નામકા, નિત બાજતા હે ચોધડા ॥ ત્રીન લોકમેં
 સચ્ચા સાહેબ, પારસનાથ અવતાર બડા ॥ ૧ ॥ બણારસિ નગરિમેં
 તેરા જનમ હે, માતા વામા કે નંદા ॥ અશ્વસેન કે કુલમેં શોભે,
 જૈસા સરદ પૂનમ ચંદા ॥ સ્વર્ગ લોકમેં હુવા આનંદા, ઇંદ્રાણી મં-
 ગલ ગાવે ॥ તેત્રીશ કોડ દેવતા મિલકર, આચ્છવ કરનેકું આવે ॥ ૨ ॥
 કોઈ આવતાં કોઈ ગાવતાં, કોઈ નામ લેતા દેવા ॥ ચોસકુ ઇંદર
 અરજ કરંતા, ચંદ્ર સૂર્ય કરતા સેવા ॥ કેઈ સુરનર સાહેબકે આગે,
 અરજ કરંતા બડા બડા ॥ જિનકે સરપકો પાર ન પાવે, જિનકા
 ગુણુ હે સબસેં બડા ॥ ૩ ॥ દૂર દેશસેં આયા જોગી, બડે જોર ત-
 પસા કરતા ॥ નીચેં લગાતા જવાલા જોગી, બડે બડે જોંકે ખાતા ॥
 બાર બરસકી ઊમર જિનજીકી, છોટે પનમેં બહોત કલા ॥ બરો
 બરીકે લીયે સોખતી, તપસીકું દેખન ચલા ॥ ૪ ॥ જ્ઞાન દેખકે
 બોલે જોગીસેં, ઐસી તપસ્યા કયું કરતા ॥ આ જોગી તેરે બડે લ-
 કડેમેં, નાગ નાગણી દો જલતા ॥ પારસનાથ જોગીશું કહેતા, તોખી
 તપસી નહીં સુનતા ॥ લકડે દીયે ફેંક જંગલમેં, લોક તમાસા દે-
 ખંતા ॥ ૫ ॥ કયા કીયા બે જોગી તુમને, નાગ નાગણી જલા દીયા ॥
 સરન નવકારા દીયા નાગકું, ધરણેંદ્રા પદવી પાયા ॥ બડી ઊમેદસેં
 આયા સાહેબ, સંવત્સરીકા દાન દીયા ॥ માત પિતાકી આરા લેકર,
 મહારાજને યોગ લીયા ॥ ૬ ॥ રાજ છોડકે ચલે જંગલમેં, જુગતીસેં
 કાઝિસગ્ગ કીયા ॥ બડે ધીર ગંભીર તુમને, ત્રીન લોકમેં નામ કીયા ॥
 ઊણુ કાલકી બડી ધૂપમેં, નિરંજન નિરંકાર બડા ॥ કમઠાસુરને
 કીયા કડાકા, નભમંડલ બાદલ ચડા ॥ ૭ ॥ સોહિ દિનકોં કમઠા-
 સુરને, પીછલા દાવા જગવાયા ॥ મેઘમાલિકી સેના લે કર, જલકું
 જલદી બુલવાયા ॥ બડા કીયા ધમધોર જોરસેં, પવન ચલાયા મ-

તવાલા ॥ કડડ કડડ હુઆ કડાકા, ચમક ખીજકા અનુવાલા ॥ ૮ ॥
 મૂસલ ધારે મેઘ ખરસતા, ગગન ગાજતા ચોતાલા ॥ સાત ખૂડકી
 બડી જડીમેં, પ્રભુ ખડા હે મતવાલા ॥ નાક ખરોખર આયા પાની,
 નાથ નિરંજન ધીર ખડા ॥ પરાજય નહિ હોય જીનુંકા, ઐસા પ્ર-
 ભુકા ધ્યાન ચડા ॥ ૯ ॥ સંકટસેં સિંહાસન ડોલ્યા, હૂવા ઘંટકા અવાજ ॥
 અવધિજ્ઞાનસેં ઇંદ્રે દેખ્યા, ધાઓ ધાઓ ધરણી રાજ ॥ ધરણીધર
 જલદીસેં આયા, પદમાવતીકું સંગ લીયા ॥ પદમાવતીને લીએ સી-
 રપર, શેષનાગકે છત્ર ક્રિયા ॥ ૧૦ ॥ કોડ ઊપાય કીએ કમઠને, કુચ્છ
 ઇલાજ નહીં ચલતા ॥ તરને વાલા સાહેબ જીનુંકા, છલનેવાલા કયા
 કરતા ॥ જીંતે શ્રી જિનરાજ હાર કે, કમઠ હાથ હો જોડ ખડા ॥
 ધરણીધર સાહેબ કે આગે, અરજી કરતા ખડા ખડા ॥ ૧૧ ॥
 કેવલ લેઈ શિવપુરકું પહોચે, પારસનાથ શુભ મતવાલા ॥ લગી
 જ્યોતમેં જ્યોત દીપકકી, તપે તેજકા અનુવાલા ॥ વીસ નગરમેં
 પારસનાથકા, દેવલ બનાયા તેતાલા ॥ બડે દેવલમેં ઇંદ્ર સોહે, ઘંટ
 વાજતા ચોતાલા ॥ ૧૨ ॥ બડી જીગતસેં સિંધાસન કર, કોટ બનાયા
 દેવલકા ॥ જગો જગોપર સિખર ચડાયા, બડા કામ દરવાજેકા ॥
 ભામંડલકે આગે શોભતા, મૂલ ગંભારા આરસકા ॥ પીછે પચીશ
 દેરીયાં શોભિત, સિરે કામ સિંધાસનકા ॥ ૧૩ ॥ મૂલનાયકકે ઊપર
 સોહે, સહસ્ર ફણા મહારાજજીકા ॥ ચોમુખકી ચતુરાઈ બની હે,
 ઐસા કામ મેં નહીં દેખા ॥ અઢારસેં પાંસકુ સવાઈ, મૂર્ત્તિ ફાગુણ-
 માસ ખડા ॥ સુદિ ત્રીજકું તખત બેઠે, જગો જગોપર નામ ચલા ॥ ૧૪ ॥
 દેસ દેસકે સંઘ મિલકર, તેરે દરશનકું આયા ॥ જગત ગુર જિન
 રાજ જગતમેં, બડી તેરી અકલ માયા ॥ ધર્મ ચંદ્ર જોઈતા સવાઈને,
 બડા સામી વાત્સલ્ય કીયા ॥ સકલ સંઘકી આજ્ઞા લેકર, બડા
 સિખર નીસાન દીયા ॥ ૧૫ ॥ કરમ ચંદ્રને દેવ ચંદ્રને, ખેમ ચંદ્રને
 ખૂપ કીયા ॥ પારસનાથકું તખત બેઠાકે, જગો જગો પર નામ ક્રિયા ॥
 કીર્તિ બિજય ગુરરાજજી પ્રણમું, પાય ગુરકા રાજ બડા ॥ અહ-

અચંદ સાહેબકે આગે, જિનસાસનકા કામ બડા ॥ ૧૬ ॥ તેજ આવત
ચંગ રંગસે, આન ધ્યાનસે બડા બડા ॥ હાથ જોડ કર ચરણ ક-
રતા, પારસનાથજી તુંહી બડા ॥ બડા કામ તેરે હે સાહેબ, મુખસે
નહિ કલા જાતા ॥ શિવરમણીકું વરી જિનજીને, ભવિજનકું મુખકે
દાતા ॥ ૧૭ ॥

અથ શ્રી વિજયકુમરજી અને વિજયા કુમ- રીની લાવણી.

॥ શ્રીવીતરાગ જિન દેવ નમું શિરનામી, કહું શીલ તણો અ-
ધિકાર મુક્તિ જિણુ પામી ॥ જિહાં વચ્છદેશમેં કોસંબિ નગરિ
જાણી, પણ દખણુ દેશમેં પ્રગટ પણે વખાણી ॥ તિહાં શેઠ તણો
સુત વિજય કુમર વેરાગી, સુણિ શીલતણો મહિમા મનમેં લય લાગી ॥
તખ હાથ જોડકર મુનિપે સોગન માગી, હુઆ એક માસમેં કૃષ્ણ
પક્ષકા ત્યાગી ॥ ૧ ॥ ધન વિજય કુમરકી કરી કમી કછુનાંજી, જિણે
ચિત્ત ચોખે શીલ આદરયું ભર જોખનકેમાંજી ॥ એ આંકણી ॥
પાલે શ્રાવક ધર્મ શુદ્ધગાન મુખ ઊચરે, પોસહ પડિકકમણાં સં-
વર કરતાં વિચરે ॥ કરિ દયા દાન સંતોષ શીલ શુદ્ધ પાલે, ધરિ-
ધર્મધ્યાન ઊર આતમકું અણુઆલે ॥ દઢ સમકિત ધારી શંકા કંખા
નવિ આણે, પર પાખંડીકો પરચો નહીં વખાણે ॥ દેવાદિકનાં દુઃખ
દેખિ ધર્મ નવિ છંડે, ચડતે પરિણામેં કરણી અધિકી મંડે ॥ ધન૦ ॥
॥ ૨ ॥ પુણ્યયોગેં વિજયાકુમરિ મલી ગુણવંતી, શુદ્ધ ચોશઠ કલાની
જાણુ મહા બુદ્ધિવંતી ॥ ગજગમણી રમણી બોલે કોકિલ વાણી, તનુ
કંચન સોહંત બદન ભાળ ભલકાણી ॥ અતિ અધર લાલ કોમલ ક-
પોલ બહુ સોહે, કર ચરણુ ઊદર નયન કમલ જોઈ મન મોહે ॥
બહુ હર્ષ ભાવશું વિજયકુમરજી વીહા, પુણ્યયોગેં જોડ મલી પરણે
ધર પ્રીયા ॥ ધન૦ ॥ ૩ ॥ હવે વિજયકુમરજી સોહે સુંદર તલાઈ,
અબ સુરસુંદરકી દેવરૂપ છબિ છાઈ ॥ બિહુ કાનેં કુંડલ રત્નેં જડિયા
સોહે, શિર લાલ મુકુટ મુક્તાદલ દેખી સુરનર મોહે ॥ ગલે હાર

રત્ન જડિયા સોહે બહુ ભારી, કર કંકણ ચમકણ મુદ્રડીયાં છબિ
 ન્યારી ॥ અરૂ બદન ભાલ નિર્મલ શશિ નેત્રે સોહે, ઈત્યાદિક ગુણ
 કરિ વિજયકુમર મન મોહે ॥ ધન૦ ॥ ૪ ॥ તથ રંગ મહેલમેં બૈઠાં
 પલંગ બિછાઈ, પ્રીતમકી સેજાં સુંદર તન સજ આઈ ॥ અણિયાલાં
 કનનલ વીજલીયાં ચમકંતી, કર જોડી જીભી પીયુ આગલ મલ-
 પંતી ॥ ચમકે ચુડિયાં સાર મણિયેં ચમકંતી, નકવેસર વેણી જૂ-
 મરીયાં જમકંતી ॥ કર કડિયાં જડિયાં મુદ્રડિયાં દમકંતી, અરૂ ને-
 જર પગમેં ધ્રુધરિયાં ધમકંતી ॥ ધન૦ ॥ ૫ ॥ જળ બદન દિખાવે
 કામ જગાવે બાલા, ઇંદ્રાણી સરખી જીભી રૂપ રસાલા ॥ પ્રીતમકો
 આદર માગે સુંદરિ જીમાઈ, તન મન જલસંતિ જીભી આશા લાઈ ॥
 કહે વિજય કુમરજી અહો સુંદરિ ભલેં આઈ, પણ હમણાં તુમજું
 કામ નહીં મુજ કાંઈ ॥ દિન ત્રીન લગેં તો નહીં મદનકી છાંહી,
 ફિર તમ હમ પીછે સુખેં સુખેં દિન જઈ ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥ કહે કુમરિ
 કુમરકોં કહો કારણ છે કાંઈ, હું સુંદર તન સજ કર આઈ છું જીમાઈ ॥
 અથ અવસર ભરિયાં કેમ તજે પ્રીતમજી, મેં નિયમ લિયાં છે તું
 સુંદરી નહિં સમજી ॥ તથ કુમરિ પૂછે કહો પ્રીતમજી હમકું, અથ
 કિસી ભાંતકા નિયમ લિયા હૈ તુમકું ॥ મુઝ બાલપણાથી શિયલ
 રૂચ્યો મનમાંહી, કિયા કૃણપક્ષકા નિયમ મુનિપેં જઈ ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥
 તથ વિજયા કુમરી જીભી મુખ કુમલાઈ, મુજ મનકી આશા આશ
 રહી મનમાંહી ॥ કહે વિજય કુમર સુણ સુંદરિ કયું કુમલાઈ, પણ
 જિમ છે તિમ મુજ વેગ કહો કુરમાઈ ॥ તથ વિજયા કુમરી વિરજ
 પણું મન લાઈ, નીચા નેત્રેં કરી વાત કરે મુરજઈ ॥ મુજ બાલપ-
 ãથી શીલ રૂચ્યો મન માંહી, પહિલા પરણેકા પરિણામ હતા નહિં
 કાંહિ ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ ગુરૂણિપેં કિયા મેં શુકલ પક્ષકા સોગન, અથ
 તો મહારે હુઆ દોનું પક્ષકા આગન ॥ પ્રીતમજી તુમ તો પરણો
 નારિ અનેરી, પણ પહેલી ઇચ્છા શીલ તણીથી મેરી ॥ કહે વિજય
 કુમરજી અહો વક્ષભ ગુણવંતી, અથ તુમ હમ જોડી મલી બહુ દી-

પંતી ॥ હવે રત્ન છોડ કોણુ કાચ અહે સુણુખ્યારી, શુદ્ધ શીલ પા-
 લશું મુક્તિ રમણી છે નારી ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥ બહુ દેવલોકનાં સુખ
 વિલસ્યાં વાર અનેરી, પણ મન ઈચ્છા પૂરણુ ભઈ નહી કુણુ કેરી ॥
 જીવ નરક નિગોદ ભમ્યો ભવસાયર માંડી, બહુ કાલ ગમાયો ગરજ
 સરી નહીં કાંડી ॥ અખ ઊત્તમ કુલ અવતાર લીયો છે આઈ, પુણ્ય-
 યોગે મુનિવરની યોગવાઈ પાઈ ॥ અખ માત તાત સખ ભ્રાત મિલે
 સ્વારથકા, ચડતે પરિણામે શિયલ પાલશું નિત્યકા ॥ ધન૦ ॥ ૧૦ ॥
 અખ અલપ સંપદા દેખી કહો કિમ ખોઈયે, પણ વાટી સાટે ખેત
 ખોયા દુઃખ હોઈયે ॥ અખ એહ બાત અપને નહીં કરની કિસીકું,
 જો હમ દોનુને નિયમ વિચાહે ખુસીકું ॥ કર જોડી કુમરી કહે કુ-
 મરશું અરજ, પણ વાત એ છાંની કિમ રહિશે કુંઅરજ ॥ સુણી
 સસરો સાસુ ઘણા ખીજશે તુમશું, પણ કિસી શરમસે રહ્યો જયશે
 હમશું ॥ ધન૦ ॥ ૧૧ ॥ સુણુ પ્રીતમ ખ્યારી એહ આપણી શિક્ષા,
 યહ બાત પ્રગટી તખ નિશ્ચે લેવી દીક્ષા ॥ એકણુ સેજે સોવે સુંદરિ
 અર સાંઈ, સૂતે સૂતે બાત કરે જયું બહિનને ભાઈ ॥ દો બેર કરે
 પડિકકમાણુ સામાયિક આઈ, કરે દાન શીલ તપ ભલી ભાવના ભાઈ ॥
 તિહાં બાર વરસ વહિ ગયાં એમ કરતાં, પણ વાત વિસ્તરી શી-
 લપણે વિચરતાં ॥ ધન૦ ॥ ૧૨ ॥ તખ દક્ષિણ દેશમેં વિજયા વિજ-
 યજી કેરાં, શ્રી વિમલ કેવલી કિયાં વખાણુ ઘણેરાં ॥ બેહુ ચરમ
 શરીરી છે મહા ઊત્તમ પ્રાણી, સહુ અચરિજ પામ્યા સુણિ કેવલિ
 મુખવાણી ॥ સુણિ જિનદાસ શ્રાવક હુઓ બહુત પ્રસન્ન, હું જઈ
 કંઈ તિહાં હર્ષ ધરી દરસન્ન ॥ બહુ હર્ષ ભાવશું આવ્યો નગરિ કો-
 સંખી, શ્રી વિજય કુમરની વાત સુણી અચંબી ॥ ધન૦ ॥ ૧૩ ॥ બહુ
 હર્ષ ભાવથી મલિયો કુંઅર કુંઅરિયાં, પરિવાર જિમાયા બહુત હર્ષ
 મન ધરિયાં ॥ તખ માત તાત કુમરકા ઘણું ઊમાલા, તુમ કહો શે-
 ઠણુ કુણુ સગપણુથી આયા ॥ શ્રીજૈન ધર્મ સ્નેહ કરી હોંશે હું આયો,
 શીલવંત કુમર કુમરીકો દરિસન પાયો ॥ ધન્ય તુમચે કુલમેં ઊપના

ઊત્તમ પ્રાણી, શ્રીવિમલ કેવલી શોભા ધણી વખાણી ॥ ધન૦ ॥ ૧૪ ॥
 એક સેજે સોવે શીલ નિર્મલું પાલે, બિહું બાલ બ્રહ્મચારી આતમ
 અનુવાલે ॥ બહુ અચરિજ સરખી વાત સુણી હું આયો, પણ ભાવ
 મુનિકો દરશન નિર્મલ પાયો ॥ તખ માત તાત કહે કહોજ હમકું
 ન્હાના, તુમ કિસી ભાંતકા નિયમ લીયા હૈ છાના ॥ તખ નેત્ર નિચાં
 કરી વાત કહે વિસ્તારી, અખ સંયમ લેવા ઇચ્છા ભઈ હમારી
 ॥ ધન૦ ॥ ૧૫ ॥ જખ માત તાતપેં માગે કુમરજી આગ્યા, તખ નાત
 જાત સખ કુમરકું કહને લાગ્યા ॥ તખ બહુત હઠનશું લહી કુમરજી
 શિક્ષા, ચડતે પરિણામેં દોનું લીનિ શુદ્ધ દીક્ષા ॥ બહુ કઠિન હોઈનેં
 તપસ્યાશું લય લાઇ, ભવિજીવ સુધાસ્વા શુદ્ધ સમકિત પદ પાઇ ॥
 અરે જીવ અખ છતી વાંછે કિમ છટકાઈ, ધન્ય વિજય વિજયા (કુ-
 મરી) નેં અધિક કરી અધિકાઈ ॥ ધન૦ ॥ ૧૬ ॥ ચડતે પરિણામેં
 કરણી કીધી નિર્મલ, મુનિ મુક્તેં પહોતા દોનું પામ્યા કેવલ ॥
 શ્રી દોલત રામજી જીવાજી સ્વામી, ઋષિ લાલચંદ ગુણુ ગ્રામ કિયા
 શિરનામી ॥ સય સંવત અઢાર અડશકું અવસર પાયા, શહેર કોટા
 કેરા રામપુરે ગુણુ ગાયા ॥ જિહાં શ્રાવક બહુ વસે શ્રદ્ધા ગુણુવંતા,
 જિહાં સાધ સાધવી આવે વિહાર કરંતા ॥ ધન. ॥ ૧૭ ॥ ઇતિ શ્રી
 વિજય કુમરજી અને વિજયા રાણીની લાવણી સમાપ્ત ॥

અથ અવંતીજિન અઠ્ઠાઈ મહોત્સવ લાવણી.

॥ પ્રભુકરો સેવ ચિત્ત લાય જાય અધ તેરા ॥ જિન વરશું કર તું
 પ્રીત મિટૈ ભવદેરા ॥ દેક ॥ જીવ રમ્યો કુમતિકે સંગ સુમતિ નહિ
 પાયો ॥ વહિ ગયો અનંતો કાલ કુચુર ભરમાયો ॥ દુઃખ સહો નિગો-
 દકે બીચ નરકમેં ઠાયો, મેં ધુન અક્ષરકે ન્યાય માનવગતિ આયો ॥
 પ્રભુ આયો શરણુ મેં આજ કાજ કરો મેરા ॥ ૧ ॥ જિનવર૦ ॥ જિ-
 નભક્તીકે પરભાવ રોગ સખ જાવે ॥ શ્રીપાલનરેસર કોઢ દૂર સખ થાવે
 ॥ જિમ અભય દેવસૂરીનો રોગ ગમાવે ॥ સુખ પાવે જસવિસ્તાર
 પ્રભુ જો દયાવે ॥ પ્રભુ તુમ સમ નહીં કોઈ દેવ જગતમેં હેરા ॥ ૨ ॥

જિન૦ ॥ મુઝ વસ્થો હીયાકે માંહિ ઓર ચિત્ત નાવૈ ॥ ધનકેમી આવા-
જ સુની કૃપી ઉલસાવે ॥ મનગમે નહીં સરવરકો જલ ધન ચાવે ॥
જગત્યાતક માસ વસંત કોકિલ હરખાવે ॥ મુળલગ્યો નેહ તુમ સાથ
ચરણકો ચેરા ॥ ૩ ॥ જિન૦ ॥ જસ પાયો ચોમાસે ખીચ અવંતીન-
ગરી ॥ સોહાગન ગાવે ગીત નીરભરી ગગરી ॥ શ્રીસંઘ અઘીઈ મહો-
ત્સવકી ચિત્ત ધરરી ॥ ગુરુવાર દૂજ તિથી આશ્વિનમેં વદિ વરરી ॥
નિત્ય નવ નવ મહોત્સવ હુવે શાંતિ જિન દેહરા ॥ ૪ ॥ જિન૦ ॥
ભવજીવ કરે જિનભક્તિ સદા હરખાઈ ॥ મુઝ રહો સદા અનુકૂલ પ્રભુ
સુખદાઈ ॥ અખ ફલી મનોરથમાલ વિજયપદપાઈ ॥ રણુધીર વિજ-
યનો લાભ લાવની ગાઈ ॥ અખ સરણુ તિહારી નાથ અવંતી મેરા
॥ ૫ ॥ જિન૦ ॥ સવઈયા એકતીસા ॥ પ્રભુસેંતી પ્રીત કર, મુનિકી
સંગત કર, જ્ઞાન ઉર ધ્યાન ધર, કુમતિ નિવારકે ॥ તનમનવચકર; જિ-
નવર સેવા કર, દ્રવ્ય અરૂ ભાવ ધર, પૂજે નેમ ધારકે ॥ ધપમપ ધોધો
કર, અનોપમવેશ ધર, તતા થેઈ તાલ વર, નાચો પાપ ટારકે ॥ સ-
દગતિ હોય જખ, ગુરુ રણુધીર તખ, કહે લાભ દીજે અખ, અવંતી
જીહારકે ॥ ૧ ॥ ઇતિ અઘાઈ મહોત્સવ લાવણી સંપૂર્ણ ॥ ૧૨ ॥

થૂલીભદ્રજીની કોશ્યાની લાવણી.

॥ રાજજીછવેં લાવણી ॥ એ દેશી ॥ મંજન ચીર તિલક આઘંત,
ચતુર શણુગાર સફાર ધરી ॥ મનોહર શિરપર ચીવર ચંભી,
કૌસંભીકી શોભ કરી ॥ ૧ ॥ ચિહું દિશભાલી પૂલકી જલ્લી, દીપક
માલી -જ્યોતિ વરી ॥ ધુર પરિણામ સકામહ રામા, રામા રંગે
ગેલ કરી ॥ ૨ ॥ નવ નવ રંગે છંદ છપૈયા, ઓચરીયા રસગુણુ
ભરીયા ॥ ઠમક ઠમક પગ ભૂતલ ઠમકે, ઝમકે રમઝમ ઝાંઝરીયાં ॥
૩ ॥ ત્દદ્યાનંદન કેતકી ચંદન, પૂલ અમૂલ મલક મલકે ॥ ખલક
ખલક કર કંકણુ ખલકે, ઝલક ઝલક ટીકોં ઝલકે ॥ ૪ ॥ જરમર જર-
મર મેહુલો વરસે, જલસેં ભરી ભરી વાદલીયો ॥ ધનન ધનન ધનધોર
અધોરં, ગાજે રાજે વીજલીયો ॥ ૫ ॥ દુહુક દુહુક અવિવેકાનેકા, ભેકા

સોરસજેર ધને ॥ કુહુક કુહુક રસીલા નીલા, કોકીલા સહકાર વને
 ॥ ૬ ॥ અહુત પીપાસી મેઘ જલાશી, ફલી વનવાસી વેલડીયાં ॥ પ્રેમ
 તણું રસરેલા આલ્યા, પણુ યૂલીભદ્ર નવિ પડીયાં ॥ ૭ ॥ ટહુક ટ-
 હુક ગિરિ કેકા છેકા, કરતા કેકી માલહે છે ॥ વૈરીની પરે એ વર-
 સાલો, વિરહીને ધણું સાલે છે ॥ ૮ ॥ ધપ મપ માદલકે ધોંકારા,
 કંસ તાલ વીણા સખરી ॥ તાયેઈ તતયેઈ તાન ન ચૂકે, મૂકે નેત સ
 હેત ધરી ॥ ૯ ॥ ફરસત ક્ષણુતર કુંતલ ભૂતલ, અંચલ અંચલ કર
 લેતી ॥ ગીત રીત મદમોદ વિનોદે, ફરક ફરક કુદડી દેતી ॥ ૧૦ ॥
 લલક લલક ઢલકંતી કાયા, કાચ ઢલાયા મેં છાયા ॥ જીવનકે પરિ નેહ
 ઉપાયા, અચન વદે કરતી માયા ॥ ૧૧ ॥ પ્રીતમ પ્રેમકી આત બિ-
 ચારો, ભમન ભમન રોતો ભમરો ॥ દગ્ધા કેતકી ભરમેં લોટત, પં-
 ડિત પૂછત કાંઈ કરો ॥ ૧૨ ॥ ભમર કહે મોય દેહ દહે એક, વિરહે
 કેતકી નારી તણે ॥ તસ રક્ષાયેં વિરહે સમશું રમશું નહિ મરૂએ
 દમણે ॥ ૧૩ ॥ કહે કવિતા શામલતા સખતનુ, પીલી પૂંઠ કિશું કીધી ॥
 પ્રેમકી ચોટ લગી મોય અહુલી, તાસ ઉપર હલદી દીધી ॥ ૧૪ ॥
 કરિ ચિત્ત બદનેં લટકે ચટકે, મટકે નવિ અટકે રાગેં ॥ પ્રીતકી
 રીતિ અનોપમ નાટક, કરતાં પ્રેમ દાન માગે ॥ ૧૫ ॥ કહે મુનિહેલી
 મુણો અલખેલી, નાટક નવી કરતાં આવે ॥ શ્રીશુભવીર વજીર પસાયેં,
 ભવનાટક મુણુજે ભાવેં ॥ ૧૬ ॥

અથ આત્મોપદેશ લાવણી.

॥ મુણો શ્રી જૈનધર્મ ભવિ પ્રાણી, આતમવાણી અરદાસી ॥ આ-
 ત્મસરૂપ અધ્યાતમ ચેતન, શુદ્ધ આતમા અવિનાશી ॥ ૧ ॥ અનુભવ
 જાકી મતિ પ્રગટી હે, સૂખરૂપ આતમ જાન્યા, શુદ્ધ સુચંદસદા અ-
 તિનિર્મલ, આત્મજ્ઞાન આત્મેં માન્યા ॥ ૨ ॥ પરવશરંગી હોઈ પરવ-
 શમેં, અહુરંગી અહુ હે અંધા ॥ બાહ્યાભ્યંતર કરે મગરૂરી, દુઃખ બરે
 મૂરખ દ્વંદા ॥ ૩ ॥ મૂલગ્યાન હિત કહે તુમચા, સાહેબસેં વલી બુધ
 જાગી ॥ આતમ સત્ય અધ્યાતમ પ્રગટે, સ્યાદવાદ તિહ ઝડ લાગી

॥ ૪ ॥ દ્વૈત અદ્વૈત કથા નવિ જાવે, ક્યા કરાવે મૂઠ સખા ॥ અંધાઅં-
 ધકી પરંપર ભાસી, ઠેઠ ક્યું અખ પાર પરનાં ॥ ૫ ॥ ચાર વેદ ટલે
 સિક્કાંતે ટલે, મૂરખ કહે મેરા મેરા ॥ ગ્યાનકી ખાત ગ્યાનીહી જાને,
 નહિ મૂરખ મેરા તેરા ॥ ૬ ॥ વિસ્તાર વાણી દેખ તું મૂરખ, અંધા
 ક્યું તેરે દિલમેં ॥ સદગુરૂકી તો ખાત નહિ ભાયા, ફિર ક્યા કામ ભયા
 ઇનમેં ॥ ૭ ॥ જોગાલ્યાસી ભોગાલ્યાસી, તરનેકી ગતિ હે ન્યારી ॥
 પૂરણસરૂપ ધર દીપક પ્રગટે, બ્રહ્મરૂ ભૂલ ટલે ભારી ॥ ૮ ॥ હં-
 સસરૂપ પિછે કોઈ પૂરા, ગ્યાની પુરૂષ વે હે હંસા ॥ ક્ષીર નીરકા ભેદ
 ખતાવે, મિટ જાવે હે મનસંસા ॥ ૯ ॥ હંસ સભાવ હંસ હુઈ જાને,
 કાગજતી તો પત ખાવે ॥ જીવ શિવકા સરૂપ ઘટમાહે, સમજી વિ-
 ચારી ચિત્ત જોવે ॥ ૧૦ ॥ સદગુરૂકું ચિત્તમેં ધરલીના, માનવ ભવ
 પુણ્યે પાયો ॥ કર અપની ભલપણ તું પ્રાણી, મૂઠ જન્મ એલેંગમા-
 યો ॥ ૧૧ ॥ દાન શિયલ તપ ભાવ સુખાણી, સંતોષ ઓર સુખતા
 છાઈ ॥ ધરમધ્યાન જીવદયા વિવેકા, આતમરામા સુખદાઈ ॥ ૧૨ ॥
 ક્ષમા ખડગમેં અરિ કાલનકું, જીત લિએ હે જગનાથા ॥ અજરામર
 ભયે સાહેબ સન્ધ્યા, સેવો પ્રભુશિવપુર સન્ધ્યા ॥ ૧૩ ॥ જીવધાત કહે
 જે પરમેશ્વર, મૂઠ આતમ દર્શી કાચો ॥ જ્ઞાન રહિત ધરમ સખ જૂઠા,
 સાચકું ખોજે સોઈ સાચો ॥ ૧૪ ॥ ગુરૂગ્યાન દીપ લેઈ હાથમેં, ક્યુંહિ
 કરે તનમેં સામા ॥ જાણુ હુઈ અજાણુ ક્યું હોવે, સમજીએ આતમ-
 રામા ॥ ૧૫ ॥ નિર્ભય જ્ઞાન ચિદાનંદ તેરા, ધર્મપર્યાયે હે અનંતા ॥
 અનંતા પર્યાયે ધરમજ પ્રગટે, ભેદે ભાખે ભગવંતા ॥ ૧૬ ॥ તત્ત્વધરમ
 જૈનગુરૂજ્ઞાની, નહિ હે પક્ષકા સંગી ॥ પક્ષાપક્ષ કથે ઉસ કુમતિકું,
 અધ્યાતમ હે સત ભંગી ॥ ૧૭ ॥ ક્યું પરે સંસાર સમુદ્રમેં, એહી હે
 અંધાર કુઆ ॥ જનમ મરણુ ભય ક્યૂં નહિ આવે, સુણુ રે શીખામણુ
 સૂઆ ॥ ૧૮ ॥ જ્ઞાનરૂપ ખાંડ ધારપર ચલનાં, એહી હે અજ અગિર
 ખાજી ॥ હંસવિલાસ હે હંસ સભામધ્ય, તીહાં હે અનુભવરાજી ॥ ૧૯ ॥
 ગુણુ પ્રગટ્યાવિન મુક્તિ દુર્લભ, જીવકારૂપ ગહે સો જાતી ॥ ભલા ન

બૂરા ન જાણે અપના, નિસકું ભીતર હે કાતી ॥ ૨૦ ॥ દગા દંભ ધાત
 અથિર બાણ, કરમજ રૂઠે કૌન સગા ॥ સમજ્યા બિન તેરી કૌન
 ગતી હે, તેરો ભેદ હે હંસકાગા ॥ ૨૧ ॥ જીવજ એસે દુરગતિ ર-
 જળે, માનવ ભવકું વિગોઇ ॥ પરનિદા પરધરમકું ધ્યાતા, મરે નર-
 કમં આપ રોઇ ॥ ૨૨ ॥ ગ્યાન કથા ધર્મકથા સુને, પીછાસું પકરી
 જાવે ॥ નિને દિયા આ મેં પીછા દીયા, મૂઠહિ ક્યા માનવ કહાવે
 ॥ ૨૩ ॥ ધિગ હે અપની નાત જાતકું, માત તાતકું લજવાયા ॥ હંસ સુ-
 ભાવ કાલ છલ નાહિ, વાયસ હંસકું ઠગ આયા ॥ ૨૪ ॥ હંસા હોઇકે
 મોતી ચુગણાં, આગમ સરોવર કે માંહે ॥ મોતી અથાગ અતાગ
 વિવેકા, હે કોઈ ગણુતી નાંહિ ॥ ૨૫ ॥ ચૌદ રાજ ભૂમિ મધ્ય ભાગેં,
 હંસા કાગા છૂક જાતા ॥ હંસા ગ્યાની વિવેક વિચારે, સમજ ગ્યાનકી તું
 બાતાંની ॥ ૨૬ ॥ યા સંસાર વેરાગર ભરિયા, હુઇએ એકા અવતારી ॥
 પરમસિદ્ધિ પદારથ પામે, આ ઠામ હે સુખકારી ॥ ૨૭ ॥ ભવ્ય અ-
 ભવ્યકી ખખર જો પાવે, ભવ્ય તે ઉપદેશ પાવે ॥ અભવ્યકું પ્રતિ-
 બોધન લાગે, ચઉદ લોક ઉનસેં નાવે ॥ ૨૮ ॥ સુખ વાંછે જીવ સર્વે
 સુખકું, સિદ્ધ શિલાકું તે ધ્યાવે ॥ કરમ નાથ નાથો સુખવાસી, ખંચ
 પીછાહી ફિર લ્યાવે ॥ ૨૯ ॥ લખ ચોરાશી પરિભ્રમન કરે, જીવ કાગ
 ઉપાધીકો ॥ હંસ સુભાવ ભૂલ ગયો સંગેં, જીવજ કાગ અનાદીકો ॥
 ૩૦ ॥ તજ ઉપાધ અબાધક જાની, ટલે હિ ભ્રમના આતમકી ॥
 હંસ ચાલકી ચલગત જાનો, પ્રીત બને પરમાતમકી ॥ ૩૧ ॥ ધન્ય
 ધરા મેં સદ્ગુરુ પાચે, ધન્ય જ્ઞાન સચ્ચા માને ॥ ધન ધન પ્રભુજ કે-
 વલ જ્ઞાની, જઇન ધરમ ધન ધન જાને ॥ ૩૨ ॥ અજ્ઞાનીકા તજ ઉ-
 પદેશા, ભેદે સમજે યા વાણી ॥ કહે ઋષભ નેકી વિચારત, મુક્તિ
 લહેગો ભવિ પ્રાણી ॥ ૩૩ ॥ ઇત્યાત્મોપદેશ લાવણી સંપૂર્ણ ॥
 અથ કવિ દીપ વિજયજી કૃત શ્રી ઋષભ દેવજીની લાવણી.

દોહો.

આદિકરન આદી જગત, આદિ જિજ્ઞુદ જિનરાજ ॥
 ધુલેવનાથ જાચો ધણિ, બરનું શ્રી મહારાજ ॥ ૧ ॥

લાવણી.

॥ કાશ્યપ ગોત ઇમાગ વંશમેં, મરૂદેવા જનની જાયો ॥ નાભિ
 નરેસર વંસ ઉબલન, આદિ ધર્મ જસ પ્રગટાયો ॥ ૧ ॥ ચોસઠ સુ-
 રપતિ દેવ દેવી મિલ, મંદિર ગિર પૈ નહવરાયો ॥ ઇસો ઋષભ
 નિધિ પ્રગટ કલ્પતરૂ, સુરનર મુનિજન નિત્ય ધ્યાયો ॥ ૨ ॥ ખડગ
 દેશમેં નગર ધુલવેં, જસ દદામા ધુરતા હે ॥ જોકો મહિમા અપર-
 પારા, કવિજન કીર્તિ કરતા હે ॥ ૩ ॥ આદૌ મૂરત કાલ અસંખ્યકી,
 પૂજી સુરગણ અસુરિદા ॥ સુરપતિ નરપતિ વંદિત પદ જુગ, વલ્લિ
 પૂજિત સૂરજ ચંદા ॥ ૪ ॥ લાખ અગ્યાર હજાર પંચાસી, વરશ પાંચશે
 પંચાસા ॥ ઇતને બરસ પર લંકા ગઢમેં, પૂજિત રાવણુ ગુનરાસા ॥ ૫ ॥
 રામચંદ્ર સીતા અરૂ લછમન, ઓ મૂરત પૂજન લ્યાએ ॥ નયરી અ-
 યોધ્યા જાતે અધબિચ, નયર ઉજેણી ઠહરાએ ॥ ૬ ॥ પ્રજાપાલ ન-
 રપતિકી તનયા, સુંદરિ મયણાં ધરમનકી ॥ આપ કરમ અરૂ આપ
 કરમકી, ભઈ લડાઈ મરમનકી ॥ ૭ ॥ આપ કરમકે ઊપર નૃપનેં,
 કુષ્ટીવરપેં પરણાઈ ॥ મયણાં ચિંતે કાંઈ નવાઈ, કરમ લખી સો બનિ
 આઈ ॥ ૮ ॥ ઇકદિન જિન પૂજન ગુરૂવંદન, આઈ શ્રી જિન મંદિરપેં ॥
 વંદન પૂજન કરકે ઇકચિત, ધ્યાન ધરે મન કંદરપેં ॥ ૯ ॥ ઇતિ ॥

અથ મયણા સુંદરીકી ધ્યાન સ્તુતિ.

(મોતિદામ છંદ.)

॥ તુંહિ અરિહંત તુંહિ ભગવંત, તુંહિ જિન રાજ તુંહિ જ-
 ગસંત ॥ તુંહિ જગનાથ તુંહિ પ્રતિપાલ, તુંહિ મનમોહન ગાજિ
 દયાલ ॥ ૧ ॥ તુંહિ ભવલંજન ભાવ સરૂપ, તુંહિ અરિ ગંજન રંજન
 ભૂપ ॥ તુંહિ અવિનાસી તુંહિ વીતરાગ, તુંહિ મહારાજ તુંહિ વડ
 ભાગ ॥ ૨ ॥ તુંહિ ગુણધામ તુંહિ વિસરામ, તુંહિ નવનિધ તુંહિ
 વડનામ ॥ તુંહિ અધનાશ તુંહિ અવિનાશ, તુંહિ મતિવંત તુંહિ
 મતિ વાસ ॥ ૩ ॥ તુંહિ ગુન કેવલ રૂપ અનંત, તુંહિ જગતારન
 તારન સંત ॥ તુંહિ જગધ્યેય તુંહિ જગધ્યાન, તુંહિ ચિદ્દરૂપ તુંહિ

જગ ભાન ॥ ૪ ॥ તુંહિ મમ માત તુંહિ મમ તાત, તુંહિ મમ ભાત
તુંહિ મમ છાત ॥ તુંહિ સરણાગત રાખણુ હાર, તુંહિ દુખ દોહગ
રાલણુહાર ॥ ૫ ॥

લાવણી.

॥ કરે અરજ એક તોપે જિનપતિ, કંત કુષ્ઠસેં નહીં ડરતે ॥
પૂરવ કરમકે લિખિત લેખ જે, કિસકે ટારે નહીં ટરતે ॥ ૧ ॥ પણુ
તુઝ શાસન જગત હેલના, જગત ઢંઢેરા બાજત હે ॥ આપ કર્મ અરૂ
જૈન ધર્મકે, ફલ પાઇયેં યો લાજત હે ॥ ૨ ॥ યો દુખ મેસેં સહ્યો
જાત નહીં, આદિનાથ જગ રખપાલા ॥ કરના કરકે રોગ નિવારન,
ગુન કીજેં જગ પ્રતિપાલા ॥ ૩ ॥ યક્ષ પ્રસન્ન હોય ફલ બીજેરાં, હાથ
તણો ફલ તવ દીનો ॥ મયણુ તવ ઉદ્ધાસ ભઈ મન, ચિંતે સખ કા-
રજ સીનો ॥ ૪ ॥ તો દિન નમણુ નીર તનુ ફરસે, કુષ્ઠ રોગ સખ
નાસત હે ॥ કામદેવ અરૂ અમર સમોવડ, નૃપ શ્રીપાલ સોહા-
વત હે ॥ ૫ ॥ યા કીરત પ્રભુ તિહારી ભૂતલ, પ્રગટ પ્રબલ હે જસ
સેરો ॥ આસો ચૈત્ર માસમેં મહિમા, દેશ દેશમેં પ્રભુ તેરો ॥ ૬ ॥
ફિર વાગડ દેશ વડોદ નગરમેં, જગપર પ્રભુકરના કિની ॥ કિતને
વરસ લગ મહીમાં મહિમા, અવિચલ ભૂતલ રિદ્ધ દીની ॥ ૭ ॥ દિ-
હ્વીપર તુરકાન ભયો તખ, પાદશાહ લરવા આયો ॥ છૂત ભૂત પથ્થ-
રકી મૂરત, જડ મુદ્ધાંસેં ઉખરાયો ॥ ૮ ॥ બહો દિનાં લગ કીઇ લ-
રાઇ, થાકો યૌં વાચા બોલે ॥ દેવ હિંદકો બડો જાગતો, યૌં બોલત
ફિર ફિર ડોલે ॥ ૯ ॥ સુનો બાત કાળ મુદ્ધાં તુમ, એક બાતસેં ત્રા-
સેંગા ॥ ગૌ બ્રાહ્મણુ પ્રતિપાલ કહાઈ, ગોવધસેં યૌં નાસેંગા ॥ ૧૦ ॥
ગો વધ કરન લગે જખ નજરેં, દેખ શકે કયૌં પ્રતિપાલા ॥ કરન
જુદ્ધજખ ભએ મહાબલ, શસ્ત્ર ઝડો ઝડ વિકરાલા ॥ ૧૧ ॥

દુહો.

॥ મહા યુદ્ધ કરનેં લગે, ધાવ ચોરાશી અંગ ॥

॥ કરી મલોખા ગાડલી, આએ ધુલેવ સુરંગ ॥ ૧ ॥

(૭૭)

લાવણી.

॥ ગામ ધુલેવે વંશ જલમેં, ગુપ્ત રહે હેં પ્રભુ ધરતી ॥ ગાય
એક કોડી બનીયનકી, આઈ વાંહાં ચરતી ચરતી ॥ ૧ ॥ સવે તિહાં
પયધારા શિરપર, સાંજ સમેં ફિર નહીં દૂઝે ॥ રીશ કરી તવ ગો-
પાલન પર, ગવા પાલ ચરચર ધૂજે ॥ ૨ ॥ દુજે દિન ગોલારે
આયો, લલો લેદ કલો બનીયનપેં ॥ શેઠ આય જળનજરેં દેખ્યો,
ચકિત ભયો હેં તનમનપેં ॥ ૩ ॥ મધ્ય રાતમેં સુપનો દીનો, ઋષભ
નાથકી મૂરત હૈ ॥ બહિર નિકાસો કરો લાપસી, ભિતર મૂરત પૂર-
તહૈ ॥ ૪ ॥ નવ દિનમેં સખ ધાવ મિલાસી, મત કાઢેતું નવ દિનમેં ॥
કિયો શેઠને હુકમ પ્રમાણેં, આયે સંઘ બહોછો દિનમે ॥ ૫ ॥ કે ઉ-
પવાસી કે વ્રતધારી, કે અલુઆણે પાઉંચલે ॥ કઈ લોકકું દુઃકર
બાધા, ક્યાં પ્રભુકો દરસ મિલે ॥ ૬ ॥ યું સખ લોકાં દરસતરસકી,
કહે લોક મૂરત કાઢો ॥ લાઓ લાઓ મહરાજકી મૂરત, સંઘ સખે
લીનો આડો ॥ ૭ ॥ જળર જસ્તપેં દિવસ સાતમેં, લાપસિ બહિર
તવકીને ॥ અંસ અંસભર વ્રણ રહા એ, સંઘ લોક દર્શન દીને ॥ ૮ ॥
ફિર સુપનેમેં દ્રવ્ય દિખાયો, સંઘે મિલ દેવલ કીનો ॥ મધ્ય બિરાજે
ઋષભ તખતપર, કલિયુગમેં ચૌં જસ લીનો ॥ ૯ ॥

દુહો.

સંવત અઢાર ત્રેસકમેં, ભાઉ સદા શિવરાય ॥

કિયો ધિંગાનો દુષ્ટનેં, ભાખું બરન બનાય ॥ ૧ ॥

મોતિદામ હંદ.

॥ સદાશિવરાય ચિતે મન એહ, હુંટે બહુધામ જમીપર જેહ ॥
ભિક્ષાં પત નાથ ધુલેવ કહાય, લખોલગ દ્રવ્ય લંડાર સુનાય ॥ ૧ ॥
જવાં અખ લૂંટણુ ગામ ધુલેવ, મહું સખ માલ જઈ તત ખેવ ॥
આયો નિજ ફ્રાજ લેઈ દલ ગાજ, તોપાં દોય સાથ લીઆ બહુ સાજ
॥ ૨ ॥ કંપુ દોય લાર લીએ શીરંગાણુ, ઉટાં ભર સાથ લીએ કોક

આણુ ॥ તવાં બહુ લોક કહે મહારાજ, નહી ઇહ કારન કૃત્ય અ-
કાજ ॥ ૩ ॥ એ, તોખહ બનલ દેવ કહાય, રહે નહીં લાજ તિહારિય
કાંય ॥ તવાં ફિર બોલે સદાશિવ ભૂપ, ગ્રહું સખ માલ અખાં ચઢી
ચૂપ ॥ ૪ ॥ ઇસ્યો કહિ આવત દુષ્ટ કરૂર, કિયો નજરાણુહ નાથ હજૂર ॥
રાખ્યો નહીં નાથ તવાં નજરાણુ, ભયો મન ચક્રિત માન ગિલાણુ ॥ ૫ ॥
તવાં મન ચિત ભંડારી બુલાય, મિઠે વચ બોલ સખે લલચાય ॥ લઈ
સંગ આય મુકામ મઝાર, કિયો તખ કૂચ લઈ સખ લાર ॥ ૬ ॥ કરે
તખ ગામ પુકાર પુકાર, ભંડારિ સખેય પુકાર પુકાર ॥ કરો અખ
બાહર નાથ દયાર, ગયો કિહાં આજ ગરીબ નિવાજ, ચઢો અખ
વાહર રાખણુ લાજ ॥ ૭ ॥

દોહા.

॥ ઊણુ સખે કોજી શેઠકો, વહાણુ તારણુ કાજ ॥ ગયે અધિષ્ઠાયક
નાથજી, ભેરૂં ગએ વહાં ગાજ ॥ ૧ ॥ સુણો અરજ પ્રથિનાથજી, સ-
હેર ધૂલેવ મઝાર ॥ કિઓ અકારજ દુષ્ટને, શીઘ્ર ચલો જન તાર ॥ ૨ ॥
આએ તુરત મહારાજજી, કરવા જન સંભાલ ॥ દો ઘોડે દોનું ચઢે,
ભેરૂં અરૂ પ્રતિપાલ ॥ ૩ ॥ ભિલ્લ કોપ આપેં કિયો, દશ દિશિ દ્રોજ
હજર ॥ માર માર ચો તરફેં, ભઈ લડાઈ ત્યાર ॥ ૪ ॥

ભૂજંગપ્રયાત છંદ.

કૂકે કૂકે કૂકે વહે કોક બાણું, સણુંણું સણુંણું તીર તરકસ બાણું ॥
ધુબાકેં ધડાકેં વહે નાલ ગોલા, જિસા કર્કસા જમ્મરા નયણુ ડોલા ॥ ૧ ॥
કિતે અંગપેં શસ્ત્રરા ધાવ લાગે, કિતે મારથેં કંપતે દૂર ભાગે ॥ કિતે
દંતપેં તરણુ લેવેં વરાકા, કિતે થરથરે ત્રાસ હોવેં નિરાકા ॥ ૨ ॥ કિતે
રસુહા ઇલહા પુકારે, કિતે દીન વ્હૈકે ખુદાપેં સંભારે ॥ કિતે નાથપેં
કેશરાં ખુન માને, કિતે નાથકુ બગતી જોત જને ॥ ૩ ॥ સદાશીવને
ધાવ લગ્ગો અટારે, પુની ભાઉ જશવંત દોનું સંહારે ॥ બડો કોપ જની
સખે દ્રોજ ભાજી, હુઈ કેશરી નાથરી જીત બાજી ॥ ૪ ॥ સદાશીવને
આખડી અટક લીનો, સવા પાંચશે રૂકમરો ખુંન દીનો ॥ ઇસો નાથ
ધૂલેવરો મર્દ ગાજી, સદા કેશરા નાથરી જીત બાજી ॥ ૫ ॥

(૭૬)

દુહો.

યા વિધ કલિયુગ જગજના, તારયા કે જિનરાજ ॥
દીપ વિજય કવિ રાજકું, મહેર કરો મહારાજ ॥ ૧ ॥

(ભોતીદામ છંદ.)

॥ તુંહિ નવ નિદ્ધ તુંહિ અડ સિદ્ધ, તુંહિ મન વંછિત વંછિત રિદ્ધ ॥
તુંહિ સરદાર તુંહિ કિરતાર, તુંહિ સરણાગત દીનદયાળ ॥ ૧ ॥ તુંહિ
ઘટકુંભ તુંહિ ગવધેન, તુંહિ સુરવૃદ્ધ તુંહિ મમસેન ॥ તુંહિ દમ્બ-
લાવત દાયક દેવ, તુંહિ વિસરામ તુંહિ વડસેવ ॥ ૨ ॥ તુંહિ મમ
પ્રાણુ આધાર જરૂર, તુંહિ મમ ઇન્છિત દાયક નૂર ॥ તુંહિ મમ ભૂપ
તુંહિ પતશાહ, તુંહિ મમ રિદ્ધ ભંડાર અગાહ ॥ ૩ ॥ તુંહિ મમ મંત્ર
તુંહિ મમ યંત્ર, તુંહિ મમ સત્ય તુંહિ મન તંત્ર ॥ તુંહિ ગછનાયક તું
હી શ્રીપૂજ્ય, તુંહિ મમ પૂજ્ય તુંહિ જગ પૂજ્ય ॥ ૪ ॥

લાવણી.

॥ નાથ ધુલેવા કીરત સુનકે, દેશ દેશ નૃપ આવત હે ॥ કેશરમે
ગરકાવ રહેયે, કેશર નાથ કહાવત હે ॥ ૧ ॥ સહેર પરગણે દેશ દે-
શાવર, ફિરે દૂહાઈ નાથનકી ॥ હિંદુ મુસલ અડ રાણા હાજર, પૂરે
ઇન્છિત સખ મનકી ॥ ૨ ॥ જલવટ થલવટ વાટ ઘાટમે, રણુ રાવલ
દુઃખ દૂર હરે ॥ ઇકચિત્ત ધ્યાને જે નિત સમરે, અખય ખજના
અભર ભરે ॥ ૩ ॥ ધિધિમપ ધિધિમપ ધમપ ધમપમપ, તાલ પખા-
વજ રાજતહે ॥ ગડગડ દૌ ગડગડ દૌ ગડગડ દૌ, ગડગડ દૌ, ઘોઘો
નોખત બાજતહે ॥ ૪ ॥ હિંદુપતિ પતશાહ ઉદેપુર, ભીમસિંહકે રા-
જનમે ॥ એહ લાવણી ખૂબ બનાઈ, સકલ સંઘકે સાગનમે ॥ ૫ ॥
સંવત અઢાર પચ્ચોત્તર વર્ષે, ફાગુણુ સુ.દે તેરસ દિવસે ॥ મંગળ કે
દિન દીપ વિજયકું, દરસન પરસન હો ઉલસે ॥ ૬ ॥

કલશ છાપ્યછંદ.

॥ સમવસરન જગ સરન, તીન લોક કલિમલ હરન ॥ ધુનિ
અરસત જલ ધરન, ભરન પોષ પાવન કરન ॥ જુગલ ધર્મ નિતિ

હરન, સખ કરમ ઓધ ધન જરાન ॥ મોહ મલ્લ અરિ દરન સુકનકા
બરન સુધ ચરન ॥ ઇંદ્રચંદ પદ જુગલ સેવન, જગત બિરદ તારન
તરન ॥ દીપ વિજય કવિરાજ બહાદુર, ઋષભ નાથ અસરન સરન ॥ ૧ ॥

પુનઃ છપ્પચઠંદ.

॥ ઋષભ નાથ મહારાજ, સખે દુઃખદારિદ્ર લંજન ॥ ઋષભ
નાથ મહારાજ, સખે ભૂપ મનરંજન ॥ ઋષભ નાથ પ્રથિનાથ, સમસ્યો
વાહર ધ્યાયે ॥ ઋષભનાથ પૃથિનાથ, મંગલ નામ ગવાયે ॥ દીપ વિ-
જય કવિરાજ બહાદુર, ખલક મુલક હાજર રહે ॥ કલિ જુગળયો
દેવતું, સુરનર સખકીરત કહે ॥ ૨ ॥

॥ ઇતિશ્રી શ્રીમંતશ્રી આતપત્ર ધારક શ્રી ત્રિલોકી પાતશાહ
મહા મહારાજધિરાજ ચક્રવર્તિ નરિંદ્ર સ્પરિંદ્ર સેવિત ચરણારવિંદ શ્રી
ઋષભ નાથજીની લાવણી સમાપ્ત ॥

અથ શ્રી નેમનાથજીની લાવણી.

॥ નેમનાથ મોરી અરજ સુનીર્ણ, મેં હું દાસી ચરણુંકી ॥ તો-
રણુ આયે ફિર મત જાઓ પિયા, તુમકું સોગન યાદવકી ॥ નેમં
॥ ૧ ॥ જન લેઇ તુમ વ્યાહન આયે, લારે સેના માધવકી ॥ છપત
કોડકુલ યાદવ આયે, એ અવસર નહીં ફિરતુંકી ॥ નેમં ॥ ૨ ॥ રથ ફિ-
રાકે ગિરિવર ધાયે, હમકું છંડી નવ ભવકી ॥ મેરે સાવરે શ્યામ સલૂને,
અબતો હું નહીં રેહેનેકી ॥ નેમં ॥ ૩ ॥ સુણુસજની મેં તોકું કહુંધું,
દેખું શોભા ગિરિવરકી ॥ નેમ શ્યામકું દેખીઆણુંદ, તતક્ષણુ પાયે
પડનેકી ॥ નેમં ॥ ૪ ॥ રાણુલ સુંદરી તિહાંથી નીકસી, જાઇ ચઢી દૂકે-
સરકી ॥ માત પિતા બંધવ સહુ છાંડી, જાશું સંગે જાદવકી ॥ નેમં ॥ ૫ ॥
હાથ જોરકે વીનવે રાણુલ, વાત સુણો પીઉ મુઝ ધરકી ॥ હમકું
છાંડ ચલે નિરધારી, અબહું પ્રીતમ સરણુંકી ॥ નેમં ॥ ૬ ॥ નેમ
કહે તું સુણુ હો રાણુલ, વિષયા રસ છે વિષ સરખી ॥ એ સંસાર
અસાર નિરંતર, કર કરની એક તરતુંકી ॥ નેમં ॥ ૭ ॥ પીઉજી
પાસે સંયમ લીનો, જિનસે કારજ સરતુંકી ॥ તપસ્થા કરિને ઉત્તમ

કરણી, એ ભવપાર ઉતરતુંકી ॥ નેમ૦ ॥ ૮ ॥ પીઉજ પહેલાં રાબુલ
નારી, પહોતાં છે પરમા પદકી ॥ કેવલ પાયે નેમ સિદ્ધાએ, એહી
શોભા હે જિનકી ॥ નેમ૦ ॥ ૯ ॥ ચતુર કુશલ તો કહત લાવની,
જિનસે કારજ સરતુંકી ॥ અરિહંત ધ્યાન ધરે દિલમાંહે, ફિર પ્રેરા
નહિ ફિરતુંકી ॥ નેમ૦ ॥ ૧૦ ॥ ઇતિ શ્રી નેમનાથજીની લાવણી.

અથ શ્રીપારસનાથની લાવણી.

॥ તેના ગાવત રંગ ચંગશું, જ્ઞાન ધ્યાનમે ખૂબ ખડા ॥ ત્રીન લો-
કમે સમ્યા સાહેબ, પારસ નાથ અવતાર ખડા ॥ ૧ ॥ સહુસે દિલ
લગા નિશાની, ઊપરહેનિગા બાની ॥ અંગલી ગત જલ ભર્યા જૈસા,
ભરોસા પિંડકા એસા ॥ ૨ ॥ ઔરત ઔર મેહેલ ક્યા કરનાં, છોડ
કર એક દિન ચલનાં ॥ તેરા નહિ કોઈ કીસી બાતે, ચલેગા એકલા
રાતે ॥ ૩ ॥ હમ યાદ કરે અડંગ પ્રભુસે, ને મિલે ગૌતમહી
હમસે ॥ સૈયું યો રોજ દીલ બેઠો, સદા શુભ વીર ધરે બેઠો ॥ ૪ ॥
અરે જિનરાજ મેરા સમ્યા, તેરે બિન સખી કામ કમ્યા ॥ ભજ જન
તુંહિ અરિહંત ભગવંત સાધુ સંત સંત, ચૈથા ઘટમે ખેલતા પરમા-
તમા ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપારસનાથ લાવણી.

॥ પારસનાથ વિખ્યાત જગતમે, જિનશાસનમે, જયકારી ॥
જસ ગુણ મહિમા અપર પાર હે, ધ્યાન ધરે સુર નર નારી ॥ એ
આંકણી ॥ નાથ નિરંજન ભવદુઃખ ભંજન, તત્ત્વજ્ઞાનકે દરિયા હે ॥
જ્યોતિસ્વરૂપી જગદાનંદન, જગ જસ કીરતિ વરિયા હે ॥ પા૦ ॥ ૧ ॥
નગર બનારસી વરતે જગમે, અશ્વસેન નૃપ અધિકારી ॥ વામા કૂખે કુલ
અબુવાલણ, પ્રગટ્યા પારસ પટધારી ॥ પા૦ ॥ ૨ ॥ નરકનિગોદ ભયા
અબુવાલા, આસન કંપ્યા સુરપતિકા ॥ છપન દિગ્કુમરી કરવા
આઈ, જનમ મહોત્સવ જગપતિકા ॥ પા૦ ॥ ૩ ॥ ચોસક સુરપતિ
પ્રણુમી પ્રહુને, મેરૂ ગિરિ લઈ નવરાવે ॥ કરી મહોત્સવ માતા પાસે,

મૂકી સરગે સુર જાવે ॥ પા૦ ॥ ૪ ॥ અનુક્રમે જોખન પાયા જિનજી,
 વિષયારસમે વરણાવે ॥ માત પિતા કરિ હરખે મહોચ્છવ, રાણી
 પ્રભાવતિ પરણાવે ॥ પા૦ ॥ ૫ ॥ અદ્ભુત રૂપ અનૂપમ જોડી, દંપતિ
 વિલસે સુખ સારા ॥ મેહેલ મનોહર મનકી મોજાં, પ્રેમ પુરાતન
 ધરી ખ્યાસ ॥ પા૦ ॥ ૬ ॥ એક દિન ગોખે રમતાં રસ ભર, સારી
 પાસા સુખકારી ॥ લોક કુલાહલ કૌતુક કરતાં, જાતાં દેખી નર નારી ॥
 ॥ પા૦ ॥ ૭ ॥ પાસકુમર તખ પૂછત પ્રેમે, કહાં ચલત હે જન સારે ॥
 લોક કહે એક આએ તાપસ, કઠોરકે હે ખમનારે ॥ પા૦ ॥ ૮ ॥ ખલક
 ચલે દુનિયાં દરસનકું, લેઇપૂજકી પતરાલી ॥ મિષ્ટાન્નાદિક મોદક મેવા,
 ખાન પાનકું ઘૂતસાલી ॥ પા૦ ॥ ૯ ॥ સુનકે પાસ કુમર પણ જોવા,
 આવે આશ્રમ કાનનમે ॥ દીઠા જોગી તપહી તપતા, તમક તેજસે
 તાનનમે ॥ પા૦ ॥ ૧૦ ॥ પંચકુંડ પાવક પર જલતા, અધખીચ બેઠા
 આસનસે ॥ ભિક્ષુ લુજ કરી મૂઢી જપમાલા, ધ્યાન ધરંતા નાસનસે
 ॥ પા૦ ॥ ૧૧ ॥ ભૂયે લૂંટી જહારો લેઇ, દગમુદ્રિત કરી દુનિયાસે ॥
 લાલ સિદ્ધર લપેટા ભાલે, અંગત્રિભૂતિ ભુંસિયાસે ॥ પા૦ ॥ ૧૨ ॥
 નાગ જલંતા દેખી દયાલા, અવધિજ્ઞાન ધરી માનનસે ॥ કહે જોગીકું
 કયા તન જાલે, જીવ દયા ખિન જાનનસે ॥ પા૦ ॥ ૧૩ ॥ તખ જોગી
 કહે સુણો નૃપનંદન, મત છેડો તુમ મુનિયનકો ॥ ગજ ઘોડા રથ
 ખેલ ખેલાઓ, જાઓ ડરાવો દુનિયનકો ॥ પા૦ ॥ ૧૪ ॥ હમ જોગી
 અવધૂત એકિલા, વનવાસી વિચરંદા હે ॥ ગુરૂકે જ્ઞાન સહી ઘટ ભીં-
 તર, જોગી જિહાં શંકરંદા હે ॥ પા૦ ॥ ૧૫ ॥ કોન ગુરૂ તુઝ ભેખ
 ધરાયા, નવિ આલખાયા ધરમનકું ॥ દીક્ષા ભરમ ભરાયા તુઝકું, કાયા
 કષ્ટજ કરનનકું ॥ પા૦ ॥ ૧૬ ॥ હમ ગુરૂ ધરમ પિછાના એસે, માયા
 મમતા નવિ ધરતા ॥ કંચન કામિની સંગ ન કરતા, અવિનાશીપદ
 અનુસરતા ॥ પા૦ ॥ ૧૭ ॥ કાષ્ટચિતાસે નાગ નિકાલા, કાન સુનાયા
 નવ પદકું ॥ પ્રભુદરસે પરમેષ્ઠીધ્યાને, લઇ અવતાર અસુર ઈંદકું ॥
 ॥ પા૦ ॥ ૧૮ ॥ પાસકુમરકી થઈ પરશંસા, કમકુ લજાણા લોકનમે ॥

દેવ ધરંતો પાસપ્રભુ પર, રહેતો અહોનિશ શોકનમેં ॥ ૫૦ ॥ ૧૯ ॥
 કષ્ટ ક્રિયા અજ્ઞાન કરીને, દેવ થયો ધન ગરજનકો ॥ અવધિ પ્રયુજી
 વેર સુભાવેં, પૂરવ પારસ તર્જનકો ॥ ૫૦ ॥ ૨૦ ॥ નિજ ઘેર આવી
 નાથ નિહાલે, ચીતર રાજીલ નેમીને ॥ સુખ સંસાર તજી તન મ-
 નથી, વરસી દાનેં વ્રત લીને ॥ ૫૦ ॥ ૨૧ ॥ તપ જપ સંજમ સ-
 મતા સંગે, રહેતા અહનિશ ધ્યાનનમેં ॥ વડતલેં ઊભા કાઉરસંગે,
 તવ ઝડ લાગી તાલનમેં ॥ ૫૦ ॥ ૨૨ ॥ જિન નાસા લગેં નીર ભ-
 રાણી, તોભી ન ચલિયા ધ્યાનનસેં ॥ આસન કંપિત દેખત અપનાં,
 ધરણીધર જીવે જ્ઞાનનસેં ॥ ૫૦ ॥ ૨૩ ॥ દમતા દેખી અપના સાહેબ,
 કમઠાસુર મદ હારણકું ॥ ધરણીધર પદમાવતી આવે, શ્રીજિન કષ્ટ-
 નિવારણકું ॥ ૫૦ ॥ ૨૪ ॥ સહસ્રકૃણા શિરછત્ર બનાવી, ધરણીધર
 રહે કર જોડી ॥ પદમાવતીકું લહિ શિર સાહી, કમઠ હકાર્યો જઈ દોડી
 ॥ ૫૦ ॥ ૨૫ ॥ હુંદુભિનાદ બજયા દેવેં, રંગ રાગ ગુણ ઉચ્ચરંતા ॥
 ધરણીધર પદમાવતી નાચે, ઠમકે પાયલ પગ ધરતા ॥ ૫૦ ॥ ૨૬ ॥
 ઝાંઝર ઝણકે નેકુર રણકે, ધમકે ધુધરી પાયનમેં ॥ ધુમરિ દેતા લૂં-
 છણુ લેતા, તતથઈ તાન મચાવનમેં ॥ ૫૦ ॥ ૨૭ ॥ નવનવિભાંતે
 નચતી નાટક, લલિ લાલિ નાક નમાવત હે ॥ અષ્ટકરમ દલ દૂર હ-
 ઠાવી. શક્તધ્યાન પ્રભુ ધ્યાવત હે ॥ ૫૦ ॥ ૨૮ ॥ નાથકે ચરણે સીસ
 નનાવી, અમર ગયા નિજ આવાસેં ॥ પ્રગટ્યા કેવલજ્ઞાન પ્રભુકું,
 પહોતા શિવપુર સહવાસેં ॥ ૫૦ ॥ ૨૯ ॥ જ્ઞાન ધ્યાનસેં ગોઠ મચાવો,
 રંગ મચાવો અનુભવકો ॥ જિનગુણ ગાવો ભાવના ભાવો, તાપ
 સમાવો ભવ દવકો ॥ ૫૦ ॥ ૩૦ ॥ અધિક માસ ઓગણીસેં એકે,
 આવણુમાસેં સુધિ શાલી ॥ રંગવિજય રહી રાજનગરમેં, કહી લાવની
 લટકાલી ॥ ૫૦ ॥ ૩૧ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપારસનાથની લાવણી.

॥ પ્રભુ પારસ ભજલે ભાઈ, ગ્યાન ધ્યાન સંયમ સમકિતસેં,
 મુધરે કમાઈ ॥ મેલ મન અંતરકી આંડી, કરમ ભિદ્ય ચેતનકું પડી

જખ, નિગોદકી ઘાંડી ॥ ત્રુટક ॥ મહાદુઃખ પાયા, મહારાજ મહા-
 દુઃખ પાયા, જિનવર મુખસે નહિ ગાયા, નહિ તિલભર શાતા
 પાઇ ॥ શાં ॥ ૧ ॥ તન ધન જોખન નહિ આપનાં, કુર્કુખ કળીલા
 મેડી મંદિર, રજનીકા મુપનાં ॥ ત્રૂં ॥ સખી ખિરલાવે ॥ મહાં ॥
 સંપત સંગત નહિ આવે, ફિર ચેતન મન પસ્તાવે, ધરમ નિજ
 કર લે મુખદાઇ ॥ શાં ॥ ૨ ॥ ભરમ અંતરગતમે લાગો, વિષય
 હેત કુમતિસે વિષય રસ, ચાખણુકું લાગો ॥ ત્રૂં ॥ પાપસંગ ચાલે
 ॥ મહાં ॥ ચેતનકું નરકમેં ડાલે, જિન મારગકું નહિ ચાલે, જપો
 જિનવરકું લય લાઇ ॥ શાં ॥ ૩ ॥ મેરા પાપ ભવોભવકા કાપો,
 મુગતીદાન અમર સુર પદવી, સેવકકું આપો ॥ ત્રૂં ॥ વીનતિ માનો
 ॥ મહાં ॥ અરદાસ હૃદયામાં આનો, મુજકું અપનો કર જાનો, દેવ
 દીઠા જિનવર નાઈ ॥ શાં ॥ ૪ ॥ અરજ આપકો સેવક કરતા, ભ-
 વજલમાંહિ પાર જિતારો, મેં નિગોદસેં ડરતા ॥ ત્રૂં ॥ શ્રીજિનવાણી
 ॥ મહાં ॥ અમૃતસું અધિકી જાણી, જિનદાસ હૃદયામાં આણી, કીર્તિ
 જિનવરકી મેં ગાઇ ॥ શાં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વનાથ લાવણી.

॥ પ્રભુપાસ જિહુંદા, દરસન દેખી આહુંદા, મુખ પૂનમકા
 ચંદા, સાસ કમલકી મુગંધે ॥ નિર્મલ કાંતિ અતિરૂપાલી, સખ
 કહેતે ભગવાને ॥ એ આંકણી ॥ બાલપણુકે મ્યાને, પ્રભુ હે બ-
 હોત સિયાને, ચલે કમકા પૂજને, હુવે ઘોડે પર સ્વારે ॥ આણુ
 બાણુ સખ ચલે સિપાઇ, ગમરૂંદા ચોપદારે ॥ દેશી ફેંકતી ॥ નગરી
 વાણુરસી હે ગામ રે, જિહાં તાપસકા એક ધામ રે, કરતા અગનાની
 કામ રે, પાડે બાંધ્યા જાનને જાંચે, શીસ ગયા ફિર નીચે, નહિ દયા
 ધરમ રૂચે, જાને ધિખાઇતી તો અગને ॥ કરણાવંત કૃપાકે
 સાગર, આએ બાત દેખને ॥ પ્રં ॥ ૧ ॥ જિસકો કહેતે ભગવાન,
 મુણુ તાપસ અજાણુ, તું તો હે અગનાન, નહિ ખટકાયકી તો ખ-

બરે, નાગ તો એકીલા જલતા, કાષ્ઠકે અંદરે ॥ પ્રભુ નિકાલ
 બાહાર, સખ દેખે નર નાર, સેવક દીયે નવકાર, ધરણીધર પદવી
 પાયા ॥ દેશી ફેંકતી ॥ હુયે ધરણીધર બડવંતી રે, નાગરાયકી હો
 ગઈ ગતિ રે, અગિલે ભવકી ખાત હુઈ છતી રે ॥ પ્રભુ ક્રિયા ઉપ-
 ગાર, દિયા મંત્ર નવકાર, તુમ હો જગત આધાર, એસી સ્તુતિ કા-
 રણું ॥ ધરણુરાય પાર્શ્વનાથ સાસત માને ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ પ્રભુ
 પારસ સ્વામી, હુવે મુગતિકે કામી, સુખ સંસાર વામી, ચારિત્ર અં-
 ગીકાર કીયા ॥ મસાણુ ભૂમિકે મ્યાને જાકર, કાઉસગ અપને
 લીયા ॥ કમઠકી હુઈ પુરી, મરિ હુવા મેઘમાલી દુરી, જિને ખાત
 બિચારી મેરા, દાવ તો આજે આયા ॥ દેશી ફેંકતી ॥ વેરભાવ
 આવ્યા દિલમગને રે, ખુબ ઘટા ચડાવી ગગને રે, વરસાદ પાણી
 પવને રે, જ્યાં થે પારસ ભગવાન, પ્રભુ ચુકતા નહિ ધ્યાન,
 પાણી ચઢાય પહેલી ચઢાઈ ધૂલ, ધરણીધર રાય હિ દૂર, ઉનકે કંપતો
 આસને ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ પદમાવતી ધરણીધર, રૂપ મહાલક્ષ્મી
 કરકર, બેઠાયા ખંધપર, એતો પાસપ્રભુ કિરતારે ॥ સહસ્ર
 ફણીકા નાગ હોકર, છત્ર ક્રિયા શિરપરે ॥ મેઘમાલિ મસ્તાન,
 ક્યું કરતા તોફાન, જુદ્ધ કરતા અસમાન, આજ લેવી તેરી ખબરે ॥
 મૂઠમતિ મહાપાપી તું તો, ક્યું જિતરેગા ભવપાર ॥ દેશી ફેંકતી ॥
 પ્રભુ પાયે લગાયા મેઘમાલી રે, બહોત તકસીર હુઈ હમારી રે,
 જઈ ચરણુકમલ બલહારી રે, હોય જયવંતા જયકારી રે ॥ જગ-
 તારક જિન દેવા, કરે ચોસક ઇંદર સેવા, તુમ નામેં નવનિધ મેવા,
 ભવોભવહૈ તોરે શરણું ॥ અષ્ટકરમ ચકચૂર લગે, ભવસાગરમેં
 તરનેં ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥ ત્રેવીશમે જિનરાયા, એક શો વરસનું આયા,
 શિવનગરીકું સિધાયા ॥ જનમમરણુ ભય ટાલી એ તો, અવ્યા-
 બાધ સુખ પાયા ॥ મેં તો પ્રભુમું પ્રભુ પાસ, ભવોભવ તારો દાસ,
 પૂરો મનકી આશ, મેંને ગુણુ તમારા ગાયા ॥ આવાગમન મિટ
 બધ, એસી કિરપા કરો જિનરાયા ॥ દેશી ફેંકતી ॥ તુમ સાચા

સાહેબ મેરા રે, મિટિયા ચોરાશી ફેરા રે, મેં સેવક ભવોભવ તેરા રે,
 દેખાઓ મુગતિકા ડેરા રે, સદગુર દિયે જ્ઞાન, છૂટે શબ્દોકે બાન,
 ગાળે શાસ્ત્ર પ્રમાણ, કલ સકલ સખદો દિયે માને જી, એકેક શ-
 બદેં તિન તિન કડિયાં, કોઇ વિરલા પીછાને જી ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ જીવજીપદેશ લાવણી.

॥ સત્ય ધરમકું છોડ અધર્મે, પડનાં ના ચઇએ ॥ તીર્થ છો-
 ડકે ઓર ડુંગરપર, ચડનાં ના ચઇએ ॥ સત્ત ગુરકું છોડ કુગુરકું
 સેવનાં ના ચઇએ ॥ કલ્પવૃક્ષકું છોડ લિંબ ફલ, ખાનાં ના ચઇએ ॥
 જિનમંદિરકું છોડ, ગુણિકા ધર જાનાં ના ચઇએ ॥ શીયલ વ્રતકું છોડ
 તરિયાકું, ચડનાં ના ચઇએ ॥ તી૦ ॥ ૧ ॥ દયા ધરમકું છોડ હિંસાકું,
 કરનાં ના ચઇએ ॥ સુમતિ તજકે ચાર કષાયકું, ધરનાં ના ચઇએ ॥
 ગુરુગમ સત્ત્યા મિલા નીચકી સંગત, કરનાં ના ચઇએ ॥ ગંગાજ-
 લકું છોડ ક્ષારજલ, ન્હાનાં ના ચઇએ ॥ જિન આગમકું છોડ વિ-
 કથામે, પડનાં ના ચઇએ ॥ તી૦ ॥ ૨ ॥ વચન શુદ્ધ પ્રકાશ કીસીકું
 ગાલી, દેનાં ના ચઇએ ॥ સુકૃત તજકે કીસીકા અદત્ત, લેનાં ના ચ-
 ઇએ ॥ અવગુણ પારકા કહી મરમકા બચન, કહેનાં ના ચઇએ ॥ નગર
 છોડ કે વાસ ઉજડમે, રહેનાં ના ચઇએ ॥ બુરી ભલી સુણિ ખાત
 કીસીસે નાહક, લડનાં ના ચઇએ ॥ તી૦ ॥ ૩ ॥ મારમાર મન માર
 ઓર પ્રાણીકું, મારનાં ના ચઇએ ॥ વ્રત છોડકે પંચ ઇન્દ્રિયકું, પા-
 લનાં ના ચઇએ ॥ પરસંપતકું દેખ અપણા જીવ, બાલનાં ના ચ-
 ઇએ ॥ ચતુર હો કે રતન કૂવેમે, ડારનાં ના ચઇએ ॥ દીપચંદ્ર યું
 કહે કિસિ મૂરખસે, ચડનાં ના ચઇએ ॥ તી૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

નેમનાથની લાવણી.

॥ મેરો વાલમ બનમેં ગયો, રીમા મેરો વાલમ બનમેં ગયો ॥
 મેરો કંથ હાથ નવિ રહ્યો ॥ રીમા મેરો ॥ એ આંકણી ॥ મેહેલ
 મલપતી અવર નારિકો, રતિ ન માન્યો કહ્યો ॥ આતમકો નિજ

કારજ કરતાં, પંથ મુગતીસે લલ્લો ॥ રીમા૦ ॥ ૧ ॥ મોહજલકો કંદ
કાદ કર, જ્ઞાનાંઘી માંહે થયો ॥ નરક નિગોદકો મહેલ સાસતો,
સો તો સધલો દૂર થયો ॥ રીમા૦ ॥ ૨ ॥ બાવીસ પરિસહકો દુઃખ-
ભારી, જો નિજ તન પરખિયો ॥ અષ્ટ કરમકું નખલાં કીજે, અ-
જ્ઞાન થૂ થૂ ભયો ॥ રીમા૦ ॥ ૩ ॥ કરમ નિજ કુંડુખ કંદ બાલા, કેવલ
પ્રગટાયો ॥ વિષય વિપત્તિકે સાગર માંહે, જિનદાસ ભરમાયો
॥ રીમા૦ ॥ ૪ ॥

અથ હવઉપદેશ લાવણી.

॥ નિર્ધનકા ધનવાન હુવા તખ, દાનપુણ્ય કરનાં ચઘ્યે ॥
આવક હો કે હો ભવિપ્રાણી, દ્વાદશ વ્રત ધરનાં ચઘ્યે ॥ મનુષ્યા-
જનમ મિલ ગયા તેરે તાંઈ, દયા ધરમ કરનાં ચઘ્યે ॥ ત્રીન રત-
નકું ઓર સમકિતકું, શુદ્ધસમકિત માન્યા ચઘ્યે ॥ બડી ફજરમે
કુમતિ તજકે, જિનમંદિર જનાં ચઘ્યે ॥ વિષફલ તજકે અમૃત
ફલકો, ચતુરા તુમ ખાનાં ચઘ્યે ॥ સાત વ્રસનકું છોડ નીમ દસ,
નિત્ય કરનાં ચઘ્યે ॥ શ્રાવ૦ ॥ ૧ ॥ ઉત્તમ કુલકી તરિયા હો કે
પાતિ વ્રત રખનાં ચઘ્યે ॥ પંડિત હુઈ ભવિપ્રાણિ મિજલસમે, ભ-
ખનાં ના ચઘ્યે ॥ ઊપશમ ઉગ્યાં વૃક્ષ જિનોકા, અમૃતફલ ખાનાં
ચઘ્યે ॥ સુકૃત કરણી કરો સખી તુમ, અકૃતસે ડરનાં ચઘ્યે ॥
શ્રા૦ ॥ ૨ ॥ સીસ મુંડાકર ચેલા હુવા તખ, સુગુર ખચન માન્યા
ચઘ્યે ॥ ભોજન હો કે હો ભવિ પ્રાણી, અભક્ષ ખાનાં નહિ ચ-
ઘ્યે ॥ જિનશાસનકા ભેખ લિયા તખ, આચારસે ચલનાં ચઘ્યે ॥
કામ ક્રોધ માયા લોભ ઊનકું, દૂર તજનાં ચઘ્યે ॥ શ્રા૦ ॥ ૩ ॥ જ્યાં
જ્યાં તીરથ હે જિનવરકા, ત્યાં સખકું ચલનાં ચઘ્યે ॥ કાયાશક્તિ
હો ભવિપ્રાણી, તુમકું વ્રત કરનાં ચઘ્યે ॥ વાર વાર નરભવ નહિ
મિલતા, એ યાદ રખનાં ચઘ્યે ॥ સત્તગુરૂકી શી સુનકે ખિજ
મત, મેં રહેનાં ચઘ્યે ॥ દીપચંદ કર જોડી કહે મેરી શીખ, રહે ધ-
રનાં ચઘ્યે ॥ શ્રા૦ ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

નેમનાથની લાવણી.

॥ મેરા હઠ મત કર રે જનની, મેં જાણીંગી ગિરનાર, દીક્ષા લેણીંગી ભવતરણી ॥ એ આંકણી ॥ છપન કોટિ કુલ જલદ વાણે, ખૂબ ખરાત બની ॥ તોરણથી રથ શ્રેર ચલા જદ, પશુઅન અચન સુણી ॥ મેં ॥ ૧ ॥ સંગ સમુદ્રવિજય બલભદ્ર, મુરારિ કે સજની ॥ જઈ મનાવો નેમનાથકું, આ છબિ કોણુ બની ॥ મેં ॥ ૨ ॥ માત પિતાદિક સરવે કુટુંબી, ક્ષમા કરો સજની ॥ હમ રેહેનેકી નાંહિ ભલી હે, કંઈ શ્યામ મિલની ॥ મેં ॥ ૩ ॥ અવધિ ધરી કે ઇંદર આણે, પુરૂષાકાર ધરી ॥ કિસવિધ પર કહું રાજમતી મિલે, ત્રિ-ભુવન નાથ ધની ॥ મેં ॥ ૪ ॥ રાજમતી મન સુમતિ લે કર, પિયુશું પ્રીત ધરી ॥ ચાપનમા દિન પતિસેં પેહેલી, ભાવશું શિવમંદિર સંચરી ॥ મેં ॥ ૫ ॥

અથ બિભીષણે રાવણને સીતા પાછી આપવા-
માટે કરેલા ઊપદેશની લાવણી.

॥ કહે બિભીષણ સુણુ ભાઈ રાવણ, અરજ કંઈ છું હિતકારી ॥ ત્રીન ખંડકો નાથ કહીજે, પાછી આપો પરનારી ॥ એ આંકણી ॥ રાજ જનકની પુત્રી કહીજે, મિથિલા નગરી અધિકારી ॥ ભામંડ-લકી બેહિન કહીજે, વિદ્યાધરમેં સિરદારી ॥ તીં ॥ ૧ ॥ રામચંદ્રજીએ ધનુષ્ય ચડાયા, સીતા કીધી ધરનારી ॥ વિદ્યાધરકું જોર દિખાયા, જળ સીતાકી છોડ લારી ॥ તીં ॥ ૨ ॥ રામચંદ્રકા છોટા ભાઈ, કોટી શિલાને ઊઠાવી ॥ સીતાના તે દેવર કહીએ, લક્ષ્મણુ નામ જે કહેવાવી ॥ તીં ॥ ૩ ॥ તે ધરની છે એહ સુંદરી, સતીયો માંહે સિરદારી ॥ આર પુરૂષકું નહિ આદરે, જો હોય ઇંદર અવતારી ॥ તીં ॥ ૪ ॥ સુપનામાં નહિ વંછે સુંદર, કીસી ગિણતમેં સખી તેરી ॥ તું તો રાજ અન્નનો કીડો, છોડ દીયો જાનકી નારી ॥ તીં ॥ ૫ ॥ જો તું ઇનકો સંગ ન છંડે, આંખ મીચ કર અંધકારી ॥ કામ શુદ્ધિકોં

ઠયોંકર સૂજે, શેજ દલ હુવા તૈયારી ॥ તીં ॥ ૬ ॥ રામચંદ્ર સુગ્રીવ
 નમાયે, વિદ્યાધરકો શિરદારી ॥ વિદ્યાધરદલ સહુ જગાયા, રામચંદ્ર
 હુવા તૈયારી ॥ તીં ॥ ૭ ॥ કહે માન મેલ દે સીતા, નીકલ લંકા લે
 ઘેરી ॥ ધણુ સુભટ તુજ હારયાજસેં, કરશે તે લંકા ઢેરી ॥ તીં ॥ ૮ ॥
 તોરા જોરા કાંહી ન ચાલે, પરતરીયા કીધી ચારી ॥ સુપુરસાકોં પડે
 પાધરી, અરજ લીયો હાઇડે ઘેરી ॥ તીં ॥ ૯ ॥ તું જાણે હું ધણુ
 જોરાવર, તીન ખંડકા સિરદારે ॥ સીતા પાછી નહિ મેલે તો, રામ-
 ચંદ્રજી નહી હારે ॥ તીં ॥ ૧૦ ॥ એ નારીનો સંગ કરે તો, હોશે
 ધણી ખરાખી ॥ દુનિયામેં ફજેતી હોવે, નરભવ જનમંતર હારી ॥
 ॥ તીં ॥ ૧૧ ॥ એહ મંદિર ને એહ માલીયાં, સહસ ખત્રીશે તુજ નારી ॥
 એક સીતાને કારણુ ભાઇ, હોવે નરકકા અધિકારી ॥ તીં ॥ ૧૨ ॥
 કહું માન મેલી દે સીતા, તો કરશું સેવા તારી ॥ નહિ તો જીનીને
 અમેં જશું, રામચંદ્ર શરણુધારી ॥ તીં ॥ ૧૩ ॥ રીશ કરી તવ બાલ્યો
 રાવણુ, કિસી ગણુતિ રાખું તારી ॥ સીતાને પાછી નહિ મેલું, કરશું
 મારી પટનારી ॥ તીં ॥ ૧૪ ॥ ખીખીપણુ જીનીને ચાલ્યો, તીસ અ-
 ક્ષોહિણી લઇ સારી ॥ રામચંદ્ર કહે આવો લંકેસર, આદર માન દિયો
 ભારી ॥ તીં ॥ ૧૫ ॥ હીતશીખ નહી માની દુષ્ટે, નરક મેળ પો-
 હોંચ્યો જાઈ ॥ કહે જિનદાસ સમજ જા ચેતન, સુગુરવચન ચિત્ત
 સુખદાઈ ॥ તીં ॥ ૧૬ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીપાર્શ્વજિન લાવણી.

॥ સુણીયો રે સુણીયો સુગુણુ તમેં, જો ચાહો ભવજલ તરનાં ॥
 પરિણુતિ સમયેં વિષ ફલ સરિખે, સકલ વિષય સુખ પરિહરનાં ॥ ૧ ॥
 એ આંકણી ॥ જગદાનંદન પાપ નિકંદન, જગવંદન જિનકે ચરણા ॥
 એસે પ્રભુ પારસ જિનવરકે નિત, નિજ ચિત્તમેં સમરન ધરનાં ॥
 સું ॥ ૨ ॥ ઇંદ્ર ચંદ્ર નાગેંદ્ર સુરાસુર, નિત કરતે જસુ ગુણુ વરના ॥
 નાગનાગિણી જુગલ તાર કર, જાએ કમઠકા મદ હરણા ॥ સું ॥ ૩ ॥
 ગુણુગંભિરતાએ જિન જાંત્યો, ચરણુ જલધિ સ્વયંભૂરમણી ॥ ધીરજ

ગુણુતેં જિત લીયો પ્રભુ, સહુ નીર ધરણીધરના ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥ સજલ
 જલદ ગરજત સમ મધુરા, જિનવાણી જગમત હરનાં ॥ પ્રભુકે વચન
 સિંધુતેં પ્રગટી, નિરૂપમ અમૃત રસ ઝરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૫ ॥ ભવિજન
 સકલ મોહ અતિ હરખિત, નિસુણિ ભયે સખમદ સરનાં ॥ કરણ
 પાત્ર કરી પાન કરનતેં, દુઃખીયેં હૈ ભવ વન ફિરનાં ॥ તી૦ ॥ ૬ ॥
 એસે નિજપદ સફલ કરણુતેં, કરીઅેં કરમકી નિરઝરના ॥ તિનસેં
 જિનવર તુરત લહે હે, અનુપમ શિવરમણી વરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૭ ॥
 અતિવિશાલ ભવ સિંધુ તરણુકો, ભઅે શ્યામ તરણી વરનાં ॥ તીન
 જમત જિન શિરપર શિરપેં, જિનકી આણા ગુણુ વરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૮ ॥
 જગત બંધુ જગવચ્છલ સુણિયેં, અરજ એહ મેરી અવધરનાં ॥
 અહિત નિવારક કરણા ધારક, સુનજર કરિકરિઅે કરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૯ ॥
 દુરિત નિવારણુ મંગલકારણુ, તુમ હો પ્રભુ અશરણુ શરણા ॥ તુમ
 પ્રભુ અરણુ શરણુ શિવચંદકે, હોભે પ્રતિદિન સુખ કરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રીગોડી પાર્શ્વનાથ લાવણી.

॥ સુણો સયણા એસે સાંઘ સલૂણા, ધડિધડિ મેરે દિલ આવે ॥
 લાખ સોવનમેં દેઊં હબૂરા, ગોડિ પાસ કોઈ દિખલાવે ॥ એ આં-
 કણી ॥ અરણુ શરણુ હે તરણુ ભવિકકું, કરણુ ઠરણુ હે શિવસુખકો ॥
 હરણુ વિધન ધન પવન ભરણુ હે, ધરણુ રૂપ હે શ્રીવૃખકો ॥ જગ-
 દાનંદ વિલોકત અમુના, જનક તેજકું હઠાવે ॥ લાખ સોવનમેં દેઊં
 હબૂરા, ગોડી પાસ કોઈ દિખલાવે ॥ ૧ ॥ કાશી બનારસ ચંગ સુરંગી,
 અશ્વસેન અંખા વામા ॥ ભેખનભેર ગોરસેં ભોગી, કુંવર હૈ પારસ-
 નામા ॥ આપહિ સોખે ગોંખમેં એઠે, પાતર લોકકું નચાવે ॥ લાખ૦ ॥
 ગોડિ૦ ॥ ૨ ॥ નવ નવ ભારી વેશ સમારી, ભતે જિન જનને
 દેખી ॥ જિનેં બોલાયા કહે દરિદ્રી, બંબણુ સુખી દુનિયાં દેખી ॥
 કમઠ નામ તાપસ ભયે તુમ વન, પંચાગ્નિ તનુ તપાવે ॥ લાખ૦ ॥
 ગો૦ ॥ ૩ ॥ ભીનકું નમત પૂજત જન સુખસેં, ભતે યું પ્રભુજીસુ-
 ણીને ॥ બલ હલકારી ભઇ અસવારી, દેખન જિન આયા મુનિને ॥

બડે લકડાં નાગહિ જલતા, દેખી કમઠકું બોલાવે ॥ લાખ૦ ॥ ગો૦ ॥ ૪ ॥
 સુણુહો તપસી ક્યા તુમ જપસી, જીવદયા ખિન ફલ નાવે ॥ કોધી
 કમઠ કહે અથ ખેલાઓ, ધરમ બાત તુમ કયું આવે ॥ સાંઈ હુકમ
 સેવક જન તામે, હેલા મુનિફલિ નિકસાવે ॥ લા૦ ॥ ગો૦ ॥ ૫ ॥
 નાગ સુણુત હે સેવક મુખસે, સાંઈ દિલાયા નવકારા ॥ કોધી કમઠ
 હુવો મેઘમાલી, ધરણુદ્ર લહી અવતારા ॥ વરસી દાન વરસી લઈ દીક્ષા,
 ધ્યાન લહેર કાઉસગ્ગ ઠાવે ॥ લા૦ ॥ ગો૦ ॥ ૬ ॥ સાંઈ સુરાધમ
 નાથુ નિહાલી, વિકૂર્વે અંધકાર ઘટા ॥ પરભંજન ભંજન ગિરિ ત-
 રૂઆ, ગીરદ બહોત બની વિકટા ॥ ઉતકટ કટક ગગન ગરજનસે,
 ટહુક ટહુક શિખી ટહુકાવે ॥ લા૦ ॥ ગો૦ ॥ ૭ ॥ દાવઝાલ ઝખકે
 વીજલીયાં, વાદલિયાં જલથુંદ છટે ॥ સાંઈકે શિર મૂશત ધારા,
 જયું વરસાવે મેઘ ઘટે ॥ ધ્યાન અચલ પ્રભુ ચંડ પવનસે, મેરૂ કહો
 કુથુ કંપાવે ॥ લાખ૦ ॥ ગો૦ ॥ ૮ ॥ ધરણુરાય પદમાવતી આવે, જખ
 નાસાએ જલ જાવે ॥ ઉપસર્ગ ટાલો દેવ હકારે, પારસ શરણુ ચરણુ
 આવે ॥ નાટક દેખત ધરણુરાયકો, મેઘમાલી સમકિત પાવે ॥ લા૦ ॥
 ગો૦ ॥ ૯ ॥ કેવલ લઈ વિહરી શિવમંદિર, અગુરૂ લઘુગુણુ નીપાયા ॥
 જોડિપાસ સાંઈ રૂપ નિહાલી, જો વંદે મનવચ કાયા ॥ શ્રી શુભવી-
 રવિજય સુરમંજરી, અખ લેહરીયાં સુખ પાવે ॥ લા૦ ॥ ગો૦ ॥ ૧૦ ॥

અથ શ્રી નેમજીની લાવણી.

॥ ગયો મહેલકો ખેલ, સખી મોહું ઉજડ હોય લાગે ॥ વિરહ
 વાલમકો યો જાગે ॥ ગયો હિયાકો હાર, નાથ દુર ગયેકો દુઃખ દાગે,
 દૂર અખલાસે ઉઠ જાગે ॥ દોહા ॥ સામ સવૂણો સાહેબો, આર
 જય ગિરનાર ॥ વિલસે શિવપુર સેજકું, તજ કર રાણુલ નાર ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ મોહે દૂરદીની મૂકી, કિસીસે ચિતસે ના ચૂકી ॥ ૧ ॥ પડે પલક
 નહી ચેન સવૂણી, સૂના મંદિરસે ॥ પુરખ ફૂલકું કુન પરસે ॥ મેરો
 પતિ બસો પરબતમે, સખી અખ તન મેરો તરસે ॥ નેમ ખિન
 નેતાં નિર બરસે ॥ દોહા ॥ અખર નહી પૂછી ઉને, ગુના કિયા મે

કૌન ॥ સદાઈ દુર્બલ બેલપે, સો હોય લાદે ગૌન ॥ ૨ ॥ સજન તેરા
 હુંગરકી ભૂકી ॥ કિં ॥ ૨ ॥ કાહાં વસ્ત્ર કાહાં કાછડી છાયા, કહાં મલશે
 અન્ન પાણી, નાથ મેરો એસો નિરવાણી ॥ જ્યોં તજે કાંચલિ નાગ
 ઇસી વિધ, કાયા કર જની ॥ ગુણુ મેરે દિલમેં નહીં આણી ॥ દોહા ॥
 ઈણુ ભવમેં ઉપની નહિં, ઔર પુરૂષકી આશ ॥ નેમ મોહેકું તજિ
 ગયા, સો મેંબી લહું બનખાસ ॥ ૩ ॥ શ્યામબિન ગુના કિયા મૂકી
 ॥ કિં ॥ ૩ ॥ જલો જગતકી જલ, સખી સંપતકું કયા કરની ॥
 નેમ મુઝગયા અધર પરની ॥ દીની મુજે છટકાય, જન કર જંગ-
 લકી હરની ॥ આદરી મુક્તિકી કરની ॥ દોહા ॥ મનકું જરકું વશ
 કરો, પ્રીતેં પાલો શીલ ॥ શુદ્ધ સમતાહી ત્દેઢે ધરો, સો લોયા પ-
 રતીલ ॥ ૪ ॥ બાલમ મોહે બીડી આવ ચુંકી ॥ કિં ॥ ૪ ॥ કીસી ગયો
 ખીહરકો ખ્યાર, ભાર મેરે શિર ધરતા ॥ મેરો આદર કોઈ નહીં
 કરતા ॥ બિના પુરૂષકી નાર દેખ, સખ જગમેં જલ બલતા ॥ આં-
 ખમેં આંસૂખી ભરતા ॥ દોહા ॥ મેલો મારા નાથકોં, જગત હોય
 દુખદાય ॥ જૂઠ આલ મેરે શિર ધરે, સોતો સહો ન જાય ॥ ૫ ॥
 ખલક મેરે લાલ વિના લૂકી ॥ કીસીં ॥ ૫ ॥ જખર જેર જોખન
 કો દેખ, લોગ મસલાં મોહિં બોલે ॥ મેરો નિરણો કહો કુણુ તોલે,
 નેમનાથ સુરપતિ રતિમેં નહીં ડોલે, વસુંહું હુંગરકી ઓલે ॥ દોહા ॥
 આગ લગો મુખ સેજકું, ઔર માલક દીની મૂક ॥ કુલ પરવાણાં
 જે રહે, જિનદાસ કહે મેરી ચૂક ॥ મેરી ઝુર ઝુર કાયા સૂકી ॥
 કિસીસેં ચિતસેં નાં ચૂકી ॥ ૬ ॥

અથ શ્રીનેમજની લાવણી.

॥ નેમજ જન બની ભારી, દેખનકું આયે નર નારી ॥ એ
 આંકણી ॥ અનંતા ઘોડા ઔર હાથી, મનખરી બિનતી નહીં આતી ॥
 ઉંટ પર ધન જે ફરરાતી, ગમકસેં ફિરતી ફરરાતી ॥ દોહા ॥ સમુ-
 દ્રવિજયકા લાડિલા, નેમ બિનુંકા નામ ॥ રાજુલદેકું આયે પરણુવા,
 હિમસેન ધર ઠામ ॥ પ્રસન ભઈ નગરી સખ સારી ॥ નેમજ જન

બની ભારી ॥ ૧ ॥ કસુંબલ વાધા અતિ ભારી, કાને કુંડલ ઇચ્છિ
 હે ન્યાતીના કિલંગી વૂરા સુખ કારી, માલ ગલે મોતીયનકી ડારી
 ॥ દોહા ॥ કાને કુંડલ ઝગમગે, શીશ ખૂંપ ઝલકાર ॥ કોડિ ભાનુંકી
 કંઈ ભપમા, શોભા અધિક અપાર ॥ વાજ રહ્યાં વાજે ટકસારી ॥
 ॥ નેમં ॥ ૨ ॥ છૂટ રહી ભનકી બરરાઈ, બ્યાહનમે આયે બડે
 ભાઈ ॥ ઝરખે રાજૂલદે આઈ, જાનકું દેખી સુખ પાઈ ॥ દોહા ॥
 ઉઝસેનજ દેખકે, મનમે કરે બિચાર ॥ બહોત જીવ કરિ એકકા, વાડો
 ભરયો અપાર ॥ કરી સખ ભોજનકી ત્યારી ॥ નેમં ॥ ૩ ॥ નેમજી
 તોરણ પર આયે, પશુજીવ સખહી કુરલાએ ॥ નેમજી વચન ફર-
 માયે, પશુ જીવ કાયેકું લાયે ॥ દોહા ॥ યાકો ભોજન હોવસી, જાન
 વાસતે એહ ॥ એહ વચન સુની નેમજી, થર હર કાંપે દેહ ॥ ભાવસે
 ચઢગયે ગિરનારી ॥ નેમં ॥ ૪ ॥ પીછેસું રાજુલદે આઈ, હાથ જખ
 પકડયો છિનમાંહી ॥ કાંહાં તું જાવે મેરી જાઈ, ઔર વર હૈ તુજ
 મોકલાઈ ॥ દોહા ॥ મૈરે તો વર એકહી, હો ગયા નેમ કુમાર ॥ ઔર
 ભુવનમે વર નહી, કોટી કરો બિચાર ॥ દીક્ષા જદ રાજુલને ધારી
 ॥ નેમં ॥ ૫ ॥ સાહેલ્યાં સખહી સમજાવે, હિયે રાજુલકે નહી
 આવે ॥ જગત સખ જૂઠો દરસાવે, મૈરે મન નેમ કુમાર આવે ॥
 ॥ દોહા ॥ તોડ્યા કંકણ દોરડા, તોડયો નવસર હાર ॥ કાજલ ટીકી
 પાન સોપારી, ત્યાગ્યો સખ સણુગાર ॥ સહેલ્યાં સખહી બિલ
 ખાણી ॥ નેમં ॥ ૬ ॥ તન્યા સખ સોલે સિણુગારા, આબુષણ રત્ન-
 જડિત સારા ॥ લગે મોહે સખહી સુખ ખારા, છોડ કર ચાલી નિ-
 રધારા ॥ દોહા ॥ માત પિતા પરિવારકું, તજતાં ન લાગી વાર ॥ વિજેગ
 કર ચલી આપશું, જાપ ચઢી ગિરનાર ॥ ઝૂરતી છોડી મા ખ્યારી
 ॥ નેમં ॥ ૭ ॥ દયા દિલ પશુઅનકી આઈ, ત્યાગ જખ કીનો છિન-
 માંઈ ॥ નેમ જિત ગીરનારે જાઈ, પશુકે બંધન છુડવાઈ ॥ દોહા ॥
 નેમ રાજુલ ગિરનારપે, લીનો સંજમ દાન ॥ નવલરામ કરી લાવની,
 ઉપન્યો કેવલ જ્ઞાન ॥ જિનોકી કિરિયા બુદ્ધિ સારી ॥ નેમં ॥ ૮ ॥

અથ આદિનાથની લાવણી.

॥ સરસતી માતા સુમતિકી દાતા, તુંહિ વિધાતા ત્રિપુરારી ॥
 અકલ બુદ્ધિ તુમ દે હો ઇશ્વરી, કહું લાવણી હદ પ્યારી ॥ ૧ ॥ ઋ-
 ષભ દેવ તો બડે દેવ હે, બિનકી શોભા અતિભારી ॥ ધુલેવા ન-
 મરમેં આપ બિરાજે, આદિનાથ પ્રભુ અધિકારી ॥ ઋ૦ ॥ ૨ ॥ અ-
 નડ પરબતા અનડ પાહ ડમેં, જગાબની હે હદ પ્યારી ॥ દેશી
 પ્રદેશી આવે જાતરા, સામલી સુરત પર બલિહારી ॥ ઋ૦ ॥ ૩ ॥
 નાભિરાય કલ ભાન પ્રગટ હે, મરદેવીકે તુમ નંદા ॥ તિલક ભાલ
 શિર છત્ર બિરાજે, મુખ સિરિહે પૂનમ ચંદા ॥ ઋ૦ ॥ ૪ ॥ કાને
 કુંડલ શિર મુકુટ બિરાજે, બાંહે બેરખા હદ સોહે ॥ સામરી સુરત
 હદ સુરત બિરાજે, સખ સંતનકો મન મોહે ॥ ઋ૦ ॥ ૫ ॥ આંગી
 અજબ બની પ્રભુજીકી, કુંડલકી છબી હે ન્યારી ॥ ગલે મોતીચનકો
 હાર બિરાજે, સુંદર સૂરત હે પ્યારી ॥ ઋ૦ ॥ ૬ ॥ મૃત્યુલોક પાતાલ
 લોકમેં, સ્વર્ગ લોકમેં તુમ ચંદા ॥ સરવ દેવમેં આપ વડેરા, આદિ-
 નાથ પ્રભુ જિહુંદા ॥ ઋ૦ ॥ ૭ ॥ લાખ ચોરાસી ભોગવી આયુ, પીછે
 કેવલ પ્રભુ પાયા ॥ ભરત સરીખા હૂવાજ બેટા, કનક જડિત બિખં
 કરવાયા ॥ ઋ૦ ॥ ૮ ॥ ચાર ખૂંટમેં નામ તુમારા, ધ્યાન ધરે સખ
 મૂલિંદા ॥ રાય રાણા તોકું આય નમે હે, કરો આપ સખ પાવંદા ॥
 ઋ૦ ॥ ૯ ॥ પગથિયાં ચડતાં પ્રાયાશ્રિત જાવે, દરિસનસેં દિલ હોય
 રાજી ॥ રોગ સોગ સખ જાય ભાંજકે, ગલ જાવે દુસમન પાજી ॥ ઋ૦ ॥
 ॥ ૧૦ ॥ એક બાત તો અજબ તુમારી, હું જાણું હું બુનકાલા ॥ તેરે
 નામસેં ત્રૂટે બેડી, ઔર ત્રૂટે લોહકા તાલા ॥ ઋ૦ ॥ ૧૧ ॥ મન શુદ્ધ
 કરકેં સમરણ કરતાં, એક ચિત્ત તુજકું ધ્યાવે ॥ અક્ષ ધન અરૂ મા-
 જુક મોતી, પુત્ર કલત્ર લગ્નકી પાવે ॥ ઋ૦ ॥ ૧૨ ॥ દેવલ તો મજબૂત
 બન્યા હે, બીપર ઇંડા સોનેકા ॥ ઓહુ દોહુ કોટ બનાયા, સખ સિંગી
 બંધ ચૂનેકા ॥ ઋ૦ ॥ ૧૩ ॥ તોરણ ચંભ બન્યા અતિ નીકા, પંચરંગ
 નેજા ફરે ॥ વીરધંટ ચિહુંદિશ વાજંતા, તે જાણે અંબર ધરે ॥

॥ ૪૦ ॥ ૧૪ ॥ અગડબમ્ અગડબમ્ આને નોખતાં, જણુજી જ-
 ણુજી જહ્નરી આને ॥ કિકરત કિકરત તાલજ ઝંકર, પ્રણુન પ્ર-
 ણુન ધૂધર વાને ॥ ૪૦ ॥ ૧૫ ॥ શીશ તિલક શિર ભાલ બિરાને,
 ઓર ઝલકત હે હીરકણી ॥ અમર છત્ર શિરઊપર ધરતે, એસી શોભા
 અજબ બની ॥ ૪૦ ॥ ૧૬ ॥ સનમુખ હસ્તી એક પટાજર, જિનકી
 શોભા હદ કહેતા, ઋષભદેવકે માત પિતા દો, ઔરાવત ઊપર બેઠા
 ॥ ૪૦ ॥ ૧૭ ॥ દોનું બાબૂ હસ્તી ધૂમે, જિનકું એસા સણુમારી ॥
 કંઠ અરણુ ધૂધર ધમકંતા, બાજત હૈ સુંદર પ્યારી ॥ ૪૦ ॥ ૧૮ ॥
 ભવસાગરસે આપ તરે હો, અબ સેવકકું તુમ તારો ॥ માયાબલમે
 લપટ રહા હૈ, જિનશું મેરો નહી સારો ॥ ૪૦ ॥ ૧૯ ॥ અષ્ટકરમ
 દલ ઘેર રહા હૈ, જિનશું સમરત નહી કંદા ॥ ભવભવ પ્રણુજી સેવા
 દીજે, તુમ સાહેબને હમ બંદા ॥ ૪૦ ॥ ૨૦ ॥ હુંતો પ્રણુજી સેવક
 તારો, કિરપા કરજો જિનવરજી ॥ મેરે આસરો એક તુમારો, તુમ
 દરિસણુસે દિલ રાજી ॥ ૪૦ ॥ ૨૧ ॥ કહત લાવણી રોડા ગુરજી,
 અરજી સુણો પ્રણુજી મેરી ॥ ચોરાસી દુર્ગતિકું ટાલો, ઓર ટાલો
 ભવભવ ફેરી ॥ ૪૦ ॥ ૨૨ ॥ અધિક ઊપમા તુમકું સોહો, કહેતાં પાર
 નહી આવે ॥ નરભવ પાય તુજે નહી ધ્યાવે, તે નર અતિહી દુઃખ
 પાવે ॥ ૪૦ ॥ ૨૩ ॥ એકચિત્તસે સુણો લાવની, તિનકે સખ પ્રાછિત
 બાવે ॥ ઋદ્ધિસિદ્ધિ નવેનિધિ હોવે, વિપત જય સંપત આવે ॥ ૪૦ ॥
 ॥ ૨૪ ॥ સંવત્ અઢારે શાઠા વરસે, માહી પૂનમ ગુરવારે ॥ કહી
 લાવની અદ્યબુદ્ધસે, સહેર સલૂબરમાં પ્યારે ॥ ૪૦ ॥ ૨૫ ॥

અથ વૈરાગ્ય લાવણી.

॥ અરજી હમારી સુણો દીનપતિ, કૌન ભાંતિ તિરણું ॥ હમ
 દુષ્ટી ફિરત સંસાર ચતુરગતિ, સો તુમસે તિરનાં ॥ અં ॥ ૧ ॥
 ઘોરાઘોર નરકકે ભીંતર, નાના દુઃખ ભરનાં ॥ મારત તાડત છેદત
 ભેદત, ઓર દેહ ધરનાં ॥ અં ॥ ૨ ॥ કબહું તિરિયંચ યોનિ પાય
 કે, ગલે પાસ પરનાં ॥ ક્રુધા તૃપા અર શીત જાણુતા, માર માર

કરનાં ॥ અં ॥ ૩ ॥ દેવવિભૂતિ પાયકે સુંદર, દેખ દેખ કુરનાં ॥
જામ માલા મુરઝાવણુ લાગી, સોચ કિયે મરનાં ॥ અં ॥ ૪ ॥
મનુષા જનમ પાયકે ભટક્યો, કહું નાહિ ચિરનાં ॥ સાહિબ તુમ
શરણાગત રાખો, જનમ મરણુ હરનાં ॥ અં ॥ ૫ ॥

અથ લાવણી.

॥ સદ્ગુરુ ભાહારા સરણુ આયાંકી લજ્જા રાખજો ॥ સં ॥
પતિત ઉધારણુ ખિરદ સુણીને, આયો તુમારે પાસ ॥ અખ મન વંછિત
પૂરો માહરાં, એહીજ દિલકી આસ ॥ ૧ ॥ સં ॥ કામ ક્રોધ મદ
લોભ તણ મેં, તજદિયો સખ સંસાર ॥ નવપદનું એક ધ્યાન
ધરીને, પાયા સહુ ગુણુપાર ॥ સં ॥ ૨ ॥ દેશદેશમેં થૂભ
ભિરાજે, પરચા જગ વિખ્યાત ॥ ઇણુકલિમાંહે સુરતરૂ સરિખા,
પ્રગટ રહ્યા સાક્ષાત ॥ સં ॥ ૩ ॥ ચિતામણિ ઔર કામધેનુ
સમ, માહરે તુંહીજ દેવ ॥ આણુ ધરૂં શિર તાહરી, (સિરે) કરૂં
તુમારી સેવ ॥ સં ॥ ૪ ॥ માત પિતા બંધવ તું જગમેં, હિતકારી
ગુરુરાય ॥ રાજ રાણા સહુ જગમાંહે, સેવે તુમારા પાય ॥ સં ॥
॥ ૫ ॥ આજ પ્રભુ તુમ ચરણુ પસાયેં, સીધાં વંછિત કાજ ॥
લક્ષ્મીપ્રધાન તુમારાં દરિસણુ, મોહન ગુણુકા રાજ ॥ સં ॥ ૬ ॥

અથ લાવણી.

॥ દેખ પરાઇ રીત રોવે કયું હોસું રે ॥ જપિયા ન જાય જિનરાજ,
જીવડા તોસું રે ॥ પૂરવ પુણ્ય પસાય, નરતન લાચો રે ॥ આદીસર
સરખા દેવ, દુર્લભ પાચો રે ॥ ૧ ॥ તેં તજ્યા તીર્થકર દેવ, જોરે જોવે
રે ॥ જ્ઞાન રતનકી ગાંઠ, સમજખિન ખોવે રે ॥ ૨ ॥ જૂઠી જગતકી
જોડ, જીવ ગેરલેતો રે ॥ નર ભવમેં લાગે ખોડ, ચેતન ચેતો રે ॥ ૩ ॥
સુખ દુઃખનાં ફલ હોય, કર્મકો ટાલો રે ॥ સમકિત સરધાકી રીત,
રૂઠી પાલો રે ॥ ૪ ॥ યું સમજવે જિનદાસ, મનડો અપનો રે ॥
જિનરાજ ભજન ખિન જાય, જનમ જયું સુપનો રે ॥ ૫ ॥ સમાપ્ત ॥

અથ ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથની લાવણી.

॥ એ કર જોડી શીશ નમા કે, ગુણ ગાઈ અબ મેં તેરે ॥ શ્રી-
ચિંતામણિ પાર્શ્વ પ્રભુજી, લજ્જા રાખો તુમ મેરે ॥ એ ટક ॥ અ-
શ્વસેનકે કુંવર કનૈયા, વામદેવી માતા થારે ॥ ત્રીન લોકકો નાથ
કહીજે, પારસનાથ હે અવતારે ॥ ચોશઠ ઇંદર ચમર દુલાવે, દેવી
તીર્થકરે થારે ॥ સુર નર અનેક દેવતા, હાજર રહેતા તુમ્હારે ॥
મોહનગારી મૂરત પ્રભુકી, દરસન કરતે બહુ તેરે ॥ શ્રી ચિં ॥ ૧ ॥
મસ્તક મુકુટ કાને યુગ કુંડલ, તિલક પનેકી મન મોહોતે ॥ બાંહે
બાણુ બંધ આર બેરખા, હંસગલે બિચ જગ જોતે ॥ કટિકંદોરા કડાં
હાથમેં, સુંદર મૂરત હદ શોતે ॥ સુંદર મૂરત દરસન કરકેં, આનંદ
દિલમેં બહુ હોતે ॥ દેશદેશમેં શોભા સુનકેં, આયો શરણુ મેં તેરે
॥ શ્રીં ॥ ૨ ॥ લખ ચોરાશી ભટકત ડોલ્યો, જીવાજોન ભુગતે સારે ॥
અબ તો પ્રભુજી આપ નિભાવો, ભવભવ શરણું હે થારે ॥ માત-
પિતા તુમ શેઠ હમારે, તુંહીં હમારે શિરદારે ॥ સંકટ કારો વિઘ્ન
નિવારો, શરણું આયો હું થારે ॥ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કારજ મન કામના,
સુખ સંપતિ કરદે મેરે ॥ શ્રીં ॥ ૩ ॥ પાર્શ્વ યક્ષ અધિષ્ઠાયક થારે,
પદમાવતી શોહે સારે ॥ કાલા ગોરા દોય મતવાલા, ભેરખડા તેરે
દરબારે ॥ પરચા પૂરણુ પાર્શ્વ પ્રભુજી, ચિંતા ચૂરો હમારે ॥ જૈન
પ્રકાશક મંડલી અબ તો, શરણું આઈ પ્રભુ તારે ॥ ચંદ ગોપાલ
પ્રભુ તુમ ગુન ગાવે, આશા પૂરો તુમ મેરે ॥ શ્રીં ॥ ૪ ॥

ઉપદેશની લાવણી.

॥ સુનિયોરે પ્યારે બાત હમારી, સખ કોઠી નરનારી, ખલ-
કકી કેસી કહું ન્યારી ॥ એ આંકણી ॥ ઇસમે રે દુનિયાદારી કે, રસમે
વસમે હે સારી, લેકન કુછ સાધુકી તો ન્યારી ॥ કુણુ હે રે માત
પિતા સુત બંધુ, કોન કહો પ્યારી, સુપનકી જેસી બની ગુલ-
ક્યારી ॥ સરન કિસીકા નઈ હેરે, જિસમેં ચસમનસેં ચારી, ઉનોંકી

બાતોં હે ભારી ॥ ભમત હે ભવ જંગલકે બિચમેં, સખડી સંસારી,
ભમર જ્યું કુલણુ કુલવારી ॥ નિસમેંરે કોઉ નહી હે દૂળ, દિલ ધરો
ધકતારી ॥ ખ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ ધન જોળન સખ દૂર રહે જન, તનથી
નહીં તેરા, આખર તોહે જંગલમેં ડેરા ॥ અજબ બહાર બની બા-
હિરસેં, અંદર અસુચેરા, ઘોવો તુમ ઉનકું બહુ તેરા ॥ મિથ્યા મ-
તિકે બાસ બસે હે, આકું કર્મ ઘેરા ॥ નિસમેંરે સંખર અંખર ઉડે,
રસ્તાકર જેરા, સોઇ હોય સંતનકા ચેરા ॥ દેખ દુરસ્તીસેં દિલમસ્તી
મસ્તી હેરે ભારી ॥ ખ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ ઇહભી રે વાત જીસીને
દાખી, સાખી સખ ભાઈ, નિર્જેરા સખડીમેં સ્વાહી ॥ ચૌદે રાજકો
લોક કહતુ હે, ગતિ ચારો આઇ, પંચમી શિવગતિ બતલાઇ ॥ તિ-
સમેંરે ચેતનરૂપ અરૂપી, ગતિ નિસમેં પાઇ, ઉનોંકી કહીન સકે
કાઈ ॥ સખહેરે ભોદુ લોક બિચારે, આપણી ઠગવાઇ, ઉનોંકે હાથે
બનવાઈ ॥ ઇહ ગત જનત સોઇ જન માનત, સંત કહે સારી ॥ ખ૦ ॥
॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ જો કોઉ સાચ કહોરે પૂરે, સો ગુરૂ નહીં ભાતા, આ-
રનસેં દિલ ભર રંગ લાતા ॥ નિસકું નહીં રસ્તેકી માલુમ, સોઉ
નર ભૂત્રાતા, ચેહી એક નુકતા કહિલાતા ॥ સખ કહે સાહિબ તારણ
હારા, ઇહ જાણી જાતા, તબિ કુછ ઇનસેં બનિ આતા ॥ છંદ લાવણી
બારે ભાવના, બાલચંદ ગાતા, ખુસીસેં દિલકું સમજાતા ॥ ઇસકુંરે
ગાવે દિલબિચ ભાવે, સેઈ સમજે સારી ॥ ખ૦ ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥

નવપદની લાવણી તુરાની ચાલમાં.

॥ સકલ સુખદાયક નરનારી, ભજો સિદ્ધ ચક્ર સુજસ ધારી
॥ સ૦ ॥ દુર્લભ માનવ ભવપાયા, જગતમેં ઉત્તમ કુલ આયા ॥ મિલા
સંજોગ સુગુરૂ રાયા, ધરમકા ધ્યાન ધરો ભાયા ॥ આતમકા કથાણુ
કરોણુ, પરિહર પર ગુણુ દૂર ॥ આશ્રવકા સખ રસતા રોકો, સંવર
કર ભરપૂર ॥ મિટે દુર્ગતિકા દુખ ભારી ॥ ભજો ॥ ૧ ॥ દેવતત્ત્વકી
અધિકાઈ, ભેદ કહે હોય સુખદાઇ ॥ જિનવર સિદ્ધ ભજો ભાઇ, જ્યો-

તિશું જ્યોતિ મિલી જાઇ ॥ ત્રીન ભેદ ગુરૂ તત્ત્વકાણ, આચારિજ
ઉવઝાય ॥ રત્નત્રયી આરાધતા રે, મુનિવરજી માહારાય ॥ પરમ મંગલ
છે હિતકારી ॥ ભ૦ ॥ ૨ ॥ તત્ત્વ ધરમેં સુખ કારી, ભેદ કહત હે ચ-
ત્તારી ॥ દરસન પદ છે ભોપગારી, ગ્યાન સરવશુ સિંહુગારી ॥
સંજ્ઞા સત્તર પ્રકાર વિરાજે, તપપદ છે શ્રીકાર ॥ મનવચ્ચ કાયા ધિર
કરી પૂજે, જિમ પામે ભવપાર ॥ એહી નવપદકી બલિહારી,
॥ ભ૦ ॥ ૩ ॥ કહે ગણધર ગૌતમ ઐસી, શ્રેણિકમેં પ્રભુસેં સુણી તૈસી ॥
વીર પ્રભુ પણુ કહી જૈસી, આજતલક અવિતથ વૈસી ॥ નૃપશ્રીપાલ
પ્રમુખ સુખપાયા, સિદ્ધચક્ર પરતાપ ॥ ઉગણીસમેં ચોવીસમેં, બણી
લાવણી છાપ ॥ કહીમુનિવર અખીર અંદ સારી ॥ ભ૦ ॥ ૪ ॥

લાવણી. કલ્યાણ રાગમાં.

॥ આરતિ કરે શ્રીપાર્શ્વ પ્રભુકી, જન્મ બનારસી હે જિનકા ॥
ધનનં ધનનં વાજે ઘંટ ઘણુ, ઐસા ધ્યાન ધરે જિનવરકા ॥ આ૦
॥ ૧ ॥ જગ્ગ કમકાસુર કોપ કિયો તવ, શ્યામ ઘટા બિજરી ચ-
મકી ॥ ગિરુઓ ગાજગલ મૂસલધારા, ધરડ ધરડકા જગ શંકા ॥
આ૦ ॥ ૨ ॥ થરરર આસન કંપે સુરકો, તવ ધરણીધર ચિત્ત
ચમકા ॥ ફણુ વિસ્તાર હજાર કિયે તવ, ઝમક જાય પ્રભુ તન
હંકા ॥ આ૦ ॥ ૩ ॥ જવ પદમાવતિ સખ સિંહુગારે, તાયેઈ નાયત
લે ફિરકા ॥ ધ્રમક ધ્રમક ધૌમાદલ વાજત, ધનનં ધુધુરકે ધરકા
॥ આ૦ ॥ ૪ ॥ દીદીદી કટ નોખત વાજે, ધૌધૌ કટ દુંદસિ ધૌકા ॥
યાવિધગીત સંગીત બજત સખ, ગાંધર્વ ગાન કરે જિનકા ॥ આ૦
॥ ૫ ॥ તનનં ખિરર તંત તાલ સખ, ડક ડોંડોં કરતે ડંકા ॥ ભેરણુ
પ્રેરણુકે ઝણુકારે, ઝાગડદી ઝાલરકે ઝંકા ॥ આ૦ ॥ ૬ ॥ સુરનરંદ્ર
સખ જે જે કરતે, જીવત સફલ ભયા જિનકા ॥ અમૃત ઉદય
તિણુખેર ભયો સુખ, કો વિસ્તાર કહે તિનકા ॥ આ૦ ॥ ૭ ॥

લાવણી—હારીની ચાલમા.

॥ આદિ જિનેસર કિયો પારણુ, આ રસ સેવડીયાં ॥ આ૦

॥ ટેક ॥ ઘડા એકસો આઠ સેરડી, રસ ભરિ યાછે નીકા રે ॥ ઉલટ
ભાવ શ્રેયાંસ વહોરાવૈ, માંડદિવી આબુકારે ॥ આં ॥ ૧ ॥ દેવ દુ-
દુલિ વાજ રહીહે, સોનઘયારી વિરખા રે ॥ ખારે માસશું કિયો પા-
રણો, ગઇ ભૂખ સરવ તિરખારે ॥ આં ॥ ૨ ॥ ઋદ્ધિ સિદ્ધિ કારજ
મનો કમના, ધર ધર મંગલાચાર ॥ દુનિયાં હરખ વધામણા કાંઇ,
આખાત્રીજ તિવાર રે ॥ આં ॥ ૩ ॥ સંકટ કાટો વિધન નિવારો,
રાખો હમારી લાજ રે ॥ એ કર જોડી નાનદૂ કહિતા, ઋષભ દેવ
મહારાજરે ॥ આં ॥ ૪ ॥

અથ નેમનાથ લાવણી.

કાલી ઘટા કોયલ વનછાઈ ॥ એ દેશી.

॥ છાહી ઘટા ગગનમેં કારી, રાજુલકું વિરહ દુઃખ ભારી ॥ છાં
॥ ટેક ॥ ચોમાસા લાગ્યા રસ ભીના, આલ આષાઢ રંગ મહીનાં ॥
ચાર તરફસે વાદલ પીના, વીજુલીને ચમકનાં કીના ॥ દિલ હોત
ઘડકત સીના, મૈં અખલા સખી પતિ હીના ॥ ઊંડાના સરસરસ
ચલત સમીર, થરસરસ કરત સમીર ॥ ઉરસરસ અરથ સમીર, આ-
લિ કેસી કંઈ તદખીર ખુરી તકદીર, પીયા બિન ખ્યારી ॥ રાજુલકું
વિરહ દુઃખ ભારી ॥ છાં ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સહસાવ-
નમેં શ્યામ ધનધોર, ભરભોર બોલતે મોર ॥ દાદુર મિલ કરતે
દોર, પિઝિપિઝિ પપૈયા સોર ॥ જડ લગ્યો ખુંદ ઝકભોર, બિચ
દમકે દામિની કોર ॥ ઉડાવણી ખડડડડડ રવ ધન માલા,
તડડડડડ જલ પરનાલા ॥ અડડડડડ નાલા ખાલા, મૈં દુઃખી
હુઇ બેહાલ હીયેમેં, સાલ હુઇ જલધારી ॥ રાં ॥ ૨ ॥ ભાદોમેં પવન
પ્રવીણા, બાદલમેં ધનુષ રંગીણા ॥ જંગલમેં નદી સ્વરજીણા, જયું
વાજે મનોહર વીણા ॥ અખચૈસે કહો ક્યા જના, પ્રીતમનેં મુઝે
દુઃખદીના ॥ જીડાના યું વિલપત મુખ મુરજાઇ, સખીયન મિલ
દોડ જગાઈ ॥ વિલખત વચન સુનાઇ, સખી દેખો પીયાકી રીત,

તોડકે પ્રીતમ ગયે ગિરનારી ॥ ૨૦ ॥ ૩ ॥ આસોજમેં જરા નહીં
ધીર, યાદુ ચંદ ભયે વે પીર ॥ ઉઠ ચલી નેમકે તીર, કાટનકું કર્મ
જંજીર ॥ પ્રીતમસે લીયો અકસીર, વ્રત સંજમ સમકેત હીર ॥ ઉ-
ડાની શિવ રાબુલ નેમ સિધાયે, ઇદ્રાદિક જસગુણુ ગાયે ॥ ભવિ-
જન મિલ શીશ નમાયે, મુનિ કહે કપૂરચંદ પ્રેમસે છંદ, જાણી
બલિહારી ॥ ૨૦ ॥ ૪ ॥

શ્રી અજિતનાથ મહારાજની લાવણી.

॥ શ્રી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબનિવાજ, જરૂર જિનવર
જી, સેવક શિરનામે તને ઉચ્ચારે અરજી ॥ કર માશી મારાવાંક,
રઝલીયો રાંક, અનંતા ભવમેં । ૨ । આન્ધો છું તારાશરણુ, બલી
દુઃખ દવમેં ॥ ક્રોધાદિક ધુકતા ચાર, ખરેખર ખાર, લગ્યા મુજકેડે
। ૨ । વલી પાપી મારો નાથ, છેક છંછેડે ॥ આ મુજરો મુઝ ભગ-
વાન, કરે ગુણુગાન, ધ્યાનમાં ધરજી ॥ ૨ । સેવકં ॥ ૧ ॥ મેં પૂરણુ
કર્યા છે પાપ, મુણુને આપ, કહું કરજેડી ॥ ૨ ॥ મુઝ ભુંડામાં ભગવાન,
બૂલ નહીં થોડી ॥ જીવહિંસા અપરંપાર, કરી કિરતાર, હવે
શું કરવું । ૨ । જૂઠું બહુ ખોલી, સાચનેશું હરવું ॥ તુઝ ખોલામાં
મુઝ શીશ, જાણુ જગદીશ, ગમે તે કરજી ॥ ૨ ॥ સેવકં ॥ ૨ ॥ મેં
કર્યા બહુ કુકર્મ, ધરી નહીં ધર્મ, પૂર્ણું હું પાપી । ૨ । અવલો થઈ
તારી આણુ, મેંજ ઊત્થાપી ॥ મેં મૂરખ નિંદા ઘણી, મુનિ પરતણી,
કરી હરખાયો । ૨ । પરદારા દેખી લખાડ, હું લલચાયો ॥ ક્રિકર કહે
કેશવલાલ, આણીને બહાલ, દુઃખ તું હરજી । ૨ ॥ સેવકં ॥ ૩ ॥ ઇતિ ॥

મિથ્યાત્વી વર્ણન લાવણી.

કંકરકું શંકર કરિ માને, એ કુમતિકી ખાતાં હૈ, આક ધતૂરા
વેલ પાંતશું, પૂજત શિવ રંગરાતા હૈ ॥ અંગદાન દેતા શિવમતિમેં,
નરનારીકા નાતા હૈ ॥ કં ॥ ૧ ॥ ચડી જીવકા ગલા કટાવે, લોક કહે

એ માતા હૈ ॥ તાકું પૂજ મગન મન મોહન, સો નર નરકે જાતા
 હૈ ॥ કં ॥ ૨ ॥ કુચુરશું પરભવ દુઃખ પામે, નહી તિલભર એક
 શાતા હૈ ॥ કુદેવકું ચેતન ચું સેવત, હિસાધર્મ દુખદાતા હૈ ॥ કં
 ॥ ૩ ॥ કુચુર ત્યાગ સુચુર નિજ સેવે, નિત્ય નિમંથ ગુણુ ગાતા
 હૈ ॥ જિનવર ગુણુ જિનદાસ બખાને, એ મુક્તિકા ખાતા હૈ ॥ કં ॥ ૪ ॥

અથ શ્રી શંખેશ્વરજીની લાવણી.

॥ શ્રી શંખેશ્વર ગામ બિરાજે અદ્ભુત મહિમા હે જિનકા, પા-
 રસનાથ પ્રભુ સુખદાયક, બડા પરાક્રમ હે જિનકા ॥ ભગતિ વત્સલ
 ભગવંત કહાવે, ભવિજન સેવો સુખકામે ॥ ૧ ॥ જ્યો સંખેસર સ-
 મરથ સાહેબ, એસો ઓર ન દુનિયામે ॥ એ આંકણી ॥ જિનકે
 આગે વાજિત્ર વાળે, નાટક નાચે નર નારી ॥ આકું જામહી નોખત
 બાળે, દેવ દુદુભિ અનુસારી ॥ દેશદેશકે સંધપતિ આવે, જાત્રા ક-
 રનકું જિન ઠામે ॥ જ્યો ॥ ૨ ॥ અંધે જનકું આંખજ દેવે, નિરધ-
 નિયાકું ધન દેવે ॥ સુત આહે જિનકું સુત દેવે, થિર કરી મનજે પ્રભુ
 સેવે ॥ રોગ શોક સંતાપ મિટાવે, ભય સખ નાસે જસ નામે ॥ જ્યો ॥
 ૩ ॥ સંકટ પડિયા જબ જાદવકું, તવ કૃપણુ આરાધો ॥ ધરણીદ્રે
 તિહાં દીની પ્રતિમા, નમન કર્યો તસ ગોવિંદે ॥ જડ છાંટ જબ જ-
 રાનિવારી, હરખ ભયા સખ વસુધામે ॥ જ્યો ॥ ૪ ॥ ઇતિ ॥

અથ કુમતિ સુમતિ સંવાદ લાવણી.

॥ દુરમતિ દૂર ખડી રહોરી, પ્રભુજીને બિદા કરી મહારાજ
 ॥ એ ટેક ॥ જબ લગ તેરી જાત ન જાની, તખ તક અંગ રમાઈ ॥
 અખ અચ્છે કર હમને જાની, તું છે મોહકી જાઈ ॥ દુરમતિ ॥ ૧ ॥
 તું છે સહીયર ત્રિપથ ભોગકી, તીહશું અખ નહી નાતા ॥ નીકસ પુ-
 રીશું બાહિર હો જા, પ્રભુ ચરણુનકી રતતા ॥ દુર ॥ ૨ ॥ દુરમતિ
 રાણી ચું ભઠ બોલી, સુણુ ચેતન અગ્યાની ॥ જિજ્ઞે સમતાશું રનેહ

લગાયા, અન્ન મહ્યા નહી પાની ॥ દુરં ॥ ૩ ॥ તું દુરમતિ દિન-
 દિન દુખીમેં, ચોરાસી ભરમાવે ॥ ચેતનરાય કહે સુણ ઠગણી,
 છિનછિન ચિત ચૂરાવે ॥ દુરં ॥ ૪ ॥ મિલમિલ મહમુંદિ કેરે મહ-
 લમેં, નિત વાધે બદલાઈ ॥ સમતાકા તું સંગ છોડદે, તુઝકું ગિલેમેં
 બિછાઈ ॥ દુરં ॥ ૫ ॥ ચેતનરાય કહે સુણ દુરમતિ, તુઝકું લેહર ન
 લાઈ ॥ હમને રતન અમૂલક પાયા, તુઝકું ધક્કા દીલાઈ ॥ દુરં
 ॥ ૬ ॥ જળ દુરમતિ યહ ભઈ ખિસાની, કંત બિના કાંઠાં જાઈ ॥
 જાઈ પુકારે પિતા મોહકું, ચેતન પકડ મગાઈ ॥ દુરં ॥ ૭ ॥ જાઈ
 પુકાર્યા પિતા મોહકું, ચેતન કૂડે કુમાયા ॥ સમતાકું પટરાણી કીની,
 હમકું ધક્કા દીરાયા ॥ દુરં ॥ ૮ ॥ કોપ ભરે રાજ તખ બોલે,
 રાગ દ્વેષ બોલવાઈ ॥ અખ તું મહારે પાસ બેઠજ, ચેતન પકડ બો-
 લાઈ ॥ દુરં ॥ ૯ ॥ પકડ મગાઈ જોર ન પાઈ, કામ ક્રોધ ઊપ-
 જાઈ ॥ આઠ સુમટ વાકે સંગ દેકે, બહુવિધ નાચ નચાઈ
 ॥ દુરં ॥ ૧૦ ॥ રાગ દ્વેષ દો પરકું લેજ્યા, સુણ ચેતન અગ્યાની ॥
 દુરમતિકું ધક્કા દીલાયા, મોહકી કહાણુ નહી માની ॥ દુરં ॥ ૧૧ ॥
 કહાણુ ન માની ભઈ ગુમાની, સુમતાને બહકાયા ॥ મસક બંધાગી
 માર પડેગી, મોહરાજ ચડઆયા ॥ દુરં ॥ ૧૨ ॥ ઈતની સુનકર ચે-
 તન ચમક્યા, ધીરજ ખડગ ઊઠાયા ॥ રાગ દ્વેષકે સિરપર તાડ્યા,
 મોહરાય પર આયા ॥ દુરં ॥ ૧૩ ॥ ભીડ પડી રાજ જળ
 માચ્યા, સેના ભાગી જાયા ॥ મૌન પકડ કર દુરમતિ રોઈ, અખ મેરે
 કષ્ટુ ન બચાઈ ॥ દુરં ॥ ૧૪ ॥ કષ્ટુ ન બચાઈ પીછા પુરકું, આઈ
 અકલ એક ઊપાઈ ॥ સમતાકું જાલ કાના દીના, ચેતન કરી બડાઈ
 ॥ દુરં ॥ ૧૫ ॥ તું સમતા મેરી કમકી વૈરણુ, મૈરા કંથ બહકાયા ॥
 નગન દિગંબર વનમેં રાખા, ઘર ઘર દ્વાર ફિરાયા ॥ દુરં ॥ ૧૬ ॥
 મેં જુની ગોરીને સખ સુખ દીના, યાકે સંગ દુઃખ પાયા ॥ બાંહ
 પકડ જળ શિવપુર લેજ્યા, ફિર જુગમેં નહી આયા ॥ દુરં ॥ ૧૭ ॥
 જુગમેં નહી આયા ચેતન જીવતા, ઠાણુક રાજ કહાયા ॥ સુમતિ

કુમતિ દોઝિકું તજકે, અવિચલ મન સમજાયા ॥ દુરં ॥ ૧૮ ॥

ઉપદેશ લાવણી.

॥ ચતુરનર દિલકું સમજનાં, નિકટ ઘાટ પાખંડ જગ સરવર,
પાર જીતર જનાં ॥ ઈસમેં ગોતા નહી ખાનાં, આસ પાસ રસતાહે
ખોટા, ઇનસેં ટલ જનાં ॥ ચ૦ ॥ ૧ ॥ મધુવન ધરન મિથ્યા જલ
હનકા, ઇંદ્રીકે જીનમાના ॥ પાવધરે તો પકડ ફૂઆવે, કુગુર મુગર
વાના ॥ ચ૦ ॥ ૨ ॥ નિકટ ઘાટકા જલ પીવે સો, હોવે હેરાના ॥ જલ
ખારા અતિ રોગ બઢાવે, રોગ દ્રેષ માના ॥ ચ૦ ॥ ૩ ॥ કુધરમ
જીજડ રસ્તા હૈ ખોટા, મોહમાંહે ભરમ છાનાં ॥ કામ ભોગ દોય
ચાર લૂંટેરે, કરત બહોત જનાં ॥ ચ૦ ॥ ૪ ॥ સુવિધિનાથ સદગુરૂકી
બીયાં, એક ચિત્ત ન્યાના ॥ ખરચી વિમલ ભાવનાકી જીડાં, લીજે
સનમાના ॥ ચ૦ ॥ ૫ ॥ કુવિધ પવન નાવડ ગુંજીલૈ, ઇલાજ કરવાનાં ॥
દેવચંદ કહે શિવપુર ચાલો, સાવધાન રયાના ॥ ચ૦ ॥ ૬ ॥

ઉપદેશ લાવણી દખણી ચાલમાં.

॥ સુગુણુનર શ્રીજિન ગુણુ ગાનાં, વિકટ કોટ સંકટ ભવ અ-
ટવી, તાકું લંધ જનાં ॥ પ્રભુજસેં કર ઇક તાનાં, મોહજલ્લ બિચ
હે અતિ દુરગમ, તનહી જીલજનાં ॥ સુ૦ ॥ ૧ ॥ ગુણુ અનંત પારસ
પ્રભુજકે, તામેં ચિત્ત દેનાં ॥ કરમ કીચ કલુષિત આતમ ગુણુ, નિ-
રમલ કર લેનાં ॥ સુ૦ ॥ ૨ ॥ નિરવિકાર પ્રભુ વિવિધ નિહારિત,
નિજ અભય વરનાં ॥ તે જીવ ભાવ પરિણુતિ પરસંગેં, શુધ પરિ-
ણુતિ ધરનાં ॥ સુ૦ ॥ ૩ ॥ નિરૂપાધિક ભાવે ચેતનતેં, નિજધરમેં ર-
મનાં ॥ પરમ પ્રમોદ આનંદ મોજસેં, ઇંદ્રિયકોં દમનાં ॥ સુ૦ ॥ ૪ ॥
એસેં આતમ સગતિ જીહાસેં, આતમ ગુણુ સજનાં ॥ શુદ્ધ ક્ષમા
કલ્યાણુ પરમપદ, સંપદકું ભજનાં ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રીનેમનાથ લાવણી.

॥ પીયા ચલા ગિરિવરકું, મૈરા દુઃખ મત કર જનની ॥ એરી

મેરા દુઃખ મત કર જનની, મેં જાણી ગિરનાર, લેણી દીક્ષા
 ભવતરણી ॥ એ૦ ॥ ૧ ॥ ખૂબ વરાત કરિકે વાહન, આયે નેમ જિ-
 નહરિણી, તોરણ્યે રથ ધ્રેર દીયો જિન, પશુ પોકાર સુની ॥ એ૦
 ॥ ૨ ॥ કરત કરમકો નાસ નેમજિન, કામિની શિવ બરની ॥ હમકું
 છાંડ અલે જગ ભીતર, અખ કેસેં કરની ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥ માત તાત
 સુત બેન ભાનજી, કરો ક્ષમા સગરી સજની ॥ અખ રેહેનકી નાહી
 માઇ હમ, કંઈ નેમ મિલની ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥ દુર્ફર દુઃખ નિવાર વિ-
 દારક, દયા ધરમ કરની ॥ પૂરવભવકે પાપ બિદ્યસે, યહ અચરિજ
 બરની ॥ એ૦ ॥ ૫ ॥ દેવ મનુષ્ય તિર્યચ નરક ગતિ, દુઃખપાવે ક-
 રણી ॥ મિથ્યા મતિમત પીયા હલાહલ, ઐર ઐર મરની ॥ ૬ ॥ સંયમ
 દરસન ગ્યાન રમણ સુખ, અખત ભલી બરની ॥ પાયે ઐસા કોજી
 ન દેખા, એહી કાલ કરની ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥ ઇતિ ॥

આદિનાથ સ્તવન.

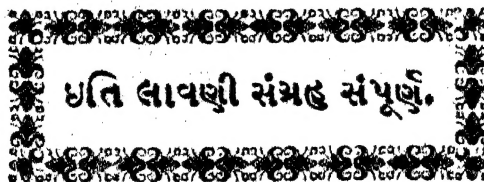
બિહાગ તથા કાર્તિગઢા રાગમાં.

॥ પોઢો પોઢોજી ઋષભ તિહારે, નિદ્રાવશ નયણુ તિહારે ॥
 ॥ પો૦ ॥ પ્રભુઆલસ અંગ હલસાઇ, પૂછે મરદેવા માઇ ॥ પો૦ ॥ ૧ ॥
 પ્રભુ નારિ સુનંદા રાણી, બિન રચરચ સહિજ સંભારી ॥ પો૦ ॥ ૨ ॥
 પ્રભુ નવલસું નેહ સનેહા, મનવંછિત ફલ દેહા ॥ પો૦ ॥ ૩ ॥ પ્યારે
 સેવક હિત કર ગાવે, મનવંછિત ફલ પાવે ॥ પો૦ ॥ ૪ ॥ અજર અ-
 મર પદ પાવે, કર જોડી શીશ નમાવે ॥ પો૦ ॥ ૫ ॥ ઇતિ ॥

અથ શ્રી સીમંધરજિન સ્તવન.

॥ સાહિબા શ્રી સીમંધર સાહિબા, સાહિબા તુમેં પ્રભુ દેવાધિ-
 દેવ ॥ સનમુખ જીવો ને માહારા સાહિબા, મનશુદ્ધેં કંઈ તુઝ સેવ ॥
 એકવાર મલો ને મોરા સાહેબા ॥ ૧ ॥ સાહિબ સુખદુખ વાતો
 મારે અતિ ઘણી, સાહિબ કુણુ આગલ કહું નાથ ॥ સાહિબ કે-
 વલ જ્ઞાની પ્રભુ જો મલે, સાહિબ તો થાઈ હુંરે સનાથ ॥ એ૦ ॥ ૨ ॥

સાહિય ભરતખેત્રમાં હું અવતર્યો, સાહિય ઓહું જે એટલું પુણ્ય ।
 સાહિય જ્ઞાનીનો વિરહ પડ્યો આકરો, સાહિયા જ્ઞાની રહ્યો અતિ
 દૂર ॥ એ૦ ॥ ૩ ॥ સાહિય દશ દષ્ટાંતે દોહિયો, સાહિય ઉત્તમ કુલઅ-
 વતાર ॥ સાહિય પામ્યો પણ હારી ગયો, જિમ રત્ન ઉડાડ્યો કાગ
 ॥ એ૦ ॥ ૪ ॥ સાહિય ખટરસ ભોજન બહુ કચ્ચાં, સાહિય તૃપ્તિ
 ન પામ્યો લગાર ॥ સાહિય હું રે અનાદિ ભૂતમાં, તેણે રજદયો
 ઘણો સંસાર ॥ એ૦ ॥ ૫ ॥ સાહિય સજન કુટુંબ મેલી ઘણા, સા-
 હિય તેને દુખેદુઃખી થાય ॥ સાહિય જીવ એક ને કર્મ જૂજવાં,
 તે કર્મથી દુર્ગતિ જાય ॥ એ૦ ॥ ૬ ॥ સાહિય ધન મેલવવા હું ધ-
 સમસ્યો, સાહિય તૃષ્ણાનો નાઓપાર ॥ સાહિય લોભે લટપટ બહુ
 કરી, તેણે ન જોયું પુણ્ય ને પાપ ॥ એ૦ ॥ ૭ ॥ સાહિય જમીઉપર
 શુદ્ધ અશુદ્ધ છે, જેમ રવિ કરે તેજ પ્રકાશ ॥ સાહિય તેમ રે જ્ઞાની મલે
 થકે, તે તો આપે સમકિત વાસ ॥ એ૦ ॥ ૮ ॥ સાહિય મેઘ વ-
 રસે છે વાડમાં, સાહિય વરસેછે ગામોગામ ॥ સાહિય ઠામ કુ-
 ઠામ જીવે નહિ, સાહિય એવું મહોટાનું કામ ॥ એ૦ ॥ ૯ ॥ સાહિય
 હું વસ્યો ભરતને છેડલે, તમે વસ્યા મહાવિદેહમઝાર ॥ સાહિય દૂર
 રહિ કંઈ વંદના, સાહિય ભવસમુદ્ર ઉતારો પાર ॥ એ૦ ॥ ૧૦ ॥
 સાહિય તુમ પાસે દેવ ઘણાવસે, એક મોકલજે મહારાજ ॥ સાહિય
 સુખનો સંદેશો સાંભડું, તો સેહેજેસરે મુઝ કાજ ॥ એ૦ ॥ ૧૧ ॥
 સાહિય હું તમારા પગની ભોજડી, સાહિય હું તમારા દાસનો દાસ ॥
 સાહિય જ્ઞાનવિમલસૂરિ એમ ભણે, સાહિય મને રાખો તમારી
 પાસ ॥ એ૦ ॥ ૧૨ ॥ ઇતિ ॥

ઇતિ લાવણી સંગ્રહ સંપૂર્ણ.

